

Lương Sĩ Hằng

Thư Từ Lai Vãng

Tập 3

1990

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

LỜI GIỚI THIỆU

Tiếp theo cuốn “Thư Từ Lai Vãng tập 1, tập 2”, quyển “Thư Từ Lai Vãng” tập 3 sau đây, tiếp tục ghi lại những giải đáp của Ông Tám cho những bạn đạo tu ở nhiều nơi trên thế giới, trong khoảng thời gian từ cuối năm 1980 đến năm 1982.

Tại sao lại phải đọc thơ của bạn đạo gởi cho ông Tám và tại sao lại phải đọc thơ ông Tám trả lời bạn đạo?

Thưa, vì suốt từ đầu đến cuối Tập 1, Tập 2, rồi Tập 3 chúng ta thấy phảng phất như chúng ta đang hỏi và ông Tám đang trả lời cho chúng ta. Chúng ta chợt tìm thấy một trình độ mà chúng ta đã trải qua, một trình độ mà chúng ta đang có, hoặc một trình độ mà chúng ta sắp đạt đến. Có một thời chúng ta đã có một tâm tình và thắc mắc như vậy mà không dám hỏi, hoặc có một thời chúng ta sẽ có những tâm tình và những thắc mắc tương tự, thì coi như ông Tám đã viết thơ trả lời chúng ta trước khi chúng ta viết hỏi ông Tám vậy.

Hơn nữa, khi đọc tâm tình và kinh nghiệm của bạn đạo, lời giảng của Ông Tám có thể sẽ giúp chúng ta mở rộng từ tâm và trí sáng, để chúng ta tự hành, tự giải, hoặc áp dụng để nhắc nhở khi gặp hoàn cảnh tương tự.

Thư viết lời lẽ thật đơn giản bằng quốc ngữ mà thường khi đọc xong, chừng như ta vẫn chưa nắm trọn được ý của ông Tám. Cho nên, xin trân trọng giới thiệu thêm một tài liệu tu học, và mong sẽ giúp ích nhiều cho bạn đạo trên đường tu học của mỗi người.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ

LỜI GIỚI THIỆU

Những trang giấy đã in thành văn tự, thư từ lai vãng, xuất phát từ chơn tâm đáy lòng của mọi người, đã dần thân tại mặt đất này, sống trong sự kích động và phản động, cùng chung đóng góp từ trước tới thanh, từ thanh tới trước, để mọi người có cơ hội tự cảm thức nguyên lý của tâm linh, hướng về sự trao đổi của tâm thức, diễn tả và xây dựng cho nhau từ giây phút khắc.

Đọc để cảm thức và tự dần thân vào trong mọi hoàn cảnh tâm linh, để chọn lấy một con đường thức tâm, tự tu, tự tiến, phá mê, phá chấp.

Ngày 25 tháng 4 năm 1989

LƯƠNG SĨ HẰNG

Phanatrikhom, ngày 25/10/81

Kính bạch Tôn sư,

Mãi đến hôm nay con và gia đình vẫn còn ở trại Phanarikhom này trong tình trạng chờ đợi phái đoàn Pháp bốc đi thôi và ông Đại tá Sayen, trưởng phái đoàn Pháp có hứa là gia đình chúng con sẽ được sum họp cùng các con của con ở bên ấy trước cuối năm 1981 này.

Gia đình chúng con lên đến trại Phanatrikhom từ hôm 6/8/81 cho đến nay, trong tình trạng luôn luôn ngộp thở vì lý do thơ của thằng con của con từ bên Pháp gửi sang cho con đều bị mất tất cả! Cả thư từ lẫn tiền bạc và chèque cũng như money order, cho nên con không nhận được gì cả, kể cả tin tức từ VN gửi sang Pháp để chuyển cho con. Ở đây người Miên họ ỷ lại vào sự đồng người và ở lâu ở đây, họ vào phụ giúp ở các ban ngành nên do đó, người VN bị coi rẻ lắm và bị thiệt thòi đủ điều mà không khiếu nại được. Hơn nữa người Thái ở đây cũng không có cảm tình với dân tộc VN nhiều, cho nên đành chịu thôi!

Nhờ hơn ba tuần lễ nay, cơ quan thiện nguyện VIVAN vào giúp giải tỏa thư tín, con mới nhận được tin từ Pháp của con, gửi cho biết là gửi nhiều thư và trên năm ngàn quan mà bị mất hết cả thành thử ba cha con đành chịu sống lây lất bằng phẩm vật cứu trợ của Liên Hiệp Quốc và mượn bạn bè chút ít, chớ có ai dư dả nhiều đâu, để xài lặt vặt cùng các con.

Thư Từ Lai Vãng

Với hoàn cảnh túng cùng cộng với lại với sự ly tán chia rẽ của bà con, của gia đình, thằng con nuôi với thằng rể mưu trá làm cho con bị loạn động tới cùng tột của sự đau khổ. Chừng ấy con mới bừng sáng mắt mà nhớ lại bức thư đầu tiên của Tôn sư đã dạy rằng: “Tới đây sẽ được giải nghiệp nhiều”. Thật đúng vô cùng! Và chính cũng nhờ những lời vắn tắt của Tôn sư đã dạy mà con vui hết khổ đau để cố gắng tinh tấn tu hành hạnh niệm hàng ngày và hàng giờ bằng pháp vô biệt niệm!

Con đâu có ngờ rằng tình đời và lòng dạ con người quá trở trêu đến thế, để gặp phải lúc “đặng cá quên tôm” mà lại còn âm thầm hại con một cách vô cùng ác hiểm. Riêng con nghĩ nếu mà không có được những lời vàng ngọc vắn tắt của Tôn sư thì con khó chịu nổi được đến hôm nay vậy!

Kính bạch Tôn sư, hôm nay con viết tờ sớ này thật dài để dâng lên Tôn sư các chu trình diễn tiến của riêng con kể từ ngày Tôn sư ra đi hoằng pháp xa.

Sau ngày Tôn sư ra đi thì bạn đạo chúng con đến Kim Thân để biết hiện trạng của Tôn sư đến bờ bến có an lành không? Và Kim Thân Ngọc Đế có dặn với chúng con rằng: “Hãy ráng cố gắng hành pháp hàng đêm để tránh sự loạn động vô ích”.

Sau đấy gần một tuần lễ con không ngủ được mà con không rõ duyên cớ. Mặc dù con cố quán tưởng hàng ngày trở lại những ngày qua, xem coi có lầm lỗi gì không, nên con mới nhớ được lời của Tôn sư dặn là thỉnh thoảng đến

ông Sáu N. chơi, mà con chưa đến được, vì quên địa chỉ nhà. Con phải hỏi thăm các bạn đạo và sau đấy nhờ V.C. đưa đường con đến gặp được ông Sáu N. và con tự giới thiệu với ông Sáu và nói lại lời Tôn sư dặn và xin phép ông cho con lui tới thăm viếng và sau đấy bịnh mắt ngủ của con tiêu luôn! Vì con cũng đâu có ngờ đó là lời dặn bảo của Tôn sư để con đi học đạo và hòa đạo với Tổ Tiên Chánh Giáo Đại Đạo Sinh Tồn. Lần thứ hai, con đến một mình và nhận được cơ bút của Giáo Tông Thượng Đại Thánh Trần Hưng Đạo ban cho bài thi như sau:

Thi Luật

*Luật Trời Đất Vô Vi huyền diệu
Kiếp nhân hoàng nghiệp chiếu tuyền căn
Con ơi số hệ định phần
Hữu duyên hữu phước định phân lẽ Trời*

*Vì thế tục loài người u tối
Lạc rừng đêm khó nổi phân minh
Tu nhân tích đức là cần
Mấy ai rõ được giả chân sự tình*

*Việc hoằng hiệp một đường tiến tới
Hiệp sức người cùng với điển quang
Hạ nguyên mạt thế mở màn
Ma vương quỷ dữ tham tàn bất lương*

Thư Từ Lai Vãng

*Mặc xác chúng tà không thắng chánh
Luật thiên điều đã định con ơi
Cho dù cạm bẫy khắp nơi
Vững lòng tin cậy đấng hồi thành công*

*Việc con nguyện khuyên đừng vội vã
Đặt niềm tin vào cả Ông Trên
Tâm thành chí cả vững bền
Đời non lớp bể cũng nên hoàn cầu.*

Sau khi Tôn sư ra đi, con không biết đi đâu hơn là lên nhà V.C., qua thiên đường anh HVE, qua nhà ông Sáu và lên Khổng Thánh Miếu, vì sau khi Tôn sư đi rồi thì Kim Thân Cha cũng đi ẩn luôn mà con và anh LVS được gặp Kim Thân lần chót trước ngày ra đi của anh hơn tuần lễ. Nhân ngày Sắc Vọng con có đến ông Sáu lạy bàn thờ tổ tiên. Con có nguyện ba điều và đã được Đức Phật Mẫu Thái Lão Tiên Thiên hạ giáng đàn tiên theo chiếu chỉ của Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế ban cho con một bài thi sau đây:

Thi

*Chiếu sở nguyện cầu xin cơ sự
Nhìn cuộc đời hỏi thử chơn tâm
Đường ngay lối thật không lầm
Đạo đời rõ thấu lý chân nhiệm màu*

Cơ tận độ mở đầu thế hệ
Cuộc đời này nay bề mai còn
Vật chất, lý trí, linh hồn
Ba ngôi hiệp thống bảo tồn chơn tâm
Mê giác tự tin chớ lầm
Xét cảnh rõ tướng nhìn tâm biết người
Nụ cười thiên hạ vui cười
Một cơn ác mộng nhớ người qui ma
Rồi đây sẽ rõ chánh tà
Qui ma Phật Thánh chiếu hòa tâm linh
Nụ cười tránh qui gặp tinh
Tránh hung gặp hủi, tránh mình đi đâu?
Quả ngon là thế đuổi đầu
Mở đường tâm thức thì cầu chơn ngon
Triết mình chủ tạo nguồn cơn
Lập đời Thánh Đức biết ơn sanh thành
Ở đời có tử có sanh
Có ác có thiện có tranh có hòa
Nay đây rõ mặt hơn thua
Qui ma tranh giựt chiến hòa chẳng chi
Dem vàng mà đổi lấy chì
Mưu sự chẳng được hơn thì vô vi
Xét xem rõ lý huyền vi
Hạ nguyên rõ lối đến kỳ Thượng Ngươn.

Sau đây một thời gian con có đến xin gặp được Đức Hoa Đà Dược Sư Tiên Ông để con xin phép học châm cứu, trị bệnh cứu nhân độ thế miễn phí cho các bệnh nhân bịnh mà không có thuốc, thì được Đức Hoa Đà Tiên Ông cho phép, khuyến khích và chỉ dạy bằng một bài thơ thật

dài mà con nhớ hết không nổi, chỉ còn nhớ có câu chót là:

*Điều cần nhớ rắng cho thật nhớ
Niệm hồng danh Thượng Đế Ngọc Hoàng
Hoa Đà Dược Sĩ Tiên Ông
Tiêu trừ bệnh tật mười phần nên công*

Con có điều thắc mắc xin Tôn sư giải đáp cho con là tại sao con chữa bệnh mà cũng phải nhọc đến Cha Trời Ngọc Đế và biết con có tiếp nhận được luồng siêu quang điển hay không? Tuy nhiên con chỉ làm việc từ bốn giờ chiều đến tám giờ tối sau giờ làm việc ở sở. Con muốn xin nghỉ làm sở để trị bệnh cho đồng bào luôn suốt ngày mà ở phường không cho phép và chỉ chấp nhận cho con hành nghề chữa bệnh sau giờ làm việc thôi. Cho nên có nhiều khi cho đến 11 giờ rưỡi khuya mà cũng còn bệnh nhân chờ và còn đòi xin ở lại luôn cho đến sáng để lấy thẻ sớm rồi buổi chiều sẽ trị bệnh rồi về luôn.

Lúc này ở Saigon phát sinh ra bệnh bấu cổ thật nhiều và đặc biệt ở các khoảng tuổi từ 15 đến 25 thôi, và chỉ có ở các cô gái mà thôi. Có nhiều người đã đến nhà thương Chợ Quán và Nguyễn Văn Học, Gia Định để điều trị mà không hết, mà đến con là trong khoảng một tuần lễ đến một tháng là lành bệnh, tùy theo mới phát hay lâu. Con cũng chữa bệnh điên luôn. Có lần hai cậu tuổi chừng 17, 18 bị nhốt trong nhà thương Chợ Quán mà leo rào ra, rồi thân nhân đem đến xin chữa trị. Ban đầu con giựt mình với khả năng hạn hữu của con, nhưng con định tâm xin phép hỏi và con chữa ngay cho họ. Và con không ngờ là

chỉ trong vòng có một tuần lễ là các cậu ấy đi học lại được ngay. Do đó tiếng đồn càng xa, cho đến miền lục tỉnh Tây Ninh, Lái Thiêu, Biên Hòa, họ cũng ùn ùn kéo đến xin chữa làm con phải chơi với vì bị công an rình rập hoài. Hơn nữa các con bệnh nằm la liệt trong nhà cho đến ngoài sân và gây phiền phức cho người xung quanh nữa. Gặp điều phiền toái ấy, con lại còn bị các ông và các bà Địa Tiên lại thử điển, so điển và khuấy phá hỏi đạo hoài. Còn công an và phường trưởng cũng đến thử nữa mà bệnh nào cũng dứt bệnh nấy hết.

Con rất đổi mừng là Ông Trên đã ban hồng ân cho con, nhưng ngặt lữ quỷ phá đám cho nên con phải hạn chế ngày chữa trị đến lần lần ngưng hẳn, tìm giải pháp khác. Bệnh nhân theo đạo nào, con cũng chữa trị hết, miễn là họ về nhà nguyện niệm theo đạo của mình để xin đến trị bệnh đều là được kết quả cả là hết bệnh. Cần thuốc là con chỉ cho uống thêm thuốc tây tùy theo bệnh.

Một hôm nhân ngày lễ Trung Ngươn, lúc Tôn Sư và Đức Kim Thân đã qui ẩn, con có đến viếng Khổng Thánh Miếu và được gặp Đức Ngọc Đế giáng cơ, kêu con vào thiên bàn trước tiên và hỏi han và ban cho con bài thơ sau đây:

*Cao quý nguyên nhân kẻ đến đàn
Phong ba gió bão táp tiếp sang
Nhã ơi trao ngọc con gìn lấy
Rồi được Thầy đây điểm số vàng*

Thư Từ Lai Vãng

*Điểm số vàng con sang Bến Giác
Phận làm trai lỗi lạc Thầy chờ
Con tu Thầy chẳng ngó lơ
Sao con cứ mãi ngẩn ngơ tắc lòng*

*Cảnh trần dân gông cồng kèm hãm
Con lo tu như đan thảm cần châu
Rời con khỏi cảnh đau sầu
Tấm lòng thanh khiết bấy lâu Cha khắc dùm*

Và sau đây Đức Mẹ Diêu Trì Kim Mẫu Vô Cực Đại Từ Tôn giáng đàn, cũng lại kêu con vào Thiên bàn phụng lạy trước tiên và ban cho con bài thi như sau:

*Nhã ngọc phun câu cá hóa long
Phong vân cảnh tục cảnh mây rồng
Cao minh Mẹ đợi con hồi hướng
Tấc dậm tiên đề trả nợ xong*

*Trả nợ xong Mẹ bằng con đáo
Hạnh làm người cố tạo cho tròn
Tử quân điểm nét vàng son
Còn bao tiết nghĩa vẫn còn mến thương.*

Kính thưa Tôn sư, con lấy làm lạ là tại làm sao con chữa bệnh nhân thì hết bệnh, nhưng gia đình con cả vợ lẫn con đều phát bệnh mà con đã chữa trị ban chiều. Con lo quá. Nhân ngày rằm con có lên Khổng Thánh Miếu và chạy tìm Kim Thân Ngọc Đế chỉ giáo, đến dặn bảo con mua một tấm kiếng rọi mặt lớn, tẩy uế và đem chúng giữa

nhà với một bình bông huệ trắng, rồi giữa trưa, con ngồi tọa thiền thì Cha sẽ đến.

Con y hành và cũng từ đây về sau, ít có ai đến phá con nữa, và trong nhà bình yên luôn cho đến khi con đi đây.

Kính thưa Tôn sư, con không còn nhớ ngày nào, vào một buổi chiều con vừa đi làm về buồn quá, con lấy xe đạp lên thiền đường chơi và nói chuyện với anh chị E. đỡ buồn. Trên đường về, thay vì con đi theo đường Hồng Thập Tự thì về ngay đến nhà, con lại không đi, mà con lại đi vòng qua Gia Định, cố ý để mời Đức Tả Quân lên Khổng Thánh Miếu giảng đàn luận đạo, vì con thấy có mấy lần Ngài giảng đàn vui vẻ và có khi tiếu lâm. Nào ngờ con bị xuyên mà con không hay. Con đạp xe thẳng đường lên Khổng Thánh Miếu thì đúng vào lúc đọc Kinh Thiên. Con vừa đi xe lên lầu thì được lệnh gọi ngay của Đức Đệ Nhứt Giáo Tâm Lý Thái Bạch Đại Tiên Trưởng bảo con vào hầu đàn bất thường, vì có lệnh khẩn cấp của Đức Ngọc Đế. Con rất bàng hoàng, nhưng cũng phải vào hầu ngay.

Con vái chào xong là qui xuống nhận lệnh thì được Đức Lý cho biết rằng Đức Ngọc Đế cùng Tam Giáo Tòa đã đồng ý gia tăng tuổi thọ cho bác sỹ TKA thêm một kỷ 12 năm nữa. Và ngay từ bây giờ, con phải mang bằng Thánh thi này của cả hai Ngài Đệ Nhứt Giáo Tông Lý Thái Bạch Đại Tiên và Đệ Nhị Giáo Tông Quan Thánh Đế Quân đến đọc cho TKA nghe, và sau khi đốt nhang trên bàn thờ xong thì đến chữa trị cho TKA, đang bị bệnh

Thư Từ Lai Vãng

nằm liệt giường từ hơn hai năm nay, nhưng tinh thần còn thật tỉnh táo. Con phải chấp nhận thi hành, nhưng con chưa biết được ông A. là ai lúc ấy, và cũng không biết cả địa chỉ nữa. Đức Lý bảo đến gặp Chơn Minh Huệ sẽ lo việc ấy.

Ngày ngày hôm sau, con đến chữa trị cho TKA cùng với Chơn Minh Huệ ở đường Võ Tánh tại laboratoire của ông A. với sự hiện diện của ba người học trò của ông TKA cũng đến, là bác sỹ cả. Thật là huyền diệu vô cùng và sau khi châm xong các huyết, con bảo ông ngồi dậy là ông ngồi dậy được ngay, khỏi cần ai đỡ cả. Chính ông ấy cũng ngạc nhiên và mừng rỡ vô cùng. Con tiếp tục châm nữa, xong con bảo ông đứng xuống chống gậy đi thử, thì cũng thật là huyền diệu và từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, ông bước xuống giường và chống gậy lần đi ra cửa.

Ngày hôm sau, con tiếp tục châm lần nữa thì ông A. đi lại bàn viết và viết bài thi tạ ơn được ngay. Con quên trình bạch với Tôn sư một điều là trước việc đi chữa trị ông TKA vài tuần, Bên Trên có chuyển cho con đến Khổng Thánh Miếu để được gặp Đức Ngọc Đế và Đức Lý Tiên Trưởng. Đức Ngọc Đế đã rất khen phái Vô Vi tu tiến rõ ràng, và cũng khen Tôn sư có những đệ tử tu hạnh đàng hoàng, Thầy rất vừa ý. Tuy cũng còn một ít rất cống cao ngoạn mạn. Đức Ngọc Đế có khuyên con vào học trường Tiên do Đức Lý Tiên Trưởng giảng dạy. Sau khi Đức Ngọc Đế thăng thì Đức Lý giảng đàn và kêu con lên Thiên bàn hỏi nữa. Lúc ấy con có trình bày con đã có Thầy, có pháp, sợ rằng sau này không tiện. Thì Đức Lý có bảo rằng:” Tôn sư và Đức Lý thì không sao cả, và sau

này Tôn sư khi trở về gặp lại, uống chén trà với Đức Lý thì cũng đã khải hòa rồi. Vì thế tình Cha Ngọc Đế muốn con vào học với Đức Lý trong lúc Tôn sư vắng ở quê nhà”. Sự việc này có các bạn đạo Vô Vi cùng nghe và con đã chấp nhận, và hàng đêm con vẫn hành pháp đều đều.

Kể từ ngày đó đến khi con đi, cứ cách tuần lễ con đến Khổng Thánh Miếu nghe giảng và tuần lại về thiền đường cùng anh em bạn đạo cho vui và đọc tin thư của Tôn sư cùng hình ảnh Đức Lý Tiên Trưởng, Ngài có ban cho con một bài thơ như sau:

Thi

*Nhà ngọc châu độ đời cứu thế
Cảnh tang thương đường thế khổ sầu
Trò ơi muốn trở Long Lâu
Phải tu phải học để hầu đỡ thân*

*Thương chúng sanh bao lần Lão độ
Để cho hiền thoát khổ trần mê
Qui nguyên diu dắt trở về
Chơn như xuất hiện dựa kê bỗng lai*

Và Ngài đặt tên học trò Tiên cho con là Chơn Minh Nhấ. Học pháp Vô Vi đâu cần phải làm thi thơ gì, nhưng khi vào trường Nho thì phải làm thi xướng họa hằng tuần theo Đường Luật mà đề ra. Phần nhiều của Đức Ngọc Đế ra, tuy nhiên lần nào con cũng được 12 điểm cả. Còn

Thư Từ Lai Vãng

các học trò cũ thì được 10 điểm thôi, mà nào trước kia con có biết thi thơ gì.

Một thời gian lâu sau thì, tại sao con thấy mỗi lần họp đàn có Đức Lý giảng mà có mặt con thì đều bị Đức Lý khiển trách về tánh hạnh các bạn Vô Vi quá. Và mỗi lần như thế thì Ngài kêu con lên để trả lời câu hỏi của Ngài. Có nhiều khi con muốn khóc và chạy trốn, vì có nhiều bạn đạo hỏi ngớ ngẩn quá. Có nhiều bạn mới học ngồi vài ngày, có bạn một vài tuần cũng có, có bạn một vài tháng, cũng nhất quyết tu Vô Vi, mà bị đau bệnh, đến để hỏi thuốc trị ở Đức Lý, làm phiền lòng Ngài. Có nhiều bạn Vô Vi thấy con bị Đức Lý rầy mấy lần quá nặng, khuyên con nên dừng đến nữa. Mà cả đến anh CME, chủ chùa, cũng thấy có ý lo cho con.

Nhưng riêng con, con quán tưởng hằng đêm hành động của mình, con nhận thấy rằng con không có lỗi gì cả, nên con vẫn phớt tỉnh và không hề buồn tức gì. Con có nói với anh em đã khuyên con rằng: “Đức Lý mà còn rầy con hoài thì con vẫn tới học hoài, nhưng chừng nào Đức Lý khen, đó là lúc con không còn tới nữa”. Mà quả đã thực như vậy. Ngài đã rầy con ba lần nặng nề nhất cho đến đổi các bạn đạo tham dự rút lui gần hết. Cho đến lần thứ tư, Ngài kêu con lên, Ngài vừa nói vừa khóc rằng:” Các đệ tử của Ngài hiện diện từ trên đến dưới, không ai bằng con cả”. Ngài lấy đề tài của con mà giảng lại cho đệ tử của Ngài học bài nhấn nhục và sân hận. Riêng con thật sung sướng vô cùng, vì con biết rằng ngày ấy sẽ đến với con và cũng từ ngày ấy, con vẫn đến Khổng Thánh Miếu luôn.

Mãi cho đến khi Đức Ngọc Đế dặn vợ chồng CMĐ đạt thư mời tham dự Cơ Qui Nhứt kỳ ba, con mới đến. Và Đức Lý yêu cầu các con phụ lực để cho Cơ Qui Nhứt được thành tựu viên mãn. Con và anh HVE giao hảo tống đạt thư mời đến các tôn giáo bạn. Cho nên được dịp con và anh E. có đến các tôn giáo bạn là Phái Tu Thiền Cổ Phật, một phái tu rất xưa và qua Cơ Bút chỉ dạy từng người, và hàng ngày, mỗi chiều và bốn đạo cũng ở chung một xóm đạo cả, không có bên ngoài. Gần thiền đường anh E., phái Bửu Tồn Di Lạc ở Gò Vấp, phái Hòa Đồng Tôn Giáo ở Phú Lâm và một vài phái nữa do Bên Trên chỉ định.

Anh em chúng con đến mấy Giáo Lãnh, các tôn phái ấy đều tiếp đãi niềm nở và vui vẻ cả, và họ đều đến tham dự Ngày Qui Nhứt thật long trọng trong năm 1980, tại Khổng Thánh Miếu.

Trong các môn phái được Bên Trên chỉ định để đạt thư mời, duy chỉ có môn phái Hồng Môn của Đức Bà Trúc Lâm Nương Giáo Lãnh là không có đến tham dự. Tuy nhiên khi đạt thư mời, trong anh em không ai xung phong cả, con phải chấp lãnh đi mời, vì ai cũng sợ sự chấp nhứt của Đức Bà ấy. Đã nhập gia, phải tùy tục, vì vào đây thì phải một cũng Đức Bà, hai cũng đức Bà, ba cũng Đức Bà, mà con hòa được tất cả để làm tròn sứ mạng giao phó. Con còn nhớ thoát tiên Phật Tiên bà ấy hỏi nhiều câu hóc búa dồn dập như là: “Nhân danh ai mà đi mời ta đây?” và “Cậu là đệ tử của ai vậy?”. Trả lời hai câu đó xong bà ấy nghe được rồi mới tiếp chuyện. Cho nên con mới thư thả trả lời cùng bà:” Con là đệ tử của ông Lương

Sĩ hăng, trong phái VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP, nhưng vì Thầy tôi đi độ pháp vắng nhà, và con cũng là đệ tử của Lý Thái Bạch Tiên Trưởng”. Con vừa nói đến đó, bà ấy chụp phăng liền và hỏi tới là:” Lấy gì chứng minh cậu là đệ tử Lý Thái Bạch Đại Tiên?”. Con liền đọc bài thơ của Đức Lý ban cho, trong ấy có câu kêu con bằng trò, tức nhiên con là đệ tử của Đức Lý. Bà ấy chịu và bà ấy cũng không quên bồi thêm một chương nữa rằng:” Đức Lý là nhà thi, vậy học trò phải biết thi”. Và bà xướng rồi ghi lại và con phải họa mới được. Nhờ Ôn Trên nên con vẫn đối đáp xướng họa từ 9 giờ sáng cho đến 12 giờ mà không hay. Cho đến khi đệ tử của Bà ra nhắc Bà là 12 giờ, con mới được từ biệt Bà để Bà vào ngồi thiền. Khi về, con có trình lại sự việc thì Đức Lý mới cho biết là Bà ấy là Bà Chúa Tế Ngũ Hành đấy, làm con phải giật mình.

Thình thoảng con đến thăm ông Sáu như lời Tôn sư dặn bảo và sau này ông Sáu cũng có đến nhà con chơi đều đều vào ngày chúa nhật, vì thứ năm con lên thiền đường. Có lần con đến thăm ông Sáu, có gặp được Cha NVM. Ông Sáu đưa con lên gác để gặp Cha và Cha M. có cho con một bài thơ như sau:

*Cao thống đại kỳ nhất tiên gia
Phong ôn luyện đạo rạng ta bà
Nhả quang thanh điển ra độ pháp
Đạo đức vẹn toàn thống nhất gia*

*Vạn nguyên bách thống đạo là
Nhân duyên kiếp ngộ Kinh Kha giúp đời*

*Cao hoàn thiện chơi vui thế tục
Phong chợ trần thanh thoát lấm bầy tôi
Nhà anh trúc là đầu tá hỡi
Thiện căn lành dự hội màn này
Long Hoa Đại Hội bằng nay
Trống thiên đồn dập tài hay rạng kỳ.*

Kính xin Tôn sư thẩm xét cho con.

Trước ngày con ra đi, con có cầu nguyện để được diện kiến Kim Thân, nhưng vì tránh sự dòm ngó của bọn quỷ đồ và để có sự công bằng của các bạn đạo, Cha có chuyển cho Bá Mẫu bị bệnh ho, mà uống thuốc không hết, lại để cho con trị. Chỉ có hai hôm là Bá mẫu lành bệnh luôn, và Bá Mẫu có nói rằng Kim Thân Cha có dặn Bá Mẫu để nói lại với con là:” Con muốn gì thì con cứ tiến hành và muốn nói với Cha thì chỉ nên nói bằng vô vi, thì Cha tùy duyên mà chuyển cho”.

Như vậy nhờ Tôn Sư cho con biết rằng mười nguyện hàng ngày của con có được thấu đến Tôn Sư và Cha Trời Mẹ Đất, cùng các chư Phật Thánh Tiên không? Và có thể hiện được điều nào không? Vì con dốc lòng độ pháp để cứu nhân độ thế, và dứt khoát muốn giải thoát bất kỳ lúc nào, do Cha Trời và Tôn Sư định đoạt. Con đã dứt khoát và không tham lam. Tuy nhiên, khi con còn tại thế, con còn vẫn phải lo nghĩ động loạn tâm trần để lo nỗi đau khổ triền miên của kiếp con người. Và đạo làm người của con còn phải vuông tròn đầy đủ.

Ở nhà cầu nguyện hàng đêm hoài mà chưa thấy được gì.

Nhân dịp lễ Trung Nguyên, con lên Khổng Thánh Miếu dự đàn, con có cầu xin Cha già Ngọc Đế ban hồng ân cho cha thế gian của con đang học tập cải tạo được về, thì con không ngờ rằng ngay trong buổi hầu đàn, đích thân Cha lên trại học tập khám xét tình trạng hiện tại của cha thế gian con ra sao rồi sẽ liệu. Sau đấy Ngọc Đế quyết định cùng Tam Giáo Tòa cho cha thế gian, cả đứa em trai của con nữa, cũng được trở về đoàn tụ, thể theo lời cầu nguyện của con. Mặc dầu đứa em trai của con chưa dứt hết nghiệp, và giao cho Đức Quan Thánh thi hành.

Đúng ngày hẹn, con trông hoài mà chẳng thấy, nào ngờ đầu cha của con đã được đưa về Sài Gòn trước một ngày theo hẹn, nhưng vì cha con đã bị điên và bệnh hoạn, đi không nổi mà nó bỏ dọc theo đường Sài Gòn, mà không biết đường về nhà, phải đi ăn xin và ngủ theo hè phố, cũng như mấy người Kinh Tế mới trở về.

Cả suốt tuần lễ ngoài mưa gió, với tuổi già trên 70, bệnh tật đói rét để trả dứt nghiệp, thật là huyền diệu vô cùng. Cũng may mắn thay có một ân nhân vô danh, coi lại giấy tờ cải tạo rồi tự động mua vé xe đưa về trên rẫy của con, ở Long Thành, ở cây số 66, chỗ mà con đã chỉ cho Tôn Sư và Kim Thân lúc ra nhà anh MNP ở Bà Rịa đó. Và từ đó con rước về chữa lành bệnh. Trong vòng hai tuần lễ thì cha con khỏi bệnh và tỉnh lại và hết dần bệnh điên vì bị chích thuốc tới ba loại để phá bộ tiểu não thần kinh. Và nhờ thuốc giải độc của Thượng Đế chỉ cho con

làm, nên lành bệnh rất mau. Cũng trong buổi hầu đàn ấy, Đức Mẹ Diệu Trì Kim Mẫu có ban cho con một bài thơ như sau:

*Nhả ngọc phun châu cá hóa long
Phong vân cảnh tục cảnh mây rồng
Cao minh mẹ đợi con hồi khứ
Tách dậm tiêu đề trả nợ xong*

*Trả nợ xong Mẹ bằng con đáo
Hạnh làm người cố tạo cho tròn
Tử quân điểm nét vàng son
Còn bao tiết nghĩa vẫn còn mấn thương*

Mãi sau trước ngày đi độ hơn tuần lễ, con có lên hầu đàn trên Khổng Thánh Miếu lần chót, được gặp Đức Ngọc Đế giáng đàn, cũng vẫn trước sau do đồng tử CA. Với vẻ trầm ngâm, Ngọc Đế không nói gì, chỉ ban cho con có 4 câu thi như sau mà thôi và vỗ sau lưng con 3 cái mạnh:

*Nhả ngọc phun châu cá hóa long
Kiếp tu kế cận bước xe rồng
Đời tàn khó nhọc con qua buổi
Thầy dất trở về tu vẹn xong*

Từng bấy nhiêu tình tiết mà con học hỏi được, bạch trình Thầy. Thế theo lời chỉ dẫn trong bài thi của Thầy đã ban cho con, mà con bao giờ cũng thuộc nằm lòng để cố gắng hành thi hàng ngày và hàng giờ.

Thư Từ Lai Vãng

Sau đây con cũng xin bạch Tôn Sư việc thất bại của con vì nghe theo bạn bè, là anh T. bạn đạo, đến viếng một ông Phật Di Lạc giả hiệu ở bên hông nhà thờ, dưới gốc cầu Công Lý. Ông Phật Di Lạc giả hiệu đã cướp hết thanh điển của con, làm con phải bị choáng váng và nhẹ lông bông cái đầu suốt cả tuần lễ, cho đến ngày chủ nhật lên Khổng Thánh Miếu hầu đàn và đã bị, trước là Đức Lý, và sau là Đức Ngọc Đế rầy quá, và đã cấm con và tất cả đệ tử Nho Giáo đi ta bà, cũng như Tôn Sư đã dặn chúng con vậy. Đó cũng là bài học về việc chưa diệt được tánh tò mò và cái thầy của con vậy.

Kính thưa Tôn Sư, bấy nhiêu trang, con xin trần tình, bạch lên Tôn Sư rõ trong thời gian dài, con đã đến ông Sáu N. Thưa Tôn Sư, con muốn biết lý do vì sao con phải đến ông Sáu N. và để sẽ phải có phận sự gì? Xin Tôn Sư chỉ giáo. Và Khổng Thánh Miếu, hai nơi tôn nghiêm và đầy thanh điển mà Tôn Sư đã dắt dẫn con đến. Con đã đến và con đã hòa đồng để học hỏi theo như lời Tôn Sư đã ban cho con lần sau cùng, mà con đã nằm lòng:

*Cao siêu tự giác nơi thanh tịnh
Phong hóa động hành tự giác mình
Nhã ý cộng đồng nơi thức giác
Sửa sai tự tiến đạt quang vinh*

*Quang vinh hòa cảm thiên tình
Chính mình phải sửa tâm linh hiếu hòa
Hiếu hòa chung tiến gần xa
Chính ta là chính chơn tà do ta*

Sống trong cảnh khổ vẫn qua
Không còn thắc mắc hiểu hòa nơi nơi
Bình tâm xét lý phân lời
Thấy đời rõ đạo chẳng rời công phu
Thâm tâm vẫn tiến an du
Sửa sai tự tiến không mù hơn xưa
Tiến lên điển giải mới vừa
Hào quang chiếu hóa xa xưa qui hườn
Trở về thiên cảnh trắng trơn
Nhứt trần bất nhiễm chơn nhơn qui hồi
Cảnh không là cảnh trường tồn
Tà ma sắc giới chẳng còn trường sanh
Công phu chơn pháp tự hành
Đường mòn Pháp lý sẵn dành cho ta
Bình tâm tự tiến tự hòa
Gia đình tạm cảnh chung nhà phát tâm
Người tu tự tiến giải thâm
Thâm tâm tự giác tránh làm tránh sai
Huyền cơ Tạo Hóa an bài
Thanh đài nơi ngã tiến hoài không ngưng

Để kết thúc lời trần tình của khoảng đường dài đầy gian khổ đã qua của con trong lúc Tôn Sư vắng xa, con cầu xin Tôn Sư ban cho con thanh điển và một bài thi, để con theo đó mà tiếp tục tu tiến.

Con đã đi học hỏi được, cho nên con nhất quyết một đường theo Tôn Sư và phụng sự đạo pháp và nhân sinh, để thấu ngán đường về cõi Phật giải thoát vậy.

Thư Từ Lai Vãng

Sau đây là phần đời và cũng là phần đạo, vì con đã chấp nhận đời đạo song tu của Vô Vi. Con đã ra ngoài anh MNP mấy lần thăm hỏi và đàm luận với anh vui vẻ, và hể khi anh P. về Sài Gòn là nhắn con lại ngay, đàm luận đến khuya 11, 11 giờ rưỡi khuya mới về. Mỗi ngày cho đến khi anh về Bà Rịa. Chị Hai P. có tổ chức mấy lần để ra đi, bị bể, nhưng không có người bị kẹt. Anh P. trông tin thơ của Tôn Sư lắm. Con có ghé anh chị T. đều đều, mỗi lần con lên thiên đường ngày thứ năm hàng tuần. Anh T. có hai đứa con và một người em là cô C., vượt biên bị biệt tích và không nhận được tin tức. Gia đình anh chị T. đang lo buồn bận tâm lắm. Gia đình anh chị E. vẫn bình an và tự tại hơn cả. Thiên đường vẫn đông ngày chúa nhật, nên anh em cũ hội họp ngày thứ năm, để tránh sự dòm ngó của bọn quỷ đỏ. Anh Sáu L. ở Gia Định cũng không còn chữa bệnh và nói đạo nữa, vì công an đã sên rồi. Cũng như nhà con vậy. Các anh em khác vẫn ở nhà tu tiến đều đều, vì có trường hợp của con đã bị, như con đã thuật ở đoạn trên. Và có trường hợp điên điên khùng khùng, ợ ngáp của anh T., cho nên ít ai có dám đi ta bà nữa. Gia đình cô N. ở cầu chữ Y vẫn tiến đều đều, và cô ấy vẫn còn lo đều đều công tác đánh máy cho thiên đường, những lời giáo huấn của Tôn Sư gửi về cũng như của Kim Thân, để phổ biến cho bạn đạo theo dõi học đạo. Các sĩ quan đi học tập về, gặp được pháp thiên Vô Vi trong trại cải tạo, đã thấu nhiệm được huyền lý cao siêu của Vô Vi, nên đã tự động đến xin ở lại thiên đường làm công quả. Con được gặp họ rất vui vẻ.

Do Bên Trên chuyển quá gấp, con và ông Sáu N. có được gặp luồng thanh điển của Đức Lạc Long Quân, tá

điễn vào cô T, nhà ở chung cư Minh Mạng, ở dãy S, lầu 4. Con và ông Sáu đã kết bạn đạo với cô T nhỏ, mà ông Sáu là anh cả, kế đó là cô T và sau cùng là con. Con và ông Sáu cùng cô T nhỏ đồng đốt nhang khấn trước bàn Tổ Tiên kết nghĩa. Đó là một việc mà chính cô ấy cũng không ngờ, đã xảy ra lần đầu tiên trong đời. Và sau đấy cô cho con biết là con đã bị lộ rồi, nên con cần phải ra đi gấp, không còn chần chờ được nữa. Con có hỏi ý kiến của ông Sáu và được sự đồng ý của ông Sáu, và cuộc ra đi này của con được thành hình một cách gấp rút và hối hả. Thật con cũng không ngờ, vì cũng do đấy, con gặp được bà TTN và con có lên nhà bà chơi vài lần. Trên đường vượt biên, con bị mất cái máy châm cứu của con. Không bị cướp lấy mà là bị cảnh sát trưởng ở Pattani vét sòng trên cạn đã lấy hết cả. Nếu Tôn Sư nhận thấy con còn cơ hội giúp đời được nữa thì con xin Tôn Sư cho con một chiếc khác, nếu bên ấy có người làm được. Bằng nếu không thể, con phải gửi thư về anh T. để đặt trước. Kính xin Tôn Sư cho con có ý kiến.

Dứt lời, con kính chúc Tôn Sư được như ý và cho con gửi lời thăm hỏi và kính chúc bà Tám, cô Tuyết, cô Nhi và bà Dí được dồi dào sức khỏe và vạn hạnh. Kính lạy Tôn Sư.

Đệ tử cần ký
CPN

TB: Con không được tin tức gì của anh N. cả. Con có viết thư qua Pháp cho anh Ba T. và nhận được viện trợ

Thư Từ Lai Vãng

của anh ấy 500 quan. Con có viết thư, theo như lời Tôn Sư dặn, cho anh T. nữa và đã được trả lời từ ngày con còn ở trại Songkla. Sách của Tôn Sư gửi cho và money orders, con cũng nhận được đầy đủ cả, nhờ đấy mà con sống được. Con xin ý kiến vàng ngọc của Tôn Sư chỉ giáo đường đi sẽ tới của con trên đường đời cũng như đường đạo.

Kính xin Tôn Sư giúp.

Marseille, ngày 9/12/81

PN,

*Thư con đã đến tay Thầy
Biết con đã học việc này việc kia
Trong cơn động loạn chia lìa
Tự mình giải thoát sớm khuya giải bày
Thế gian nhiều đạo nhiều Thầy
Chung qui có một mình mây sửa tâm
Thế gian tạo cảnh sai lầm
Lưu manh lường gạt tự tâm khổ đau
Thực hành kẻ trước người sau
Học đau học khổ nhiệm màu ân ban
Biết rồi chẳng thờ chẳng than
Chu trình học hỏi tự an tâm lòng
Thiên liêng giải thích lòng vòng
Tự mình thức giác cơ còng tiêu tan*

Cùng chung hơi thở luận bàn
Muôn người như một một đảng phóng thâu
Pháp luân thường chuyển nhiệm màu
Khổ rồi hết khổ đối đầu thiên cơ
Dựng xây xây dựng từ giờ
Bình tâm phán xét thiên cơ hợp hòa
Huynh huynh đệ đệ một nhà
Của Trời ban rải ta hòa học thêm
Tự mình khai triển ấm êm
Tiên ông cũng vậy êm đềm tự tu
Tu là giải tỏa cái ngu
Sửa mình tiến hóa dẹp mù dẹp mê
Bình tâm hướng trở lộn về
Mối gềng thanh tịnh muôn bề yên vui
Sống trong nguyên lý đạo mùi
Học bài thức giác an vui đạo đời
Ngày kia bỏ xác tự rời
Cõi trần tạm bợ giữ lời nhủ khuyên
Biết mình sống cảnh tạm duyên
Cứu mình cứu họ ở yên cõi trần
Vía hồn khai triển muôn phần
Phá mê phá chấp mở tầng cảm giao
Cần khôn vũ trụ nhiệm màu
Thương yêu muôn loại kết tâu về quê
Xác hình lấm đối chán chê
Chẳng còn sự thật tạo mê cõi phàm
Thức tâm thực hiện tự làm
Tiến hành thanh cảnh vía am duyên tình
Hồn thời thanh tịnh mới mình
Tùy duyên hỗ trợ tâm linh hợp hòa

Sống chung thiên địa một nhà
Ban hành luật lệ tự hòa hư không
Chẳng còn trong ước ngoài mong
Lấy không làm đích tréo tròng chẳng ghi
Thầy đang du thuyết hợp thì
Từ Âu sang Á dạy ghi điển lành
Mọi người cảm mến thực hành
Sửa mình tiến hóa tự dành phần ưu
Chẳng còn loạn động lập mưu
Thân tâm an lạc tự siêu tự tầm
Cha Trời ban bố chẳng lầm
Con Ngài vẫn tiến giữ tâm thanh quang
Tháng tư Thầy mới qui hoàn
Canada giải tiến muôn đảng khai thông
Mong con dẹp bỏ phập phồng
Có ngày tương ngộ tái tông liên quan
Giữ tâm thanh tịnh mới an
Muôn đảng qui một sáng choang tâm hồn.

LSH

HÀNH TRIỂN PHÂN MINH

*Không hành sao đạt hồi huynh
Không tu sao tiến rõ tình thực hư
Khép mình tạm cảnh vui cười
Xưng hùng xưng bá người người khổ đau
Chẳng sao biết được trước sau
Phỉnh mình phỉnh họ cầu nhau nội tâm
Tình thương sẵn có chẳng tầm
Hướng ngoài động loạn tạo làm tạo sai
Bên Trên Thượng Đế an bài
Thế gian người tưởng là tài hơn Cha
Tâm không giữ hiếu chan hòa
Sống trong eo hẹp thiết tha cảnh trần
Chẳng còn lý trí xét cân
Phân tâm lý tán mở tầng đấu tranh
Chẳng còn sáng suốt thực hành
Khổ đau tự tạo tạm đành phải theo
Luôn luôn cảm thấy mình nghèo
Đeo theo tiền bạc leo trèo té nhanh
Mấy ai rõ được lý thanh
Tóm thâu trọng trược tự dành phần hơn
Bất minh lại giận với hờn
Khổ thêm càng khổ quên ơn Cha Trời
Cùng chung nhịp thở nơi nơi
Do Trời ban rải tạo lời phản tâm
Lắm khi bực tức thì thầm*

Thư Từ Lai Vãng

Trách than Thượng Đế chẳng tầm độ cho
Tâm can bản loạn dầy vò
Do đâu tạo khổ tự mò không ra
Vì tâm eo hẹp chẳng hòa
Muốn mình không chế cái ta anh hùng
Quên mình vị trí người khùng
Bất minh đời đạo chẳng vun chơn tình
Khó hòa khó hợp khó mình
Tình thương đạo đức do mình ân ban
Từ đời qua đạo chuyển sang
Thực hành là chánh mới an tâm lòng
Cảnh đời có đục có trong
Phong ba bão táp khai vòng mở tâm
Chiến tranh dẫn tiến tự tầm
Con đường hòa hợp tránh làm tránh sai
Giết rồi xem thử ai tài
Hai người cũng chết vậy ai anh hùng?
Biết Hồn mới rõ mình khùng
Giết nhau vô ích vấy vùng làm chi
Sửa mình trật tự hợp thì
Qui y chơn pháp tự ghi tiến hoài
Trong ta có sẵn thanh đài
Hai vai tự gánh rõ Ngài là ai
Điển thanh tự giữ tiến hoài
Không còn trì trệ nơi hai đạo đời
Tâm minh khai triển mở lời
Giúp người học hỏi tự rời tham sân
Hồn thời sáng suốt tự phân
Phần thanh phần trực phần gần phần xa
Thực thi nguyện niệm Di Đà

Chan hòa đời đạo tự hòa tiến lên
Lý kia khai triển vững bền
Trong đời có đạo chẳng quên cội nguồn
Thế gian là cảnh làm tuồng
Đóng vai chồng vợ bỏ luôn tâm hồn
Tịnh tâm mới rõ sinh tồn
Phân Hồn bất diệt rõ hồn vô sanh
Giảng sinh học hỏi thực hành
Nằm trong sanh tử tâm đành phải theo
Có không, không có chẳng nghèo
Theo đường thanh tịnh chẳng theo bạc tiền
Chẳng còn gánh nặng tạo phiền
Chỉ lo tiến hóa mới giềng cảm giao
Thế gian đủ sắc đủ màu
Tâm ta chẳng động trước sau dung hòa
Cần khôn vũ trụ một nhà
Cha con đồng cảnh cùng hòa tiến lên
Giữ tâm thanh vững lại bền
Thực hành tự tiến chẳng quên đạo đời
Vía Hồn thức giác tự rời
Học thêm sáng suốt đến nơi an toàn
Cảnh Trời cao đẹp sống an
Cảnh đời tạm bợ khó ban chơn tình
Thân hình là cảnh địa linh
Tự mình xây dựng chơn tình quang khai
Trí tâm khai triển đời mài
Tiến trong đà tiến tiến hoài không ngưng
Tình thương Thượng Đế sáng bừng
Tâm người tự thức chẳng dừng nơi nao
Tiến hành vượt mức phá rào

Thư Từ Lai Vãng

Từ đời qua đạo nơi nào cũng thông
Cảm minh định luật Hóa Công
Góp công xây dựng thương lòng quảng ban
Biết Cha biết Mẹ mới an
Muôn đàng như một rõ ràng phân minh
Quý yêu Thượng Đế chơn tình
Giúp Hồn tiến hóa tự minh Cha Trời
Sống trong khung cảnh không lời
Theo Ngài không bỏ đời đời an vui
Thực hành điều luyện rèn trui
Nay mình mai thức hương mùi đạo tâm
Cảnh đời cảnh đạo uyên thâm
Giúp tâm khai triển tự thâm tiến lên
Minh tâm kiến tánh tạo nền
Một lòng một dạ chẳng quên Cha Trời
Bình tâm chơn xét nơi nơi
Hồi sinh bất diệt hợp thời cải trang
Đổi thay mỗi lớp mỗi màn
Vạn thù qui một cùng đàng tiến chung
Thức rồi tránh cảnh điên khùng
Khoan dung tự tại trung dung tiến hoài
Chẳng còn tạo cảnh lầm sai
Thương yêu vô tận chờ ngày hội tâm

Kính bái
LSH

Đồng Tháp, ngày 8/10/ Tân Dậu, thứ tư 4/11/81

Kính bạch Đức Vi Kiên

Trưa nay ngày 10 tháng 10
Rộng dung hỉ xả tt lời khắc tâm
Công ơn khai sáng cao thâm
Thông thường cá lớn hay trâm búng sâu
Khuê phi minh triết nhiệm màu
Phật Tiên an tịnh nhịp cầu tri âm
Đồng Tháp Sa Đéc trung tâm
Ít ai hay biết âm thầm vui say
Khi xưa cùng học một Thầy
Bánh xe tiến hóa nơi này chốn kia
Đã sẵn ống khóa thiếu chìa
May sao sớm gặp Thầy kia bí truyền
Mới hay hơi thở tiếp liền
Chân tình chưa có truan chuyên đủ bề
Hít vào sợ chết Thầy phê
Hơi vào thêm nữa nữa về Hư Không
Tinh, khí, thần giải lòng vòng
Chung qui cũng chỉ hơi bông nâng cao
Chưa đủ lực lượng thì sao?
Thở ra cũng ráng chặt bao cặn thừa
Xuất ra con đến kỳ chưa?
Bộ đầu chút tt nở vừa hay không?
Khảo đảo con chẳng bận lòng
Nhớ nơi minh triết chỉ tông chưa an
Túng bắn đôi lúc chạy làng

Thư Từ Lai Vãng

*Com rau đến cũng khó khăn lọ là
Đâu đâu cũng chỉ một Cha
Hữu vi con vợ đâu mà khác chi
Xin Ngài chỉ vẽ đúng thì
Luôn xa lậu tận con ghi đầy lòng
Sáu câu thức mắc kính mong
Từ bi Ngài giải con thông mọi bề*

Nam Mô A Di Đà Phật
PKD

Con mấy dòng lục bát trên nhằm kỷ niệm ngày Đức Bảo Tạng Cao Hiền sau khi đến quý quyền của Thầy Hai Sa Đéc, và chúng con được Thầy Hai biểu diễn cho coi một hơi Pháp Luân giải hết chân tình.

Vào ngày 10/10 năm Tân Dậu, chúng con lại tập chuyển Pháp Luân như Thầy Hai, thì có bạn đạo PBH bị phản ứng bất lợi cho sức khỏe.

Riêng con thì con thấy, mỗi lần lắc đầu trong đêm tối, từ mắt trái của con có một liềm như trăng khuyết lóe lên sáng rực. Trước khi gặp Thầy Hai độ năm rưỡi, con có lần, sau khi công phu xong nằm ngủ, thấy Phật Tắm đến dùng ngón tay chỏ lên Hà Đào Thành của con mà xoáy nhiều vòng. Rồi Ngài nằm xuống ghế bố xếp hướng đầu về phía con.

Hiện tượng chơn giả ra sao? Và nếu thật thì con xin Đức Vĩ Kiên từ bi giải khúc chiết cho con lãnh hội đủ ý nghĩa.

Paris, ngày 16/12/81

*Phạm thiên đình giáng thế học thêm
Khắc tâm thực hiện lý hai miền
Đống không nhiều động tâm thường thức
Trí điển phân hành sống ấm êm*

*Ấm êm tại thế êm đêm
Sống trong nghịch thuận học thêm điều lành
Bầu Trời hóa hóa sanh sanh
Từ thanh tới trực phải hành mới nên
Hơi Trời di chuyển vững bền
Trong không mà có đạt nền cảm giao
Sắc không không sắc một màu
Qui về một cội thương nhau đời đời
Chẳng còn xa cách tách rời
Hư không đại định là đời an khương
Pháp luân thường chuyển khai đường
Mở tâm mở trí dựa nương về Trời
Minh tâm kiến tánh mở lời
Nhủ khuyển thiên hạ hướng Trời khai tâm
Chẳng còn vọng động thì thâm
Bình tâm tiến hóa đạt thâm lý Trời
Tự mình hành triển sáng ngời
Tâm yêu Thượng Đế đạt nơi an toàn
Còn Trời còn đất vẫn an
Cộng thêm hơi thở mở đàng tự đi
Tự mình dũng tiến hợp thì
Chẳng còn nhờ đỡ tự ghi đạo đời. LSH*

Thư Từ Lai Vãng

Cai Tàu Hạ, 4/11/81

Kính ông Tám,

Từ VN, con kính lời chúc mừng ông Tám và quý gia đình. Được biết ông qua sách vở và hình ảnh ông Tám gửi về các đạo hữu cùng những đêm chiêm bao, và bao lần chúng con cầu cứu ông Tám trong những lúc chúng con lâm nguy về vật chất, đều được màu nhiệm.

Con là LXV, 38 tuổi, giáo viên dạy tại miền Nam VN từ năm 1965 tại tỉnh Sa Đéc, nay gọi Đồng Tháp. Chồng con, PKD, 41 tuổi, sĩ quan của chính quyền Tổng Thống NVT. Chúng con có tất cả bốn con, một gái ba trai. Cháu gái lớn 17 tuổi, cháu trai 5 tuổi, 3 tuổi và 6 tháng. Phần hữu vi với bức thư này, con kính đa tạ ông Tám.

Kính bút,
LXV

Paris, ngày 16/12/81

*Lê giáng trần sống khổ nghiệp thân
Xuân thu giao cảm mở tâm thần
Vân hành tan tỵ tâm thường thức
Kết quả qui hồi thức thức tâm*

Thức tâm chẳng khổ chẳng làm
Đời là trường học dạy tâm hòa đồng
Qui về nguyên lý giữ không
Chẳng còn động loạn tham tòng chấp mê
Thực hành hướng trở lộn về
Hồi sinh vô tận chẳng chê đạo đời
Bên trong sáng suốt không lời
Đời là tạm cảnh là nơi học hành
Năm trong định luật hóa sanh
Con con mẹ mẹ thực hành mới nên
Tình thương giao cảm vững bền
Cùng chung nhịp thở cùng nền tảng căn
Bình tâm chẳng có khó khăn
Vững lòng học nhấn ở ăn dễ dàng
Cha con chồng vợ luận bàn
Muôn đàng qui một chẳng than trách lời
Sống trong nguyên lý hợp thời
Cha Trời ban rải nơi nơi thức hòa
Chẳng còn ước vọng gần xa
Tâm hòa tự tiến mới là người ngoan
Thế gian đào kép nhiều màn
Hát rồi phải hát tự bàn luận tâm.

Ông Tám
LSH

Ô Môn, ngày 1/11/81

Kính thăm Ân Sư,

Kính thưa Thầy, từ ngày Thầy ra đi đến nay, con mới viết thư thăm Thầy, thật con có lỗi nhiều đối với Thầy. Kính mong Thầy tha lỗi cho con.

Kính thưa Thầy, sở dĩ con không viết thư thăm Thầy vì con tu quá bết, nên con không dám viết thư cho Thầy. Nhưng hôm nay, con mạnh dạn viết thư, trước thăm Thầy, sau kính mong Thầy ban cho lời chỉ giáo. Con còn sai lầm và thiếu sót ở điểm nào, để con cố gắng sửa đổi, hầu đền đáp lại công ơn của Thầy đã vạch ra con đường cho con đặt chân vào, và cố gắng cất bước đi theo lời Thầy đã chỉ dạy.

Kính thưa Thầy, con xin kính dâng lên Thầy bài thơ con viết đã lâu, bằng ý nghĩ, nhưng con thấy hơi hay đối với con, nên con mạn phép kính dâng lên Thầy.

Nhớ Ân Sư

*Hôm nay bỗng nhớ tới Ân Sư
Nhớ Thầy con nhớ trong tâm tư
Lấy tập viết ra con ghi lại
Công ơn cao vời đức nhân từ*

*Nhân từ đức độ cao vô tận
Ngọc bích trên châu cũng không cần*

*Tiền của lợi danh không màng đến
Chỉ muốn cho con thoát nợ trần*

*Nợ trần chìm đắm đã bao lần
Vũng lầy hố thẳm lở sa chân
Bao phen chẳng tìm ra lối thoát
Thầy thương Thầy chỉ một con đường*

*Con đường Thầy chỉ sáng hơn trăng
Công phu ba pháp cố siêng năng
Đệ tử gắng công cùng tinh tấn
Nối gót theo chân Lương Sĩ Hằng*

*Lương gia chính bậc đại từ bi
Sĩ phu dẫn dắt chúng con đi
Hằng mong mở rộng con đường tiến
Thoát cảnh trầm luân khỏi a tỳ*

*A tỳ thoát khỏi nhớ ơn Thầy
Đệ tử cố gắng kể từ đây
Làm sao cho xứng ơn ông Tám
Gặp gỡ được ông trả ơn này.*

Kính thưa Ân Sư, con viết bài thơ này ngày 7/11/78 Mậu Ngọ, con không biết làm thơ, chỉ học lóm, vì nhớ Ân Sư mà con viết ra để cố gắng làm sao đền đáp lại công ơn của Ân Sư, như mình đã viết. Nhưng cho đến hôm nay, con vẫn còn ì ra vì sự bê trễ, yếu hèn, mà làm cho con chậm trễ. Thật con có lỗi vô cùng. Con dâng lên cho Ân

Thư Từ Lai Vãng

Sư với lòng kính cẩn. Nếu có điều chi sai trái, kính mong Ân Sư tha thứ và chỉ giáo cho con. Xin phép Ân Sư cho con dùng bút.

Kính chúc sức khỏe Ân Sư và gia quyến.

Kính lạy.
Nam Mô A Di Đà Phật
NVS

Con muốn thỉnh kiếng Quan Thánh, kính mong Ân Sư chỉ giáo cách thỉnh, nếu Ân Sư chấp thuận.

Kính lạy.

Paris, ngày 17/12/81

VS,

*Thư con đã đến tay Thầy
Biết con vẫn tiến vui vầy cảm giao
Thế gian lắm sắc lắm màu
Người tu thanh tịnh đuôi đầu như nhau
Điển thanh sớm được đổi trao
Qui về một cội nhiệm màu khai minh
Càng tu càng rõ chơn tình*

Cùng chung nhịp thở chúng mình như nhau
Thực hành kẻ trước người sau
Biết mình biết họ biết tâu tự thặng
Ở đời chẳng có khó khăn
Trường đời dạy học mở tầng cảm giao
Bàn thờ tư tưởng trên đầu
Đặt thêm miếng kiến rước màu điển quang
Từ đời qua đạo chuyển sang
Tâm thời kính trọng pháp quang hợp hòa
Lựa ngày mừng một tướng qua
Pháp chơn Quan Thánh chiếu hòa nội tâm
Nếu không phải lựa ngày rằm
Bông tươi dâng cúng mở tầm đạo tâm
Huyền thiêng quảng đại diệu thâm
Điển thanh chiếu hóa tự tầm tự đi
Biết Ngài chẳng có sân si
Cứu người dẹp loạn tâm thì đạt an
Chung qui thanh tịnh khai đàn
Bình tâm sáng suốt mở màn tự tu
Biết mình tại thế là ngu
Tu là giải thoát trùng tu thiên đàn
Mấy lời cố gắng luận bàn
Qui về thanh tịnh các màn khai thông.

Ông Tám

Paris, ngày 18/12/81

Trương giáng trần đèn đáp hiếu ân
Hiền lương học hỏi các thành phần
Qui y chơn pháp tâm thường thức
Học khổ gian lao chuyển tiến phân

Tiến phân đời đạo cơ tăng
Rõ mình rõ họ rõ phần cảm giao
Tình thương huynh đệ phai màu
Sống trong chia cách khó trao đổi tình
Thực hành đời đạo mới mình
Nghiệp trần nặng nhọc do mình tạo ra
Chơn tu dụng điển chơn hòa
Thứ tha sáng suốt tình ta tình người
Lắm khi lỡ khóc lỡ cười
Xét đời là thế giữ lời sáng ban
Sống trong cộng nghiệp nhiều màn
Đi đi lại lại cũng đàng tự đi
Chẳng còn bực tức sân si
Chính mình phải sửa tâm thì mới an
Chẳng còn trì trệ luận bàn
Qui về nội cảnh tâm an đời đời
Biết hồn mới được thành thời
Tự rời cảnh động đến nơi an toàn
Nguyên lai chỉ có chữ KHÔNG
Tu hành tự thức tréo tròng làm chi
Lời vàng tiếng ngọc tự ghi
Bền tâm vững chí mới thì đạt thông. LSH

Gien, ngày 19/12/81

Lâm trung bửu vật ý siêu tầm
Mý giác tâm hồn sống diệu thâm
Châu báu ngọc ngà nay đã hết
Thực hành Pháp Lý đạt thậm thâm

Thậm thâm vi diệu chơn tầm
Tâm đường khai nẻo chẳng lầm chẳng sai
Biết mình mới rõ chơn tài
Cùng chung Thượng Đế ai ai cũng hòa
Tu hành khai triển gần xa
Tâm ta như họ tự hòa tiến lên
Minh tâm kiến tánh vững bền
Thân người giả tạm tự quên cảnh trần
Thực hành giải nghiệp cân phân
Sửa mình báo hiếu cơ tăng cảm giao
Ngoại thân đủ sắc đủ màu
Bên trong cũng có kết tâu về quê
Chẳng còn ước nguyện khen chê
Qui về nguồn cội muôn bề yên vui
Cảnh đời tự luyện rèn trui
Quí hơn nhờ đỡ bụi ngùi nội tâm
Chẳng còn đau khổ than thầm
Tự tâm tự tiến chẳng lầm chẳng sai
Từ đời qua đạo tiến hoài
Lầm sai chẳng tạo chờ ngày thoát thân
Hồn thời tươi đẹp muôn phần
Vía thời gánh vác mở tâm cảm giao . LSH

Gien, ngày 19/12/81

*Đào giáng thế khổ hành suốt kiếp
Văn không thông suốt ý tâm thành
Cả đời chịu đựng vì nhân loại
Học khổ trùng tu tái thực hành*

*Thực hành qui cảnh em anh
Giúp người tránh khỏi tự hành lấy thân
Tánh người khó xét khó phân
Sửa mình tiến hóa chẳng cần khổ tâm
Lắm khi bực tức thì thầm
Muốn sao mình giải sửa lầm sửa sai
Biết mình chẳng có mấy tài
Thấy ai cũng khổ tự đầy lấy thân
Nước nhà ngang dọc xét phân
Rước voi vầy mã mở tầng đấu tranh
Đau lòng thức cảnh em anh
Xét Trời đã định chẳng thành việc chi
Khép mình tự tạm nhớ ghi
Cuộc đời là thế ta thì quyết tu
Tránh sao vượt cảnh khờ ngu
Hồn qui nguồn cội đẹp mù đẹp mê
Thương nguồn thức giác qui về
Nguyên căn nguồn cội muốn bề an vui
Chẳng còn tạo ngược nói xuôi
Thành tâm học hỏi bụi ngài tiêu tan
Ước mong các giới luận bàn
Xét mình xét họ mới an tâm lòng. LSH*

Gien, ngày 19/12/81

*Trương giáng trần khó xử khó phân
Tuần chưa thức giác khó muôn phần
Kiệt phân đời đạo chưa minh lý
Khổ cảnh làm than tự lớp thân*

*Lớp thân đau khổ muôn phần
Hiếu ân chưa báo mở tầng cảm giao
Nợ đời ấn định thuở nào
Nay mang với gánh ra vào khó an
Lắm khi sống cảnh bàng hoàng
Cũng vì tham dục khó an tấm lòng
Mẹ Cha sớm đã dự phòng
Con không thủ thế tự tâm tự hư
Thức tâm sửa chữa như người
Thành công tươi đẹp người người đoái thương
Mẹ hiền học hỏi gieo gương
Tâm con hướng thượng mở đường tự đi
Chẳng ai giúp đỡ hợp thì
Tình thương Trời Phật chuyển ghi đời đời
Khuyên người làm lạc ai ơi
Trở về chơn cảnh sống đời an khương
Bề Trên khai mở thanh đường
Qui y chơn pháp tự lương tự đi
Chẳng còn hờn giận sân si
Thú tha cởi mở tâm thì mới an
Thế gian cũng có thiên đàng
Thực hành sẽ thấy khai màn giác tâm. LSH*

Gien, ngày 19/12/81

*Phạm thiên đình giáng xuống trần gian
Thị chuyển tâm linh xét luận bàn
Chậm chạp qui tâm nay thức giác
Tham thiền minh đạo tự cầu an*

*Cầu an giải thoát bàng hoàng
Khai màn tự thức muôn đàng giao thông
Tự mình khai triển tự tâm
Con đường chơn đạo chẳng làm chẳng sai
Thiên cơ đã khéo an bài
Dạy cho hiểu biết ngày ngày sửa tâm
Sửa mình mới thấy mình làm
Cảnh đời tạm bợ khó tâm được chơn
Tu hành tự thức qui hườn
Thương yêu vô tận thọ ơn Phật Trời
Chẳng còn sai luận lý lời
Do Trời ấn định do Trời ân ban
Từ đời qua đạo mới an
Thâm tu thâm tiến khai đàng tự đi
Khép mình tự bỏ sân si
Sửa mình tiến hóa tâm thì mới an
Luận đi xét lại tự bàn
Con đường chánh pháp là đàng buông thân
Thực hành tâm niệm khai tăng
Di Đà lục tự mở lần tâm can
Biết Trời biết Phật mới an
Chẳng còn rơi lệ mở đàng tự đi. LSH*

Gien, ngày 19/12/81

*Chantal tại thế học hành dở hay
Canitrot nâng đỡ trở về tình ngay
Thương yêu giúp đỡ khi đưa đến
Khai triển thực hành đẹp tốt thay*

*Tốt thay hồn cảm vui vầy
Hồi sinh trẻ đẹp ngày ngày dựng xây
Học kiên học nhẫn hàng ngày
Sống cùng Thượng Đế thân này bất minh
Y Ngài uyển chuyển giải minh
Nhập thân hỗ trợ tâm linh thức tình
Cơ đồ lập lại tiến minh
Tâm khai giữ lý tâm linh cứu người
Qui về chân thức rươi tươi
Tham thiền tái hợp cuộc đời thực chơn
Ra vô hít thở qui hườn
Khai thông não hải tùy cơn thế trần
Tiến lên nhận lãnh muôn phần
Chỉ huy tiểu địa tinh thần sáng choang
Chứa ban tâm thức bình an
Nhận phân ban rải cơ tầng sơ sanh
Tin nơi Thượng Đế ân hành
Tóm thâu thanh điển tạm đành phải xa
Thương yêu chấp nhận tiến hòa
Khai thông những chuyện trong ta chuyển hoài
Vui lên thực hiện bạn tài
Sống chung mặt đất vượt đài nhập thân. LSH*

SG, ngày 7/12/81

Kính gửi ông Tám,

Đã hơn 6 năm rồi, đệ tử không được gặp ông Tám. Nhưng suốt thời gian đó, con đều tâm niệm: " Phải sống cho xứng đáng là một người tu". Kính ông Tám, suốt 6 năm qua, con sống xa nhà và điều kiện sinh hoạt rất khắc nghiệt. Nhờ đó con đã học được rất nhiều, học trong nghịch cảnh, trong gia đình và xã hội.

Kính thưa ông Tám, lẽ ra nếu con tu khá thì có thể không cần phải nói, ông Tám cũng hiểu con nghĩ gì và yêu cầu to lớn là đâu. Thực tế là con muốn như người tín đồ hành hương đến nơi Thánh Địa. Mọi việc đã chuẩn bị và điều thiết yếu là phương tiện trong giai đoạn hiện tại, là người học cái chết trước khi chết. Nhưng con không muốn chết, một cái chết như Cha con. Vì đạo lý, vì đời đạo song tu, con rất mong được sống xứng đáng là người tu thật sự. Vài hàng cho ông Tám rõ, con xin phép dừng bút tại đây. Rất mong ông Tám hồi âm cho con.

Đệ tử ông Tám
NTH

TB: Người tu rất nhiều, nhưng thành đạo không bao nhiêu. Đúng như lời ông Tám nói. Nhất là trong điều kiện hiện tại. Ông Tám trả lời thư con xin ghi địa chỉ như sau...

Paris, ngày 7/12/81

TH,

Ông Tám đã nhận được thư con đề ngày 7/12/81. Được biết con vẫn tiếp tục trên hành trình tu học đầy dũng chí. Người tu không muốn chết thì chưa rõ cái sống đời đời của phần Hồn. Trong cái sống có chết, trong chết có sống, thì mới rõ Chân Lý. Tu cho vượt khỏi không gian và thời gian thì mới rõ giá trị của sự thanh tịnh. Sự đòi hỏi là sự thử lòng của hành giả mà thôi.

Trước kia Đức Phật vẫn tu và vẫn xuất có một mình mà thôi. Xác là phương tiện, Hồn là vĩnh viễn. Thức tâm và chấp nhận thì mới rõ sự công bằng của Thượng Đế. Triệu triệu ức ức người đều được sống trong một chiều hướng, hít vô và thở ra mà thôi.

Chuyện đời là chỉ có học bài và trả bài mà thôi. Có cũng như không, mà không cũng như có. Chỉ giữ thức hồi sinh mà tiến hóa đời đời. Sanh Trụ Hoại Diệt là định luật của cơ tiến hóa chung. Còn mê loạn trong thể xác tham dục thì vẫn còn trì trệ. Ai ai cũng biết nói tu và hứa tu, nhưng vẫn ôm lấy sự lười biếng, rồi tự tạo lấy sự ngu và thiếu dũng. Con có quyền phân luận và tự tiến thì mới xứng đáng là đứa con ngoan của đấng Tạo Hóa. Vũ Trụ là của chung chứ chẳng phải riêng của một ai cả. Sớm ý thức, lấy Trời làm nhà, lấy đất làm giường thì mới thật sự được giải thoát. Người của đại chúng thì tâm thức lúc nào cũng quảng đại và không còn mê chấp nữa. Ở đời này chỉ có hai khối: thanh và trọc mà thôi. Thức tâm thì được

Thư Từ Lai Vãng

quyền xử dụng cả hai mà tâm không động. Trong thanh có trước, trong trước có thanh. Quán thông một lượt thì mới rõ ý chí của Thượng Đế. Luật Quân Binh là luật Quân Binh, không một ai có thể sửa đổi được.

Chúc con vui tiến.

Ông Tám - LSH

Thơ gửi ông Tám, cảm tạ ông Tám gửi cho quà.

*Ở tận phương xa Thầy nhớ trò
Tình này thấm thiết lấy gì so
Tám lòng châu ngọc thêm quà biếu
Trò uống tình thương đủ thấy no*

*Quà nhận trò xin báo cáo Thầy
Những gì Thầy gửi đã vào tay
Từ hồi tháng 9 ngày lên 9
Trò đã tiêu dùng hơn tháng nay*

*Năm thứ thuốc men ba thước vải
Bốn cây viết Bic một bài thơ
Thấy được Thầy thương nghe cũng khoái
Nhằm khi thiếu kém như năm mơ*

*Ba thước soie blanc thật trắng phau
Chắc Thầy muốn tớ may đồ tàu*

Để ngày hội ngộ đem ra mặc
Cho rõ ràng danh rạng rỡ nhau

Nhưng rủi nhằm khi túi sạch trơn
Đành đem vải mồi đổi thành cơm
Tủi phận thương Thầy buồn mấy bữa
Bởi trò chưa đáng được danh thơm

Danh thơm chưa được bởi nghèo tu
Kiếp trước ham chơi bị phạt bù
Bó gối đêm đêm ngồi lúc lắc
Đời chê thẳng đại lại làm ngu

Ngu đại đời chê cứ mặc đời
Kiếp này hết dám thói ham chơi
Ngày ăn một bữa cơm chay lạt
Ba buổi công phu, bốn buổi ngồi

Sáu năm ròng rã chạy theo Thầy
Đầu lủng gân run thân ngất ngây
Bệnh đói tuy còn nhưng bớt nặng
Sáng chiều chẳng rượu thể mà say

Say điển say tâm ngất ngưỡng tình
Điển vàng gom tụ mở thần linh
Tâm chan chứa mong hương ngào ngọt
Tình rộng như Trời quả đẹp xinh

Xưa theo rượu thịt mê giang hồ
Da bủng, gân teo tưởng xuống mồ

*Nay mở cửa hồn khai bí huyết
Lộ dần chơn tiến sắp bày phò*

*Đức dẫu còn xa với Phật Trời
Tài tuy chưa đủ để cho đời
Nhưng lòng đã quyết say mùi đạo
Dù xác phai tàn cũng vẫn vui*

*Cảm nghĩa ơn thiêng, cảm nghĩa Thầy
Nợ trần nguyện trả sạch từ đây
Đáp đền xứng đáng tình ưu ái
Cha mẹ Thầy ban tự bấy nay*

*Thơ dẫu viết xong ý chưa xong
Đời tuy còn nặng vẫn an lòng
Tỏ lời nguyện ước Thầy vui dạ
Có đứa trò tu chẳng uống công.*

Kính bút
NTH

*Quả cầu cách mạng bánh vun vun
Sinh nhứt người tu gỡ thét lùn
Mong độ tâm người sớm thức giác
Ngọt không đầy túi chuyển phần hùn*

Cảm tạ ơn Thầy

*Champagne mở mừng ngày vui chung
Khí điển xưa nay vốn tận cùng
Muôn loài vạn vật đồng thanh hưởng
Tự tu tự tiến mọi cõi từng*

*Bạn đồng hành nét tươi mừng
Tâm không học hỏi vui chung cùng Thầy
Xa xôi Thầy đến chốn này
Truy hồn cứu độ đêm ngày Thầy thương
Bạc Thầy soi sáng đường gương
Công Thầy không quản mở đường chúng con
Tâm con chậm trễ Thầy buồn
Thanh đài sớm mở cõi nguồn qui nguyên
Giác tâm thượng lộ bình yên
Linh quang sáng suốt mỗi giềng khai thông
Trí cương cường, chủ nhân ông
Giữ quyền tối thượng khai hoằng chúng sanh
Khí Trời tạo dưỡng hóa sanh
Tiểu thiên khứ trực lưu thanh hoài hoài
Không không nhấn nhủ hàng ngày
Hư không đại định lập đài tiến tu
Tu từ nghịch cảnh minh ưu
Mượn đà thuận tiến giải mù thoát nhanh
Trí nhấn vạn sự tự thành
Nơi nơi hòa cảm điển thanh hợp cùng
Tiến lên tận cõi vô cùng*

Thư Từ Lai Vãng

Thực hành chánh pháp ích dùng mai sau
Thiên từng nhân nguyện tiến mau
Trăm hoa đua nở khoe màu Trời cao
Thầy trong tựa ánh vì sao
So tay Biển Thước hơn màu cứu nhân
Tinh ba đạo đức vô ngần
Hy sinh cứu khổ độ dần chúng sinh
Từ bi lập hạnh thực hành
Theo chân Phật Tổ đạt thành chơn không
Vạn thù qui nhứt bởi không
Trong không mà có hợp tòng Như Lai
Vượt bao thử thách chông gai
Trong tu giải thoát gương Ngài sáng soi
Tâm son từ ái rạng ngời
Thương mình thương họ mọi nơi đều bằng
Công bằng định luật cân phân
Ấy là Chân Lý các tầng cảm giao
Đại nguyện khởi phát đạt hầu
Giúp người thoát cảnh cầu nhau nội tâm
Di Đà lục tự thính âm
Cao siêu nguyên lý âm thầm tiến tu
Tinh vi thanh lọc sa mù
Đạt hồn xuất khỏi tàu từ chuyển khơi
Luyện trui hợp nhất Cha Trời
Trau dồi đạo pháp đánh lời Phật Tiên
Hữu duyên hữu ngộ chư Thiên
Qui Phật Pháp Tạng hoàn nguyên công Thầy
Ơn Thầy dạy dỗ đêm ngày
Nụ cười hoan hỷ miệt mài đợi con
Thầy khuyên trực giác đường mòn

Thương Cha nghĩa Mẹ hạnh tròn đạo tâm
Cha thương Cha nhớ khóc thầm
Dù con tiến hóa tránh làm tạo sai
Thương Cha con hãy nghe này
Quyền huynh thế phụ đừng rầy con theo
Phá tan khúc mắc hẹp eo
Tâm con bền vững vượt đèo vượt non
Có Thầy có Tổ trông nom
Bạn bè học hỏi lẫn tròn con đi
Trường đời tạo cảnh con thi
Thi rồi thi nữa gắng ghi nhớ hoài
Cố công mài sắt thường ngày
Thanh quang chói sáng giải bày con qua
Tu rồi rời cảnh xa hoa
Hiểu Cha hiểu Mẹ mới là con mình
Lời ca tiếng nhạc trữ tình
Lú lo con hát dâng trình tiến khai
Yêu thương Thượng Đế với Thầy
Đại Hồn hòa hợp là ai hiểu mình
Tình yêu cao cả lặng thinh
Buông tình con bước khinh khinh cõi lòng
Thả tình cao vút về không
Dư âm lắng dịu lòng không thấy lòng
Hồng trần trút gánh chen bon
Thương yêu chuyển hướng Phật tông ngoại lai
Thương người thương cả tương lai
Hương cao thượng giới u hoài nét thanh
Cần khôn vũ trụ vận hành
Giúp hồn tiến hóa an lành thanh nhân
Giang hồ phiêu bạt không nan

Muôn ngàn trặng thái vãng vàng thức tâm
Vòm Trời bốn bể dọc ngang
Giao tình lữ khách lan tràn nơi nơi
Nước non lần bước xứ người
Đưa con đuốc tuệ dẫn đời đổi thay
Độ người phát nguyện từ nay
Tâm tâm tương ứng Phật Thầy truyền trao
Thầy từ nhân luận sáng cao
Hình ảnh chơn tu, ôi nào mấy ai
Di Đà là thuốc thiên thai
Mượn qua châm thuật kim tay cứu đời
Bệnh mấy trăm, đủ hạng người
Xuống ta chữa trị, nhẹ thời thân an
Thiền môn đến chốn bụi trần
Đem nguồn an ủi xóa tan ưu phiền
Chuyện đời qua đạo nhủ khuyên
Điển quang chiếu diệu giảng truyền mở thông
Phổ truyền Pháp Lý lòng mong
Thầy đến, tình thương an lòng thế nhân
Đóa hoa sen ánh đạo vàng
Bác ái từ tâm phát ban muôn loài
Trung tâm sinh lực điển Ngài
Không trung cùng chuyển phước Thầy truyền sang
Lòng thành con nguyện ghi ân
Con nguyện nối gót bước chân Phật Thầy
Muôn ngàn cảm tạ từ nay
Ý lời buông thả dặng ngày ước mong
Luyện tu cố gắng đạt thông
Thiên không chuyển hóa truy hồn mở tâm

ForthWorth, ngày 22/12/81

Kính thăm Thầy,

Nhân lễ Chúa Giáng Sinh, con thư thăm hỏi sức khỏe Thầy luôn được dồi dào. Còn con thì vẫn khỏe mạnh và mỗi ngày thấy tráng kiện hơn về mặt tu học. Con đã thấy tiến bộ nhiều nhờ những lời hay ý đẹp giảng giáo huấn của Thầy. Khi con tu rồi, đã đưa cái gương sáng cho những người bạn của con thấy, và cũng có một vài người bạn còn nặng nghiệp, đã tu thiền theo con, và họ cũng đạt được nhiều kết quả tốt về một vài ấn chứng nho nhỏ.

Con cũng đang tập tễnh đi truyền pháp đây Thầy, để cho Thầy vui, để chứng tỏ là đệ tử của Thầy phải có bản lãnh chứ không phải yếu hèn, thì con người của con mới ngon lành, mới là hành giả tự tu tự tiến. Hễ ai cảm thấy trong cơn khát nước, thì con xin mang đến cho họ một giọt nước thánh Cam Lộ để họ sưỡi ấm lòng, cho tâm hồn tươi mát trẻ trung ra. Thầy đang trên con đường du thuyết, chắc Thầy cũng thấu đạt được nhiều kết quả tốt đẹp, và mang lại

*Đa tạ cảm ơn Quan Âm
Ban ân cứu khổ phát âm mọi miền.*

Chúng con kính thư
H.

nhiều lời hay ý đẹp đến cùng Thầy. Con nói Thầy đang du thuyết, vậy chớ Thầy có đi thưởng ngoạn luôn. Chắc Thầy được xem nhiều phong cảnh đẹp, hùng vĩ của thiên nhiên. Thư thăm Thầy, con cầu chúc đến Thầy sức khỏe luôn được dồi dào và vui tu mãi mãi.

PVT

TB: Con có bài thơ này rất đầy ý nghĩa, xin tặng đến Thầy, trên con đường du thuyết xem cho vui.

Bài thơ này của một người mang tên HDT sáng tác, đăng trên một nhật báo cách đây 5, 6 năm về trước. Con rất thích và trích lại lưu giữ cho đến hôm nay:

Cây Tình Thương

*Tôi muốn vun trồng cây tình thương
Trên khắp nẻo đường chân tôi đến
Để người người đều hưởng trái ngon
Của tình thương, chỉ yêu thương*

*Tôi muốn vun trồng cây tình thương
Để xóa đi bao tị hiềm ghét
Và mọi người khắp cả năm châu
Chỉ biết có tình thương, chỉ yêu thương*

*Tôi muốn vun trồng cây tình thương
In trên ánh mắt tôi vừa thấy
Trong trái tim người tôi mới quen
Chẳng gì hơn tình thương, chỉ yêu thương*

*Tôi muốn vun trồng cây tình thương
Kết thành trái ngọt vạn nẻo đường
Ước sao muôn người đều luôn hưởng
Cây tình thương, nghĩa yêu thương, chỉ yêu thương*

Paris, ngày 28/12/81

VT,

*Thư con đã đến tay Thầy
Biết con quyết chí tự xây chơn tình
Học tu học tiến một mình
Quán thông thanh tịnh tâm linh hợp hòa
Cộng đồng sanh tử một nhà
Không thương lại ghét tự chà đạp thân
Bất minh nguyên luật cán cân
Tình thương Thượng Đế ân cần dựng xây
Bên trong sáng suốt là Thầy
Không qui chơn pháp ngày ngày khổ đau
Thực hành mới rõ nhiệm mầu*

*Đau thương là cảnh đối đầu giải tâm
Học cho rõ nghiệp mới tâm
Con đường giải thoát tránh lầm tránh sai
Tình thương nghịch thuận hàng ngày
Tự lo mình giải tự bày tâm can
Từ đời qua đạo chuyển sang
Tự do tâm thức, tự bàn tự đi
Thương yêu Thượng Đế tự ghi
Ngài phân tâm đạo giải thì nghiệp căn
Không tu cảm thấy khó khăn
Tu rồi lại thấy cơ tầng cảm giao
Thế gian lấm cảnh lấm màu
Qui về một cõi thân nào cũng thân
Chẳng còn động loạn phân vân
Tình thương cao đẹp tự lần sửa tâm
Cha Trời ban rải siêu âm
Dạy cho hiểu đạo mở tầng thức tâm
Cộng đồng vũ trụ nguyên âm
Mượn rồi phải trả thức tâm đến nơi
Xác thân cũng của Cha Trời
Thanh tịnh sáng suốt tự rời nghiệp thân
Học cho thức giác muôn phần
Chẳng còn loạn động muôn tầng quang khai
Biết Hồn biết Vía mới tài
Đâu đâu cũng đến, cũng ngày vinh quang
Mong con thực hiện sớm an
Ban hành đại nguyện giải màn trược ô
Thực hành lục tự Nam Mô
Nơi nào cũng vậy, cũng bỏ thương yêu*

*Càng hành, càng đạt, càng siêu
Đường về rút ngắn đạt nhiều tình thương.*

Thầy
LSH

Gia Định, ngày 18/12/81

Nam Mô A Di Đà Phật
Nam Mô Vĩ Kiên Phật
Kính thư thăm Thầy,

Con vừa được thư Thầy gửi về khuyên dạy chúng con, thì con lấy làm cảm động và mừng mừng tủi tủi.

Thầy lo cho chúng con quá nhiều. Đạo lần đời, ở thế gian này chưa bao giờ có. Cho nên con tủi là con được gieo duyên căn lành từ tiền kiếp. Giờ đây con phải vào tội lỗi nghiệp lực của kiếp sống cô đơn, bất hạnh, nhưng lại có Thầy thương, lo lắng, từ tâm hồn cho đến thể xác. Ôn này con ghi nhớ muôn đời. Mặc dầu thân con vất vả, đau khổ cách mấy đi nữa, con vẫn cố gắng lo tu, hành pháp, để được nhẹ nổi gót theo đường Thầy đi.

Thầy ơi, Thầy là bậc siêu phàm, theo lòng con tôn kính. Đời con chỉ có Thầy là nguồn an ủi duy nhất, và cũng nhờ Thầy khai triển được tánh vô minh của con. Khi con buồn khổ, có Thầy bên cạnh con. Mặc

Thư Từ Lai Vãng

dù Thầy xa con, nhưng con vẫn thấy Thầy gần con. Làm mỗi khi con nhớ, nghĩ đến Thầy là đầu con tê rần như có một sức mạnh hút vô hình, làm con sung sướng vô cùng. Có tiền cũng không mua được những giây phút này hờ Thầy?

Kính bạch Thầy, con có đôi lời, trước kính thăm Thầy và bà Tám được đầy đủ sức khỏe để hóa độ chúng sanh, trong đó có con nữa. Và sau, con cầu chúc Thầy thân tâm an lạc, sống bá niên giai lão để cứu rỗi năm châu thế giới, vạn vật muôn loài ở thế gian đau khổ này, thức tỉnh để trở về nguồn cội.

Thầy ơi, con vật chất tiêu tan bao nhiêu lần rồi. Giờ đây, con muốn ngồi tu để không làm gì hết, nhưng kẹt hai con của con chưa có nghề, không tương lai gì cả. Nên con nghe lời chú Đ. khuyên, con tiếp tục đi bán lại, để độ nhật qua ngày, để lo cho gia đình và bản thân con, chớ con ngán ngẩm tình đời quá rồi. Tay chân run rẩy, bao lần xẹp đổ, tay trắng tay. Giờ đây, nhờ Thầy chuyển về cho con mấy thùng thuốc của quý bạn nước ngoài giúp đỡ, và chú Đ. mượn cho con 7 khoang để làm vốn bán lại, thế mà sao con cũng thấy chán ngán. Nhưng nhờ sức mạnh của chú Đ. khuyên giải và an ủi con, nên con cũng cố gắng vượt qua đau khổ, tiếp tục đi bán lại. Nhưng con thấy đời khó khăn quá. Sự sống bị dày vò, phần trước lấn áp và bất mãn lắm.

Thầy ơi, chú Đ. cũng đau khổ gấp trăm lần, nhưng nhờ chú nhẹ nên không oán than, cần rằng cam chịu để lo tu. Gương chú Đ. làm con đỡ đau khổ.

Hạnh của chú Đ. như gương đức Quan Âm, chịu lời ăn tiếng nói nặng nhẹ. Chuyện không nói có, bị chửi, bị hạ nhục đủ thứ hết. Rồi chú còn phải đi mượn số vàng, mười mấy cây, để cho lại người vài ba chỉ làm vốn, mà họ chưa vừa lòng, đòi bắt bớ đủ thứ. Chú đành ẩn thân chờ ngày minh oan. Không biết ngày đó có xa không vậy Thầy? Con mến thương hạnh của chú. Khó có ai thực hiện được như chú Đ.. Trong đời này chỉ có một hay hai người mà thôi. Còn chú N. bị tù 6 tháng, chưa có thả, vô tội, mà theo con nghĩ, chắc mắc tội bề trên vô hình. Chỉ có Thầy mới thấy rõ chuyện của chú N.

Bạch Thầy, con xin tặng Thầy tấm ảnh con và các bạn đạo Long Điền, và xin bài thơ điển tên quý bạn chung một bài. Thầy cho con nhé Thầy. Nhân dịp Xuân sắp đến, con bẻ hoa tặng đưng Thầy đủ màu rực rỡ cũng như nụ cười tươi của con.

Luôn đây, má con cũng gửi đôi lời qua kính thăm Thầy được mạnh và má con bảo với con nhớ Thầy nhiều lắm. Vì thanh điển, biết ngày nào mà được gặp lại Thầy như xưa nữa. Khi má con được thư Thầy gửi về, má con mừng đến nỗi dứt cơn đau, được một vài tuần, rồi tiếp tục trúng gió trở lại. Nay đau mai mạnh, nhưng lúc nào bà cũng cố gắng và tinh tấn hành pháp theo lời Thầy dạy khuyên lá thư vừa rồi.

Thầy ơi, hôm rày con gửi cho Thầy 3, 4 lá thơ mà được về có một lá mà thôi. Chớ Thầy bảo đã trả lời thơ nào cho con chả được, mong muốn chết đi thôi. Nhờ cô VA chuyển qua, Thầy mới trả lời cho con đó.

Thư Từ Lai Vãng

6 tháng rồi mới được một lá thư, mong đợi quá chừng. Vì con chỉ có Thầy là nguồn an ủi mà thôi. Cho con tấm hình kiểu mới nha Thầy.

Tới đây thư cũng khá dài, con xin tạm ngưng bút nơi đây, mà lòng con thổn thức muốn kể nữa cho vơi nỗi niềm sâu khổ.

Kính bái
Con của Thầy
Hôn Thầy vô tận
K.

*Kính tặng Thầy đạo ở xa
Tục danh Ba Khế không Cha có Thầy
Hái hoa dâng lễ kính Ngài
Nhớ Thầy con nhớ hoài hoài khó quên
Thực hành Pháp Lý cho nên
Cứu mình cứu họ đáp đền Thầy Me.*

Paris, ngày 29/12/81

*Vinh, Hằng, Sáu, Khế, Năm, Phượng, Tiên
Nam, Được, Tám, Dung, Tâm, Phú, Hiền
Lê, Nữ, Thoại, Mạnh, Trâm tự tiến
Thực hành chơn pháp tự tâm xuyên*

Tâm xuyên nguyên lý đạo đời
Có đau, có khổ, có rời thế sanh
Học rồi tự tiến tự hành
Thanh cao đời đạo đạt thành quán thông
Trách rời lại khổ lòng vòng
Thương yêu giải tỏa cơ còng thế sanh
Bình tâm phân giải đành rành
Có sanh có diệt có hành có thông
Nằm trong định luật Hóa Công
Trong không mà có tréo tròn làm chi
Giữ mình tinh tấn một khi
Lo tu lo tiến hợp thì cảm giao
Thế gian muôn sắc muôn màu
Vạn linh qui một kết tâu về quê
Chẳng còn lý luận khen chê
Cùng chung nhịp thở hương về nội tâm
Sửa mình mới khỏi sai lầm
Tâm trần rửa sạch tự tâm tự đi
Huynh huynh đệ đệ hợp thì
Tu tâm tự thức tạc ghi đời đời
Khuyến người làm lạc ai ơi
Chớ quên nội tạng tạo đời khổ đau
Phật đà phân giải trước sau
Xác thân ô trược hợp màu hư không
Tự hành giải trước mới thông
Chẳng ai có thể tréo tròn độ cho
Tự mình khai triển tự mò
Đường ngay nẻo chánh thẳng giò cứ đi
Mỗi người một nghiệp thực thi

Thư Từ Lai Vãng

*Giải cho hết nghiệp tâm thì mới an
Bề Trên sắp sẵn nẻo đàng
Qui về một cõi chuyển sang đạo Trời
Âm thinh thể xác ở đời
Do Trời cho mượn lập lời luận tâm
Chớ nên mê loạn hiểu lầm
Vui cùng thanh tịnh thức tâm trở về
Chẳng còn oán ghét khen chê
Giải thông đời đạo hướng về tình thương
Ước mong các bạn noi gương
Bình tâm tự tại mở đường tự đi.*

Kính thư
LSH

15/12/81

Kính thưa Thầy,

Chúng con xin kính thăm Thầy, bà Tám, chị T., bác H. và quý bạn đạo trên đường thuyết giảng của Thầy.

Sau đây con xin trình Thầy về vài sinh hoạt của anh em ở miền Nam California và Orange county:

1) Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, sau hai lần hồ sơ bị trả lại, chúng con cuối cùng phải nhờ tới luật sư Mỹ lập hồ sơ và nộp giúp. Kết quả là vừa được giấy phép

lập Hội của tiểu bang California. Về hồ sơ xin phép của Liên Bang Hoa Kỳ thì đang ở giai đoạn điều tra và hy vọng vào khoảng tháng 3/1982 thì xong.

2) Tờ thông tin Lá Thư Thiền Đường phát hành vào mỗi kỳ họp bạn đạo đầu tháng. Số đầu tiên đã được thực hiện vào đầu tháng 12/1981 và đang lo bài cho số kế tiếp.

3) Bài dịch lời giảng của Thầy tại Đại học Samba, thưa Thầy, đã in xong được 1000 bản, có kèm theo Phương Pháp Công Phu, và sẽ nhờ bạn đạo gửi cho thân nhân ở các trại tị nạn, để nhờ họ phân phối giúp đỡ.

4) Tập Phân Giải Pháp Lý và Vấn Đáp Đại Cương của Thầy, cô Bê đã đánh máy xong và hy vọng cuối tháng Giêng thì có thể in được.

5) Tập Địa Ngục Du Ký, thưa Thầy, đã dịch xong, giờ còn sửa chữa lại. Phần dịch bài thơ chữ Hán quá khó.

6) Tôi Tâm Đạo 7, cô Bê dịch sắp xong sang Anh văn, và người bạn Hung Gia Lợi Laslo Kovak của con sẽ giúp trong việc đọc và sửa chữa.

7) Việc họp và học, thảo luận các bài giảng của Thầy, vào mỗi Chủ Nhật, được được tiến hành rất hào hứng với sự tham dự và góp ý đông đảo bạn đạo. Riêng vào Chủ Nhật đầu tháng thì có phần mỗi người nói chuyện, thuyết trình về đề tài có liên quan tới mở rộng kiến thức tu tập, vào buổi sáng; thiền chung vào

giờ ngộ, độ ngộ chay; và thảo luận cuốn băng Thầy giảng được nghe lúc thiên chung vào buổi chiều.

8) Linh tinh: anh TH sẽ qua California thăm anh em bạn đạo vùng Los Angeles vào ngày 23/12, và Orange vào ngày 24/12 sắp tới, để thảo luận và thống nhất việc tổ chức sinh hoạt chung tại San José. Anh A. và vợ anh V. thọ nghiệp trong tai nạn xe cộ khá nặng. Trong 2 tháng 11 và 12, quyên được 600 dollars để giúp bạn đạo VN. Chúng con xin kính trình Thầy, với sự hướng dẫn sáng suốt của Thầy, anh em sẽ được tiến bộ nhanh trên con đường tu học.

Kính xin Thầy giữ sức khỏe trong mùa đông lạnh vì Thầy phải di chuyển nhiều hơn. Chúng con cầu xin Thượng Đế xoay chuyển để mong có được một số đông đảo chúng sinh được duyên lành ngộ Pháp và được ngộ Thầy, hầu dững mãnh trên đường tu tập.

Kính xin Thầy cho chúng con, các anh em ở Nam California xin kính thăm quý đạo hữu các nơi Thầy đến.

TĐL, LVL, NTXA, NTTV

Thư Từ Lai Vãng

Paris, ngày 30/12/81

Kính gửi Thiên Đường Fountain Valey,

Vui nhận được quý thư đề ngày 12/12/81, đầy đủ tin tức đã qua.

Không có gì phấn khởi bằng sự tự thức của mọi người, thương yêu và xây dựng là giá trị vô biên. Tương lai các bạn sẽ có cơ hội mở rộng tâm thức để đón tiếp lẫn nhau, bất cứ ở phương trời nào. Sẽ không còn sự xa cách nữa nếu chúng ta đồng thanh thực hiện tình thương và đạo đức.

Muốn có sức khỏe thì phải tự sống hòa hợp với đại tự nhiên, quảng đại và làm việc không ngừng, tùy thức khai triển tâm linh. Có dụng chạm mới có ăn năn, có tha thứ mới có tình thương. Vô Vi là từ cái có đi tới cái không và từ cái không đi tới cái có đời đời bất diệt. Sống trong điển giới không có sự hoại nát và phân ly.

Cám ơn tình thương của các bạn đã gửi đến và sưởi ấm lòng tôi trong mùa đông rét lạnh.

Kính chúc các bạn thanh tiến.

Kính thư
LSH

Paris, ngày 1/1/82

*Diệp giáng trần đời đạo khó phân
Năng hành năng tiến góp muôn phần
Phùng tâm thường thức qui chơn đạo
Ngộ cảnh trần gian khóc khóc thâm*

*Khóc thâm thế cảnh gian truân
Bị đầy tại thế quây quần lo âu
Nay đà thức giấc chiều sâu
Thực hành thanh điển nhiệm màu Trời ban
Khai thông tâm thức mở đàng
Tiến về nguồn cội rõ ràng phân minh
Cảnh trần giao cảm nhân tình
Tâm ta tự thức tự minh lý Trời
Thân này nguyện khổ đời đời
Vì người giải tỏa góp lời dựng xây
Nay đà được ngộ pháp Thầy
Góp phần xây dựng chờ ngày độ nhơn
Lấy thanh tiến hóa qui hườn
Thương Cha kính Mẹ nhớ ơn Phật Trời
Bên trong tâm thức đời đời
Quả cầu xoay chuyển mở lời cảm giao
Thức tâm mình cảm muôn màu
Bản thân tứ đại một màu hư không
Đạo thời qui luật Hóa Công
Bình tâm khai triển chơn lòng sớm an
Trong sanh có tử miễn bàn
Trong tử có sanh là đàng tiến thặng*

Trở về nguyên lý các tầng
Qui Hôn qui Vía hợp phần cảm giao
Càng ngày càng tiến càng cao
Khai minh nội thức trước sau dung hòa
Nợ trần tự giải gần xa
Cháu con và vợ mới là Thầy ta
Dạy cho học nhần học hòa
Cảm thông thiên địa chẳng xa Cha Trời
Phân minh Chân Lý mở lời
Thương yêu vô tận lập nơi an toàn
Trời thương Trời vẫn sáng ban
Tâm thân thanh tịnh mở màn đón thanh
Vô cùng ý chí thực hành
Độ cho con cháu ngày ngày thức tâm
Thâm sâu mùi đạo tiến thâm
Ồn sâu phải trả chơn tâm phải hòa
Không gì thắng được thật thà
Trời ban khung cảnh tự hòa tiến lên
Dựng xây xây dựng đạo nền
Độ cho thiên hạ vững bền thăng hoa
Đạo đời nguyên lý chung hòa
Tâm ta gánh vác, ta hòa đến nơi
Chư Tiên chư Phật nhiều đời
Công bằng dẫn tiến mở lời nhủ khuyên
Khuyên người thức tỉnh tạo duyên
Xác thân linh địa tự xuyên thế trần
Thực hành lại rõ muôn phần
Tầng cao tầng thấp tầng gần tầng xa
Qui về một cõi chung nhà
Thiết tha giải tỏa tự hòa tiến lên

Thanh thanh trước trước tảng nền
Quân bình tiến hóa chẳng quên đạo đời
Thương người chưa giác các nơi
Trầm luân tâm tối sống đời khổ đau
Thiên cơ giải tỏa đối đầu
Mau tu mau tiến nhiệm màu ban khai
Rõ hồn biết vta mới tài
Kỳ công xây dựng ngày ngày dựng xây
Trăng sao vệt tuyến giải mây
Thầy trong tâm thức ngày ngày nhắc cho
Dù cho đường lối quanh co
Thức tâm phân rõ tâm so lý Trời
Hương về thanh cảnh thánh thơ
Nơi nào cũng có điển Trời ân ban
Hành hương phải vượt nhiều màn
Dững hành tự đạt thanh đàng tự đi
Dù cho biến loạn một khi
Tâm ta thanh tịnh thân thì đặng an
Từ đời qua đạo chuyển sang
Ăn no thuyết giảng lập đàng dựng xây
Khai thông chơn pháp đêm ngày
Minh tâm kiến tánh vui vầy cảm giao
Tự lo xây dựng chuyển tàu
Về nơi tịnh giới ước ao chẳng còn
Đạo đời phân rõ lòng son
Nhứt trần bất nhiễm chẳng còn si mê
Thực hành giải nghiệp bối bề
Tham thiền thành đạo trở về hư không
Tâm minh định luật Hóa Công
Lấy không làm đích chuyển vòng giác tâm

Thư Từ Lai Vãng

*Đạo đời siêu diệu thâm thâm
Bút đầu tả hết tự tâm đến nơi
Cực hình mới rõ ông Trời
Tâm linh tự đạt mình nơi an toàn
Tình thương đời đạo sáng ban
Trong ta có Phật tự bàn tự đi.*

Kính bái
LSH

Paris, ngày 4/1/82

Kính gửi anh chị S.,

Tôi đã nhận được phần góp của anh chị hướng về người đau khổ qua tôi. Tôi sẽ thực hiện đúng theo sở nguyện của anh chị, trao tận tay cho những người đang chờ đợi giọt nước của tình thương. Cầu xin Thượng Đế ban ơn cho anh chị và các cháu trên con đường trở về với Chân Lý, phước huệ song tu, thức tâm tự giải thoát. Nhân loại đang đau khổ và đang chờ đợi những tâm thức sáng suốt và bàn tay chiến sĩ tình thương của Thượng Đế.

Kính chúc anh chị và các cháu dững hành trên chu trình tiến hóa.

Kính thư
LSH

Manila, ngày 7/1/82

NT,

Ông Tám vui nhận được thư con đúng lúc ông Tám vừa đến Manila, do Canada chuyển đến. Thư con viết rất dài, phân luận theo lý đời chơn thật theo trình độ của con. Con nghịch ông Tám, con lại được gần ông Tám nhiều hơn. Kết luận, con đang ở trong hành trình mê và chấp mà thôi. Vẫn lăm lăm và chưa có lối thoát. Chỉ có hiểu một mà không hiểu hai. Đến ngày hôm nay, con vẫn chưa minh bản thân tứ đại của chính con, do đâu mà có và ý chí là gì. Lăm lăm là đi vòng quanh bên ngoài và chưa biết cách bước vào trong để hưởng phần thanh tịnh sẵn có của chính con.

Ở đời này có rất nhiều người đang sống trong lý thuyết lăm lăm như con mà đành phải quên ơn sanh thành của phụ mẫu, thoát lời bất chơn gây gổ với mọi người và bất hòa với nội thức. Bất buộc phải học bài và trả bài rất nhiều ở tương lai. Nếu con sáng suốt thì con sẽ cho ông Tám nói là đúng về câu: "Uống và ngu". Vì lúc những người được nghe ông Tám là những phần không rời được và nguy hiểm. Vì tình thương, ông Tám chỉ có phận sự nhắc họ trong giây phút cần thiết mà thôi, và giúp họ ổn định một phần nào trong lúc Bề Trên chưa chuyển vì nghiệp còn nặng. Như cháu của ông Tám không nghe lời, thì 9 mạng chỉ còn 1 mạng mà thôi. Còn nhiều đứa kế tiếp cũng vậy.

Có người ông Tám bảo phải đi ngay vì người đó còn phước. Ông Tám ở ngoài này lại được gần con hơn ở bên nhà, con cũng chưa hiểu tại sao. Những lý luận theo phàm tâm, ý phàm của con là trước. Cho nên con vẫn lẩn tránh và chưa tìm ra lối thoát. Khi con thấy rõ sự lẩn tránh của chính con thì con mới được sáng suốt và sẽ được gần ông Tám hơn. Việc của ông Tám đã và đang làm, con sẽ làm ở tương lai. Ông Tám là hai con số không hợp lại thành số 8. Chẳng có gì buồn phiền con cả, ngược lại có phận sự thương yêu và giúp đỡ con, bằng cách cho con tự thức và tự tiến. Lời nói của ông Tám lúc nào cũng có đóng và có mở, có mở và có đóng, để cho họ tức tiến và tự thức thì mới có kết quả sử dụng khả năng của chính họ.

Con đã bắt đầu biết sử dụng khả năng của chính con. Nhưng Chân Lý là vô cùng và sâu rộng. Con càng đi tới nhiều chừng nào thì con sẽ lại phá mê và phá chấp. Lúc đó con mới bắt đầu biết yêu mẹ hiền của con và khóc vì nhân loại đang đắm chìm trong sự mê và chấp, trong đó có con. Vốn của loài người là thanh tịnh và sáng suốt. Nếu động loạn là mất vốn.

Chúc con vui khỏe và thực hiện tình thương và đạo đức.

Ông Tám của con,
LSH

Ngày...tháng...năm...

Kính dâng Sư Trưởng bài này
Trên đường tu học có Thầy chứng minh
Quê nhà đệ vẫn thực hành
Dắt dìu con trẻ tâm thành đến nơi
Chỉ lo hòa hợp với Trời
Điển thanh hóa giải mọi người cảm thông
Mỗi đêm thiền định lòng trông
Tâm hồn thanh nhẹ thoát vòng khổ đau
Cha Trời chỉ dạy trước sau
Khai thông kinh điển lâu lâu sáng ra
Duyên lành mới được gần Cha
Đệ nguyện tu học tiến xa giúp đời
Đến đây đệ có đôi lời
Chuyển thơ bạn đạo do Trời chứng minh
Xin Thầy chuyển hóa điển thanh
Quê nhà đệ tử lập thành lo tu
Ước mong đệ được chu du
Chỉ bày các bạn công phu pháp này
Tại sao đệ viết như vậy
Tài hèn đức mỏng chỉ bày được ai.

Kính thư
ĐT

Kính gửi hiền tử ĐT,

Tạ lòng hiền tử đóai thương
Tặng bài thơ nhỏ trên đường khuyến tu
Muội đây cảm động tiếp thu
Lời lời châu ngọc công phu thực hành
Tỷ nương kiếp trước căn lành
Được may Thầy đã dạy rành khúc nói
Dù nay cách biệt phương Trời
Hiền tử vẫn nhận được lời Thầy luôn
Muội còn chút phước còn con
Lâu lâu ghé tỉ nghe bòn lời khuyên
Trên đường tu học hữu duyên
Trước sau rồi cũng nối liền căn cơ
Gắng tu từng phút từng giờ
Tự tu tự tiến xóa mờ khai minh
Hiền tử cũng đã thương tình
Cho muội mượn tạm tám hình Thầy vui
Phật mình khúc khuỷu ngồi cười
Ta là vũ trụ người người là ta
Muội đem nhờ họa to ra
Để trên bàn học vào ra ngắm nhìn
Bốn phương Trời Đất rộng thênh
Lượng Thầy thương cả chúng sinh muôn loài
Nên con đánh ba lễ này
Xin làm đệ tử của Thầy từ nay
Ngàn trùng cách trở nước mây
Diễn thiêng xin được nối dây tâm thành
Rộng nhờ lượng cả cao minh

Thư Từ Lai Vãng

*Cúi xin Thầy nhận thỏa tình con mong
Hiểu lòng xin đáp lại lòng
Chuyển lời thơ muội từ trong ý Thầy
Bằng lời thơ tử hay hay.*

Kính thư
DN

Manila, ngày 7/1/82

TN,

*Thư này đã nhận từ xa
Canada chuyển đến thanh hòa nội tâm
Biết người tự luyện thì thâm
Góp công xây dựng quang tâm đường đi
Học thời tự luyện tự ghi
Thương yêu vô tận đường thi giải bày
Thơ đi thơ lại thăm Thầy
Diệu Nghiêm ngộ pháp vui vầy đối trao
Ý thanh học hỏi thanh cao
Ngộ Thầy ngộ bạn nơi nào cũng thanh
Cha Trời phân giải đàn rành
Biết mình học trước học thanh qui hình
Trụ tâm phân giải tự mình
Vui tình chơn giác ngộ hình Trời ban*

Rõ đời rõ đạo mới an
Có không, không có là đàng phải đi
Chẳng còn đảo lộn nghĩ suy
Tâm càng minh đạo, tâm thì đạt an
Vía Hồn đại lộ thanh quang
Học rành càng rõ càng an đời đời
Sống trong qui luật của Trời
Thương yêu vô tận mở lời thanh cao
Lắm hoa khai điển sắc màu
Qui đầu hợp nhất ăn sâu thâm tình
Dựng xây đệ đệ huynh huynh
Tình thương đạo đức lòng mình lấy lòng.

Kính thư
LSH

Manila, ngày 7/1/82

HL,

Thầy đã nhận được thư con ngày 6/1/82, khi đến Manila do Canada chuyển đến. Được biết con vẫn cố gắng trên con đường tu học, lại có cơ hội nói rộng kiến thức. Đạo nào cũng hay cả, chỉ chờ hành giả thực hiện mà thôi. Chúng ta giảng sanh trong xác phàm, phải chịu qui luật của Thượng Đế ân ban để học hỏi và tiến hóa. Phần Hồn là chủ của thể xác chứ

Thư Từ Lai Vãng

không phải xác là chủ Hồn. Người đời đã làm tướng ngoại cảnh là chánh cho nên khó thức tâm, và bận rộn lại càng bận rộn hơn. Thể xác có hai phần: Thanh và Trược. Thanh là hòa cảm và sáng suốt. Trược là vọng động và hơn thua. Chúa đã ban ơn cho mọi người là lấy thể xác ra để gánh vác mọi sự đau khổ vô cùng, để cho phần Hồn được hưởng hạnh phúc đời đời của Càn Khôn Vũ Trụ. Tin Chúa mà không thực hành như Chúa thì tự chuốc lấy sự đau khổ u ơ mà thôi. Nếu con có thể dịch phần này ra tiếng Đức thì cô ấy sẽ thích thú trên đường tu học hơn. Nếu cô ấy biết tiếng Pháp thì con nên viết thư xin thiên đường Antony tại Pháp, địa chỉ như sau: Mr. PCT..., gởi bằng Thầy đã thuyết giảng từ tiếng Việt dịch ra tiếng Pháp để tiện cho con trao đổi với cô. Chúc con vui tiến.

Thầy,
LSH

Thanh Hóa, ngày 4/5/80

Kính gửi ông Tư Đồ Thuần Hậu,

*Thiện Trung tai nạn kéo dài
Gia đình đau khổ tháng ngày thờ than
Vợ hiền gồng gánh gian nan
Mẹ già tuổi hạc không an tấm lòng
Con thơ hằng bữa nhớ mong*

*Người đi như cánh chim hồng biển khơi
Đêm đêm van vái Phật Trời
Cứu người hoạn nạn thoát giờ oan khiên
Năm qua năm đến triền miên
Ly tan cắt ruột, não phiền đốt gan
Khi xưa Thầy đã dạy rằng
Việc chi thức mắc khó khăn chớ sờn
Điển lành Đức Phật ban ơn
Cứu người Phật tử thoát cơn luân trầm
Lời Thầy dạy bảo cao thâm
Ngưỡng mong lượng cả phúc âm ban hiền
Xin cho thoát chốn oan khiên
Xin cho giải tỏa đảo điên trong lòng
Xin cho xuất nhập thiên không
Xin cho về chốn Phật môn an toàn
Xin cho đời đạo vẹn toàn
Thầy trò tái hợp huy hoàng pháp môn
Năm năm lao lý chẳng sờn
Mong Thầy chấp nhận ban ơn cứu nàn
Lạy Thầy điển giới an Khang
Thương trò gia hạn trần gian phen này.*

Ngày 4/5/81

Thưa ông Tám,

Kính thăm ông bà Tám, bà Dí được mạnh. Theo đây, tôi xin gửi bài thơ của anh L., kính nhờ ông Tám

Thư Từ Lai Vãng

chuyển dùm đến ông Tư. Chúng tôi xin chân thành biết ơn ông bà Tám rất nhiều. Gia đình khổ lắm.

Kính mến và biết ơn.

Manila, ngày 8/1/82 khuya 3 giờ 53

Thưa chị,

Chúng tôi đến Manila ngày 5/1/82, mới nhận được thơ của anh gửi trình ông Tư, tôi đã trình xong và kết quả như dưới đây, rất vắn tắt và rất đầy đủ.

Kính thư,
LSH

Bài thơ như dưới đây:

TT,

*Thư đà xuất chuyển đến nơi
Tâm tâm tương ứng mở lời giải khuyên
Biết Trời biết Phật chẳng riêng
Trong ta có sẵn nôi liền tiến lên
Xác trần giải nghiệp chớ rên*

*Mạnh ai nấy tiến về trên cho rồi
Tự dùng ý chí vun bồi
Tiến trong tâm thức đứng ngồi vẫn yên
Không tin mới tạo cảnh phiền
Nếu tin đã đạt ở yên bên ngoài
Những gì đã nói chẳng sai
Hôn mau thức giấc lập đài tự đi
Bề Trên thanh điển xét ghi.*

Đỗ Thuần Hậu

Mỹ Tho, ngày 27/11/81

Con kính lời đến thăm ông Tám với tất cả lòng thành kính của con. Con tên là NVĐ, hiện ở ..., thành phố Mỹ Tho, Tiền Giang. Con hiện đang hành pháp Vô Vi Huyền Bí học mà ông Tám đã dạy. Con cũng có vài thắc mắc, cúi xin ông Tám vui lòng giải đáp giúp con.

1) Thấy đời là giả tạm và nhiều đau khổ, muốn tìm đường giải thoát, nên con đã dứt khoát không lập gia đình, tuyệt dục trần, ăn chay trường. Hôm nay con gửi thư này xin ông Tám chỉ dẫn thêm cho con hành pháp như thế nào được sớm giải thoát.

2) Khi làm Chiếu Minh, pháp luân nằm, trong lúc thở ra, con nghe y như những đợt sóng chạy từ cách mô xuống đến gần rún thì hết. Xong đợt này lại đến đợt khác, nghe êm thật là êm. Chỉ trong lúc thở ra mới có hiện tượng như vậy, con không biết có nguy hiểm không? Lại còn như vậy, cũng Chiếu Minh, vừa bắt đầu hơi thở đầu tiên thì thấy thân mình nghiêng hoặc méo mó, lệch lạc đi mà thật sự mình vẫn nằm ngay và thấy ngay rún lớn to lên như trái đất mình ở vậy. Khi Chiếu Minh thì điểm tập trung tư tưởng mình dòm ngay trung tim chân mày, và đồng thời nhớ ngay rún hay là chỉ nhớ ngay rún không thôi, khỏi nhớ chỗ nào hết?

3) Xin ông Tám vui lòng có thể kể cho con nghe những điều mà ông Tám đã chứng nghiệm. Như trong Tội Tâm Đạo 7 có nói về ông Tám đến Bạch Ngọc Cung, nơi Thượng Đế ngự như thế nào? Hoặc lúc Thượng Đế giận ông Tám ra làm sao?

Con có ít lời, kính mong Thượng Đế ban nhiều ân điển cho Tôn Sư con. Xin đừng bút.

Kính.
VD.

Manila, ngày 8/1/82

VĐ,

Ông Tám đã nhận được thư của con từ Canada chuyển qua, đúng ngày ông Tám đến Manila 5/1/82.

1) Con đã ý thức được đời là giả tạm thì con phải cố gắng học hết bài và trả bài, trong thanh tịnh và sáng suốt, thì mới rõ giải thoát là gì.

2) Con làm Pháp Luân Chiếu Minh rất đúng, tề luân hư cảnh bắt đầu mở và chuyển từ giai đoạn một.

3) Con lo thực hành rồi sẽ đến, còn hơn hỏi đi hỏi lại sự thành công của người khác, chẳng có ích gì cho con cả và sẽ làm cho con động loạn thêm. Khi con đã hiểu được con đường giải thoát là phải tự hành tự tiến thì chẳng cần nhiều tài liệu để làm bận rộn tâm thức và thắc mắc thêm.

Mỗi một trình độ đều khác nhau. Thượng Đế trong con, con là Thượng Đế. Tìm ra con thì sẽ rõ Thượng Đế là ai. Con đang xử dụng hơi thở hít vô và thở ra cũng như tất cả nhân loại khắp năm châu. Sự công bằng của Thượng Đế đều chuyển theo dung lượng thực tế của mọi cá nhân.

Thực hành tự thức thì mới rõ phần Hồn là trường sanh và bất diệt, thoát lớn thoát nhỏ. Tùy thức mà thuyết, tùy tâm mà độ. Trong sanh có tử, trong tử có sanh, rõ hai mặt thì mới rõ chân Lý.

Thư Từ Lai Vãng

Chúc con vui khỏe

TB: Làm Chiếu Minh chú ý rún và quên tất cả là đúng.

Ông Tám - LSH

Ngày...tháng...năm...

Con bắt đầu tu Pháp Lý Vô Vi Huyền Bí Học. Kính xin ông Tám giải thích thắc mắc của con. Vấn đề đục nó khảo con hoặc con thấy sắc thì lòng động, vậy con phải làm cách nào để trừ dứt. Cho con xin thời khóa biểu mới và tờ Phương Pháp Công Phu mới sửa đổi sau này, để con hành được rất ráo.

Kính mong Thượng Đế ban nhiều điển cho Tôn Sư.

NVL

VL,

Con mới tu chỉ có thực hành hai pháp như sau:

1) Soi hờn từ 5 phút đến 15 phút, lúc nào rảnh cũng có thể làm.

2) Pháp Chiếu Minh ít nhất một lần trong ngày, nếu rảnh, có thể làm nhiều lần hai pháp này, sẽ giải trừc bộ đầu và ngũ tạng. Từ từ bớt dục, thanh nhẹ thì mới được thiền. Dục là trừc. Giải được trừc thì mới hết dục.

Ông Tám - LSH

Manila, ngày 12/1/82

*Phạm thiên đình giáng xuống trần gian
Thị thức tâm giao lý luận bàn
Ngọc chuyển thành hình tâm tự thức
Xuân qua xuân tiến xuân phân bàn*

*Phân bàn cảnh tạm thế gian
Tâm còn động loạn vì màn trừc ô
Bộ đầu hưởng cảnh hư vô
Nam Mô thực hiện nơi mô cũng thành
Nằm trong qui định hóa sanh
Sanh sanh diệt diệt cơ hành giải mê
Biết mình động loạn bối bê
Giới thanh tự bỏ khó về đến nơi
Luật sanh sanh hóa của Trời
Nơi nào cũng có mở lời nhủ khuyên
Cộng đồng khai triển chẳng riêng*

Tâm vô quái ngại nối liền cảm giao
Trí tâm hòa cảm sắc màu
Trong không mà có đốn đầu mới hòa
Sửa mình giải tỏa ta bà
Thức tâm trụ tiến sớm hòa hư không
Chẳng còn trong ước ngoài mong
Lấy không làm đích khai vòng thức tâm
Thực hành tự giải tự tầm
Quê xưa chốn cũ chẳng lăm chẳng sai
Chẳng còn nuôi dưỡng bi ai
Trí tài tự thức chẳng sai chẳng lăm.

Manila, ngày 12/1/82

Nguyễn giảng trần tạo nghiệp lập duyên
Văn minh đời đạo giải tâm phiền
Nguyên lai bốn tánh tâm thường ngộ
Pháp lý vẹn toàn thức thức xuyên

Thức xuyên tạm cảnh nối liền
Học vay học trả học chuyên Phật Trời
Trong ta thoát cảm lý lời
Từ đời qua đạo tự rời tham sân
Nơi nào cũng có cán cân
Có phân chân giả, có phần dựng xây
Bầu trời vẫn có gió mây
Có ngày tan tụ, có dây liên tình

Tâm tư tự thức mới xinh
Thanh bình nội cảnh điển linh bên ngoài
Biết Hồn biết Vta mới tài
Trời ban tình đạo ngày ngày dựng xây
Bên trong sáng suốt là Thầy
Bên ngoài loạn động có ngày tự tiêu
Học bài càng rõ càng siêu
Tạo thanh giải trước đạt nhiều lý chơn
Cảnh đời sáng tối qui hườn
Tâm thanh tự thức rõ ơn Phật Trời
Tình thương ban rải nơi nơi
Công bằng phân giải hai nơi cảm hòa
Hít vô rồi phải thở ra
Người nào cũng vậy tự hòa tự tu.

Manila, ngày 12/1/82

Nguyễn giảng trần học hỏi dựa nương
Thị hòa Chân Lý tự khai đường
Ngọc tinh hữu hạnh tâm thường thức
Xuân giữ niềm tin rười rười đường

Rười đường gieo hạnh lập gương
Mở đường tự tiến yêu thương muôn loài
Biết mình tự tạo làm sai
Biết thân tứ đại, biết ngày ra đi
Bình tâm sáng suốt tự ghi

Thư Từ Lai Vãng

*Công phu luyện pháp thân thì mới yên
Thương cha kính mẹ đạt duyên
Trời ban tâm thức nối liền qui tâm
Tiến trong đà tiến thức thàm
Tự tầm phương pháp tự tầm đến nơi
Luật sanh sanh hóa bởi Trời
Tâm hành tự thức mở lời cảm giao
Vượt qua muôn sắc muôn màu
Trở về thanh tịnh trước sau dung hòa
Chẳng còn phân cách loại xa
Trở về nội thức chung nhà yên vui
Cảnh đời điều luyện rèn trui
Phân mùi thể đạo cảm vui với buồn
Bộ đầu khai mở luồng tuôn
Chuyển qua thanh giới đạt muôn giới hòa
Chẳng còn khổ cực lo ra
Giữ phần thanh tịnh chan hòa tình thương.*

Manila, ngày 12/1/82

Kính gởi quý vị cư sĩ Phái Tịnh Độ VN

Kính thưa quý vị,

Tôi đã nhận được thư của quý vị đề ngày 15/10/81, được biết quý vị đã và đang nghiên cứu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp do tôi và ông Tư đã lược được.

Phương pháp rất đơn giản, nhưng nó luôn luôn đòi hỏi ý chí của hành giả đã tự thức hay không. Quý vị đang đi trên đường Tịnh Độ: Tịnh và Độ. Nếu thật sự thành đạt thì không khác gì Vô Vi. Vô Vi thực hành để tự thanh lọc nội bộ của chính mình và tự đạt tới thanh tịnh và sáng suốt, khai triển khả năng thanh tịnh của chính mình để hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ. Chấn động lực thanh điển của bộ đầu sẽ được gia tăng và hoà hợp với thanh điển hư không đại định thì mới gọi là tịnh. Quý vị xem bầu trời trong suốt, quán thông mọi sự việc tại thế, nếu ta không hòa hợp với Bên Trên thì chúng ta làm sao trở về nguồn cội được.

Người tu bất cứ tôn giáo nào cũng phải thực hành chữ NHẮN. Nếu không chịu học và hành Nhấn thì không có đạo nào thành cả.

Phương pháp công phu của Pháp Lý chỉ có:

1) Soi Hồn: bịt kín lỗ tai và đưa cùi chỏ lên ngang vai

2) Pháp Luân Thường Chuyển: ý ngó thẳng trung tim chân mày.

3) Cho đến Thiên Định cũng vậy: ý niệm Lục Tự Di Đà trên trung tim bộ đầu.

4) Chiếu Minh: ý ngó từ trung tim chân mày đến lỗ rún, thả lỏng tay chân.

Người mới tu chỉ áp dụng 2 pháp: Soi Hồn và Chiếu Minh cho đến khi đạt được sự thanh nhẹ, thì

Thư Từ Lai Vãng

mới tự học tọa thiền, tức là Thiền Định. Pháp Trợ Luân càng chậm càng tốt. Còn câu nguyện thì học đi học lại nhiều lần thì mới thuộc.

Nếu có thì giờ thì nên liên lạc với ông HVE. Nơi đây đầy đủ tài liệu và có người chỉ dẫn cách công phu thực hành để khôi phục sức khỏe và siêng năng từ đời lẩn đạo.

Kính chúc quý vị tâm thân thường lạc.

LSH

Manila, ngày 12/1/82

*Phạm thiên đình giáng xuống trần gian
Minh đạo minh đời luận xét bàn
Đức độ phân hành nay thức giác
Về nguồn thiên đạo ý Trời ban*

*Trời ban cơ hội tự bàn
Thanh mùi thanh trực hai đàng tự đi
Bầu Trời thế giới uy nghi
Tâm ta tự thức hợp thì cảm giao
Tình đời giao cảm trước sau
Giải cho thức giác lý sâu của Trời
Âm thanh tự hóa mở lời
Nhủ khuyên thiên hạ sống đời tạm an*

*Thực hành tiến hóa luận bàn
Quý yêu chơn pháp sống an đời đời
Thức tâm dũng tiến tự rời
Xác thân tham dục tạo lời giả tâm
Thương nhau quyến luyến thương thâm
Ghét nhau lại ghét tự tâm khổ đau
Thế gian lấm cảnh lấm màu
Chuyển cho thức giác mau mau trở về
Trở về thanh nhẹ bốn quê
Giữ thanh giải trước tự về đến nơi
Sống trong hơi thở của Trời
Quên lời sáng suốt tạo nơi bất hòa
Biết mình mới rõ ý Cha
Biết ta biết họ biết hòa nơi nơi.*

Sydney, ngày 10/1/82

Kính thưa Đức ông Tám,

Khi còn ở quê hương, con có hân hạnh được một số bạn tu Vô Vi hướng dẫn đến gặp bà Sáu N.! Các bạn tu cho biết bà Sáu ngày nay là Thân Kim Đức Mẹ Diêu Trì. Họ cũng cho biết rằng điều này đã được ông Tám xác nhận. Nhưng con cũng có gặp các bạn tu khác, như ông HVE chẳng hạn, thì không có được sự tin tưởng như thế. Con cúi xin Đức ông Tám thể lòng từ bi, hoan hỉ cho con được biết là bà Sáu N., nhà ở

đường NT, Chợ Lớn có phải là bà Kim Thân Đức Mẹ Diêu Trì không? Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế là tượng trưng cho phần điển dương tối linh tối thượng của Càn khôn vũ trụ. Đức Mẹ Diêu Trì hay Đức Diêu Trì Kim Mẫu trong đạo Cao Đài đã thờ thì thờ ở một điện thờ riêng biệt. Nhưng sự tôn kính không ngăn được Người cùng Thượng Đế. Đức Mẹ là tượng trưng cho phần điển âm tối linh tối thượng của càn khôn vũ trụ.

Ngày nay chúng con vô cùng vui mừng hạnh ngộ cả hai đấng Cha Mẹ linh hồn của mình cùng đến ở tại cõi trần. Theo nguyên lý Đức Thái Cực tức là phần chủ điển âm dương bao trùm hợp nhất, siêu thoát tối cao, Đức Thái Cực còn phân thân ra thể lưỡng nghi, tức là phần điển dương và điển âm của càn khôn vũ trụ, được gọi một cách thắm thiết cảm động là Ngọc Hoàng Đại Từ Phụ và Diêu Trì Đại Từ Mẫu, như Đức Kim Thân đã dạy ở thế gian cũng như cõi vô vi, cái gì cũng là Thượng Đế. Người tu Vô Vi cần ý thức rõ như vậy để thể hiện được tinh thần đạo hòa đồng, vì không có gì là hoàn toàn vô ích cả. Ngay đến những sinh vật gây hại cho loài người, hoặc những đại diện của khối trước ở thế gian, cũng vô cùng hữu ích cho Cơ Tiến Hóa vận hành. Người tu Vô Vi không nên có tinh thần phân biệt. Vì còn phân biệt là chưa thực sự hòa. Mà thiếu hòa ái yêu thương kính trọng lẫn nhau thì đi ngược lại lòng Trời. Thái độ chung của người tu Vô Vi luôn luôn phải lập hạnh như vậy.

Tuy nhiên lòng phàm trong chúng con hãy còn nặng. Nhưng muốn biết rõ lấy thực hư, con kính xin Đức ông Tám hướng dẫn giúp. Cứ theo như nhận thức của Đức ông Tám mà trình bày. Nếu thực thì là thực, còn không phải thực thì không phải là thực. Như chính Đức ông Tám đã xác nhận Đức Ngọc Hoàng thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn là Đức Kim Thân vậy.

Con cũng xin thưa rõ thêm là hiện nay điển Mẹ Diêu Trì, qua bà Sáu N., đã xướng xuất lập một làng Vô Vi ở Phương Lâm. Mẹ đang thiết lập thiên đường cho các con vô vi của Mẹ cùng nhau quây quần sinh sống và tu học. Về sau này Mẹ sẽ lập thêm nữa ở Trảng Bom và ở miền Tây, với hình thức tương tự như Phương Lâm. Ngày nay, Mẹ đang gặp khó khăn vì tài chánh rất eo hẹp. Các bạn tu Vô Vi thân cận Mẹ đã trình xin phép Mẹ để kêu gọi sự hưởng ứng đóng góp phần công quả của các con Vô Vi của Mẹ ở nước ngoài.

Với cá nhân con, con nhìn nhận Bên Trên con, nếu có Cha linh hồn con, thì tất nhiên cũng phải có Mẹ linh hồn con. Hai lực âm dương này giữ ngôi giáo hóa muôn đời ngàn kiếp cho các con còn kẹt lại cõi hữu vi, cũng như những con đã trở về sum họp đồng vui nơi cõi hằng sống thiêng liêng. Việc làm nào hữu ích cho sự tiến hóa cũng chính là việc làm của giới Vô Vi tại cõi trần. Con xin nêu lên điều này, kính mong đức ông Tám giúp cho chúng con không còn sự nghi ngờ, lập tức hỗ trợ vào công việc của Mẹ, mà công

Thư Từ Lai Vãng

việc của Mẹ là công việc của chính chúng con, cùng hợp sức với nhau.

Trân trọng kính bạch.

P.

Manila, ngày 19/1/82

Kính gửi anh P.,

Tôi đã nhận được thư của anh đề ngày 10/1/82. Được biết anh có duyên lành tương ngộ Chân Lý siêu đẳng tại thế và đã tự ý thức rõ tình thương là vô tận và cao quý và ước mong được đóng góp cho quảng đại quần chúng.

Bề Trên lúc nào cũng kêu gọi mọi người tự thức và hướng thượng, để tự phá mê phá chấp. Tiên Tiên Phật Phật nhiều lần xưng danh để cứu độ chúng sanh, nhưng rốt cuộc cũng phải bị lòng tham của loài người đổi hướng làm sai. Người tu về Vô Vi luôn luôn phải sống trong điều quan trọng là tự tu tự tiến. Nếu không tự tu và ý lại là tự hại lấy mình mà thôi. Chúng ta được nghe qua Chân Lý siêu đẳng, nếu chúng ta không chịu thực hành thì Chân Lý ấy cũng như không.

Còn về sự đóng góp để cứu nhân độ thế là điều cần phải làm, do sự phát tâm và khả năng của mọi cá nhân. Chúng ta đóng góp về việc phước thì chúng ta sẽ được phước bất cứ ở nơi nào. Chúng ta khắc khổ thực hành tu tập thì chúng ta sẽ được mở huệ. Phước huệ song tu thì mới rõ quyền năng của Thượng Đế.

Chúng ta đến đây với hai bàn tay không, rồi sẽ trở về với hai bàn tay không. Của cải ở thế gian là của thế gian, mọi người phải tự hoàn trả trước khi ra đi. Nếu tu mà tự đạt tới thanh tịnh và sáng suốt, thì ở đâu cũng có điển Cha và điển Mẹ cả. Lòng thành sẽ được chứng tâm. Còn về việc xác nhận cho người này, bỏ người kia thì Vô Vi không làm điều đó, vì xác con người có thể thay đổi. Còn xác nhận về thanh điển Chân Lý trong giây phút mọi cá nhân đồng được nghe, thì Vô Vi luôn luôn hoan nghênh xác nhận sự khai triển vô tận của tâm linh. Ở thế gian thường hay cung phụng cho người tu học, từ sự khắc khổ biến thành sung sướng và tạo cho họ tái lập sự tâm tối. Đó là đáng tội chứ không phải kính thương.

Trên đây là tất cả lòng thành và sáng suốt tôi đã thu lượm được trên hành trình tu học của chính tôi, xin đóng góp cho anh luận xét. Kính chúc anh cùng quý quyến một năm vui lành.

Kính thư

LSH

SG, ngày 23/12/81

Kính thăm Tiên Sinh,

Hôm nay tôi thành kính viết thư này, gửi đến hầu kính thăm Tiên Sinh và toàn thể gia đình bửu quyến của Tiên Sinh và tất cả đạo hữu ở Pháp, có được sự hướng dẫn của Ngài trên con đường thiền đạo Vô Vi.

Tôi và gia đình thành kính dâng lên Tiên Sinh tấm lòng thành kính tri ân, đã nghĩ đến gia đình tôi, mà nhớ gửi quà bằng bưu phẩm thuốc tây cho, trong lúc bần hàn cơ cực. Gia đình tôi biết lấy gì đây để xứng đáng tạ ơn Ngài, một vị cứu tinh của gia đình tôi. Một miếng khi đói bằng ngàn gói khi no.

Hơn nữa Ngài còn khuyến khích đệ tử của Ngài, như ông PCT gửi cho tôi 16 hộp thuốc tây. Tôi vừa nhận được và bán được hơn 1000 đồng. Vậy gia đình tôi chân thành cúi đầu cảm tạ ơn này trước bức chân dung Ngài, mà đạo hữu ở Pháp vừa gửi về biếu cho gia đình tôi. Tôi kính cẩn đặt bức chân dung lên bàn và cúi đầu phục vụ.

Với sức cảm động cao độ, thì một làn linh khí xẹt ra chói lòa, từ không trung nhập vào người tôi, và cầm cơ bút đào viết vào mảnh vải như thường lệ, mà Ngài khi còn ở SG đã biết rõ. Vậy tôi xin kính cẩn chép nguyên văn, xin gửi đến Ngài và các đạo hữu để tường:

Phật Bảo Tạng Vương ngự giáng đàn tiến

Kệ viết:

*Thiền là nguồn sống cõi tâm linh
Định luật nguyên thần dưỡng khí tinh
Vô cấu nhiễm phàm đương giải nghiệp
Vi trần chuyển hóa dứt cơ minh
Pháp màu liễu ngộ lìa sanh tử
Lương được giải trừ bệnh chúng sinh
Sĩ khí cao minh chân thiện mỹ
Hằng dương đạo pháp giải hòa bình.*

THIÊN ĐỊNH VÔ VI PHÁP LƯƠNG SĨ HẰNG

Ngài dạy bài kệ này là một công thức thiền định tâm ấn chứng ngộ, là một chìa khóa mở cửa huyền vi để vào ngôi nhà đạo nội tâm linh, phục sinh đạo sống cho nhân loại. Viết bằng luật Đường thi bát cú. Tám chữ đầu câu của mỗi dòng là điển biểu điển tượng thánh ngôn: Thiền Định Vô Vi Pháp Lương Sĩ Hằng. Mượn điển đồng tử ST để truyền thông tam giới và gửi đến Ngài cùng các đệ tử ở Pháp chiêm bái. Vậy tôi xin thành kính mà nhận rằng: Tôi viết không thông chữ, vì tôi là người thất học từ nhỏ, viết chữ chưa vững. Vậy cúi xin Ngài và quý đạo hữu có chỗ nào không đọc và sai sót chánh tả thì tha thứ cho, và nhận được thư này trả lời cho biết.

ST

Ngày 25/12/81

Kính ông bà Tám,

Chúng tôi vừa nhận được thư ông Tám, và đồng thời anh L. tôi vừa gửi về một cái thư anh viết cho ông Tám, tôi vừa gửi theo địa chỉ ở Canada. Nhận được thư ông Tám, chúng tôi rất mừng, thư từ qua lại rất lâu, trên 4 tháng mới nhận được. Chỉ sợ thư lạc mất.

Thưa ông Tám, gia đình chúng tôi được sự giúp đỡ của bạn đạo gửi về cho, có nhiều vị tôi không biết địa chỉ, như ông NMK, ngày 9/11/81 tôi nhận được một phiếu số tiền 1250 đồng, do Hội Việt Kiều Yêu Nước trao lại tôi, nói rằng từ Canada, không địa chỉ, nên không biết làm sao gửi thư để cảm ơn. Và ngày 18/11/81, tôi nhận được một bưu phẩm một kí thuốc từ Pháp do ông PCT gửi về. Và ngày 13/12/81, cô H. đến trao cho tôi số tiền 2500 đồng, nói rằng thiện đường NDM gửi về cho tôi. Tôi không biết địa chỉ để trả lời rằng đã nhận được. Vào ngày 24/2/81, được điện tín của ông CV nói theo lệnh của ông Tám, có ông C. đem đến tôi 2300 đồng VN. Tôi đã điện tín cho ông C. rồi. Cũng nhờ ông Tám mà gia đình chúng tôi được sự giúp đỡ này, thật là cảm động vô cùng. Tôi và gia đình tôi xin chân thành cảm ơn ông bà Tám, cùng quý bạn đạo tại Canada và thiện đường Antony tại Pháp. Thư anh L. tôi gửi về giúp chúng tôi trong cảnh khổ nạn này.

Thưa ông Tám, trên 6 năm xa cách, chúng tôi chẳng biết nói gì hơn là ghi khắc sâu xa tấm lòng quý báu của ông bà Tám và quý vị đạo tâm, mặc dầu ở xa, còn nhớ đến chúng tôi, gửi về trợ cấp. Xin ông Tám hỏi thử số tiền 2500 đồng là bao nhiêu tiền đô. Mong rằng một ngày nào đó, gia đình chúng tôi được gặp lại ông bà Tám và quý vị đạo tâm, để đền đáp lại ơn nghĩa sâu xa ấy. Kính mong ông bà Tám hiểu rõ tấm lòng thành thật của chúng tôi. Ông bà Tám thương và quý vị trợ cấp gia đình chúng tôi thọ lãnh. Nếu một mai không được gặp lại trong kiếp này, xin nguyện kiếp sau sẽ đền đáp lại ơn nghĩa ấy. Thưa ông Tám, tuy anh L. và cháu N. thì được về miền Nam, nhưng còn trả nghiệp, chưa được tự do về với gia đình. Mỗi tháng tôi và C. đến trại thăm một lần. Anh L. thường mong tin ông Tám.

Còn Đ. thì còn ở miền Bắc, trại Vĩnh Phú, trên 5 năm rồi. Tôi không được thơ và cũng không đi thăm được. Thương con thật nhiều mà biết làm sao? Sức khỏe tôi không có như trước nữa, tay chân tê, máu lại cao, đêm ít ngủ. Má tôi năm nay già nhiều, như trái chín mùi, không biết ngày nào rụng, nên tôi không dám đi xa, có một mình. Đông tây gì cũng một mình. Mấy năm bệnh luôn, C. quá khờ nên không giúp Mẹ được. Cảnh nhà thật buồn. Chúng tôi chỉ nhờ vào sự trợ cấp của T. hàng tháng, và gia đình chúng tôi được T. gửi giấy tờ bảo lãnh về. Bảo lãnh luôn 3 người cải tạo, nhưng còn cảnh tù tội, làm sao ra được để mà đi. Nếu được nhập cảnh trước, may ra chánh phủ VN sẽ cho ra để đi. Ở VN, chính phủ cho đi đoàn tụ, mỗi

Thư Từ Lai Vãng

tuần hai chuyến, nếu hội đủ điều kiện. Chúng tôi cũng cầu xin cho được 3 người cải tạo được về với gia đình, may ra được như ý nguyện. Hy vọng để mà sống chứ khó lắm ông Tám ơi. Chỉ chờ một phép lạ nào đó đến với chúng tôi thôi. Thưa ông Tám, thơ đã dài, tôi xin ngưng nơi đây. Kính chúc bữa quynh ông bà Tám được nhiều ân phước của Thượng Đế. Kính mến và biết ơn ông bà Tám rất nhiều. Nhớ bà Tám nhiều lắm.

Mme L.

Ngày 24/11/81

Nam Mô A Di Đà Phật
Nam Mô Vô Kiên Phật
Kính thư thăm Thầy,

Bạch Thầy, nay K. con kính thăm Thầy và gia đình ông Tám, bà Tám được khỏe mạnh. Mùa Noel đã đến, con đem tất cả lòng thành kính chúc Thầy, gia đình hưởng một mùa Noel đầy đủ tình thương và đạo đức. Còn riêng con và quý đạo hữu ở VN cũng hướng về Thầy, ngàn dặm xa xăm, mong ngày Thầy về, gặp lại Thầy ở VN. Cho nên, quý bạn và con cố lo hành pháp, mặc dù hoàn cảnh khó khăn đến với chúng con, vật chất lẫn tinh thần, nhưng chúng con

cố gắng vượt qua để thực nghiệm mà không hổ mặt những người con ngoan của Thầy.

Bạch Thầy, con rất đội ơn Thầy dìu con từ đời qua đạo. Đến nay, con còn kẹt một chữ nghèo này, phiền Thầy lo lắng cho con một lần nữa, giúp con về vật chất, bằng cách là nhờ quý đạo hữu giúp con từ hộp thuốc, cái đồng hồ, để con đỡ khổ, lúc lâm nguy trong lúc bị dày, vì trắng tay. Thế gian này không biết ngày nào con đền đáp, cho nên lúc này con cố gắng tu nhiều để ngày nào được nhẹ, ơn Thầy trả vay.

Thầy ơi, con rất lấy làm cảm động, mỗi lần con được phiếu báo đi lãnh quà, là con thấy lòng con se thắt, vì Thầy và quý đạo hữu từ xa có tâm nghĩ tới K. và lo lắng cho K. quá nhiều.

Thầy ơi, nhờ Thầy chuyển lời dùm cho con với quý đạo hữu vừa rồi gửi cho con món quà rất quý báu, con lãnh được đây đủ ngày 19/11/81. Nhân mùa Noel, con xin tặng Thầy một tấm ảnh và chúc Thầy cùng quý đạo hữu hưởng một mùa Noel vui tươi.

Thầy ơi, nhớ cho con nhiều bài thơ nhé Thầy. Luôn đây, má con có vài hàng thăm Thầy và chúc Thầy đầy đủ sức khỏe để hoàng hóa chúng sanh. Riêng má con thì lúc này cũng ưa đau, nhưng có nỗi nhớ Thầy nhiều và thiếu điển Thầy ơi.

Tới đây con xin tạm dừng bút. Kính bái.

Con của Thầy
Hôn Thầy vô tận
NTK

Manila, ngày 27/1/82

K. con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 24/11/81, được biết con vẫn khỏe mạnh tới nay vẫn học nhẩn và thực hiện từ bi.

Hiện nay Thầy đang ở Manila chăm cứu kiếm chút ít tiền mua quà gửi về đóng góp với các con trong lúc thiếu thốn. Thầy thương yêu các con thì Thầy phải làm việc nhiều hơn. Cha Trời làm việc gấp triệu lần hơn Thầy. Con cho má con hay nên niệm Phật thường xuyên để tiến hóa đến vô cùng ở tương lai. Thế xác không phải là nơi trú ngụ của phần Hồn ở tuổi già nữa. Nhưng thanh tịnh và sáng suốt là nơi trú ngụ cuối cùng của tâm linh.

Chúc con vui khỏe, dọn tâm trong chương trình tiến hóa hiện tại.

Thầy của con
LSH

SG, ngày 10/1/82

Chú thiếu kính mến,

Lần đầu tiên con viết thư kính thăm gia đình chú, chắc chú thiếu cũng chưa sao nghĩ ra cháu, bởi cháu ít khi về SG. Lâu lắm, cháu mới về thăm được ba và anh em. Con hiện đang ở bên vợ, theo nghề cón con qua nghề dạy học. Nay con về SG, trước thăm ba, thăm mộ má, và anh em và gia đình quen biết ở SG.

Ba con lúc này làm ăn kể ra cũng được, ba con vẫn khỏe mạnh như lúc nào.

Một sự tan nát đau thương nhứt cho gia đình là sự ra đi của má con và em V. Nay em H. con cũng đã rời khỏi gia đình theo chồng, một lỗi lầm tai hại cho em con. Hiện giờ em H. vất vả qua ngày với người chồng mà ba xem như người xa lạ. Hậu quả này con cho là hoàn toàn do việc đối xử của Ba. Em H. đi lấy chồng mà ba ra thật nhiều điều kiện. Nào là mây đùng về nhà này nữa, cha con kể như hết v..v..

Còn nhiều lắm, con không thể nói ra hết được với chú ở đây. Một sự tàn nhẫn đè lên một đứa con gái bông bột non trẻ và kém may mắn này. Nếu còn má chắc chắn em không vướng đau khổ này. H. ra đi để trốn cái không khí lạnh nhạt của ba. Còn anh T. có lẽ con không kể ra làm gì. Ngay cả bản thân con cũng đã nhận quá nhiều sự nguyên rủa của ba. Con không biết làm sao vì đầu sao ba cũng là cha đẻ của mình. Mặc ông nói gì thì nói. Ngày xưa con nhỏ, con vẫn

thấy ba tối tối ngồi tịnh, sao ba không được như chú. Ba còn quá nặng nề về thế giới hữu hình này. Vật chất là tất cả. Ba không thể nào nhẹ nhàng bước vào đường đạo được. Không có một sự hi xả nào trong tâm hồn ba. Con nghe anh em con than nhiều về ba.

Ba lãnh đồ của chú thật nhiều, nhưng anh em con có ai được hưởng đâu. Nay con về mới nghe anh em nói. Khổ quá, lẽ ra chú gởi, ít ra ba cũng cho anh em chút đỉnh đồ mừng quà của chú, bán sạch cất gọn tất cả những gì chú gởi hôm trước. Sau con định viết một lá thư để thăm chú thiêm và chị Tuyết, không hiểu sao ba biết được. Ba hỏi:” Nay, có xin quà chú không?”. Con buồn quá. Một sự đánh giá quá thấp cho con. Thôi con liền đành gác lại. Con nghĩ con là cháu ruột của chú, đi đâu ai cũng hỏi thăm về chú Tám.

Ảnh hưởng của chú quá lớn, con mừng thầm cho con có người chú như vậy. Tại sao mình chẳng bao giờ liên lạc học tập với chú? Rất tiếc con biết quá trễ về chú. Nay chú đã xa con rồi, không biết bao giờ mới gặp được chú. Có lẽ rồi đây con chỉ được đọc thư xem hình chú thôi. Thư con viết cho chú thiêm cũng đã quá dài. Con xin gác bút và cầu chúc gia đình chú thiêm được nhiều may mắn.

Cháu của chú.

LKQ

Lúc nào chú gửi cho con hình và bài học đầu tiên về đạo cho con. Chú đừng gửi quà gì cho con vì cuộc sống của con vẫn đầy đủ. Con còn cho thêm anh em nữa là khác. Con rất mong thư và hình của chú.

Manila, ngày 27/1/82

Q. con,

Chú đã nhận được thư của con đề ngày 10/1/82. Được biết con vẫn bình an và lo trau dồi đạo đức.

Còn về việc gia đình thì các con nên cảm ơn ba hơn là oán trách. Mỗi chúng sanh tại thế đều có bài học của chính nó. Ác thiện phân minh. Ba của các con đã cho các con tình thương thuở bé và đã và đang cho các con bài học tâm linh: Tức để tiến đó thôi. Có biết khổ thì mới biết rõ cha đã khổ với con.

Ba của con vẫn phải học như các con. Giữ của thì sẽ bị của khảo. Có không, không có là chuyện thường tình. Các con nên vui lên để học nhấn trong giai đoạn này. Hồn của mọi người đều bất diệt cả. Học xong bài học Sanh Lão Bệnh Tử Khổ rồi cũng phải ra đi. Không nên trách một ai bằng tự trách.

Ba của các con bị nghiệp nặng nên luôn luôn học khổ, dù lúc giàu cũng như lúc nghèo. Chú thì khác. Chú đã sống hẳn vào tâm linh chẳng còn chấp mê

Thư Từ Lai Vãng

nữa. Chú phải học nhấn và thực hiện từ bi thì mới xứng đáng một đứa con tâm linh của Thượng Đế. Khi con hiểu được tất cả là bài học thì con lại càng vui sống với cơn vầy xéo của đời. Nhờ nó chúng ta mới thấy rõ giá trị của hạnh phúc đời đời của tâm linh.

Chúc con vui khỏe.

Chú của con.
LSH

TP HCM, ngày 2/12/81

Kính thăm Thầy,

Lần đầu tiên con viết thư đến hầu thăm Thầy, lòng con nghe rạo rức nôn nao một cái gì khó tả, nhưng trong đó con cũng cảm thấy xấu hổ với Thầy, với sự lo lắng của Thầy cho con. Lý do trên đường công phu luyện đạo của con còn kém quá. Cộng lại con còn chuyện tình duyên nam nữ đang chi phối quá nặng nề trong người con. Con đang yếu đuối trước tình yêu nam nữ này.

Thầy ơi, người con yêu không ai xa lạ với Thầy, người đã được Thầy dìu dắt chăm cứu và dạy dỗ. Đáng ra con chưa làm nổi, con sợ mang tiếng phản bội sở Khanh và con sợ những ngày còn lại của đời con, có biết còn nguyên vẹn chẳng hay là bị trả quả tình duyên còn nặng nề hơn. Còn tiến đến chuyện vợ

chồng, con cố gắng đừng sanh con mà chỉ cố sống vừa là tình bạn, vừa là tình chồng vợ. Hai chúng con cố tu, dìu nhau, giúp nhau tu theo nghĩa đời đạo song tu có được không?

Con kính xin Thầy hóa giải hay cho ý kiến dạy chúng con. Hiện tại con đang vất vả để sống và con cũng đang cố gắng công phu. Thầy giúp kinh tế cho con, con rất biết ơn Thầy.

Kính chúc Thầy được vạn an.

LPQ

Manila, ngày 28/1/82

PQ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 2/12/81, được biết con đang phát triển trong trước giới.

Tất cả đều là bài học nhưng khả năng là ý chí vô cùng tận. Còn việc tình duyên thì Bề Trên không bao giờ cấm cản một ai. Đó là quyền tự do cá nhân của các con. Yêu là khổ. Chịu học khổ thì mới nên. Không nên vì tình yêu mà ghen tương và tự tạo con đường tăm tối mất hẳn sự sáng suốt thì là điều đáng tội. Kinh tế không vững làm sao se duyên. Yếu hèn thì sẽ bị trước hút. Trước là gì? Trước là sự tăm tối

Thư Từ Lai Vãng

đó thôi. Thầy không có quyền xen vào sự mong muốn của cá nhân, nhưng Thầy có phận sự đóng góp những gì Thầy đã thấu lượm được mà thôi:

Tình trường là cánh đồng hoang

Đố ai vào đấy khỏi sa lẹ sầu

Mong con sáng suốt và chúc con vui khỏe.

Thầy
LSH

TP HCM, ngày 2/12/81

Kính thăm Thầy,

Chúng con H, H, Q, L. theo địa chỉ HND đã nhận được tất cả thuốc do Thầy gửi đến cho chúng con.

Có quà trong tay chúng con mừng vì trong lúc hàn vi eo hẹp mà được Thầy tận tình lo lắng cho chúng con như vậy. Nhưng mà Thầy ơi, sao tìm hoài không thấy một lời một chữ nào hơn ngoài địa chỉ của Thầy thôi. Nhắc nhở đến Thầy trong nước mắt tha thiết của con viên với niềm tin từ trong con, sống và làm theo lời Thầy dạy. Giờ đây trước hiện tình của con, HNH, con vẫn ôm ấp mãi mãi lý tưởng ban đầu cũng như nhắc nhở và hướng về Thầy trong nhớ thương và làm theo lời Thầy dạy. Thưa Thầy, liệu con có làm đúng theo lời Thầy dạy chưa và con phải

Thư Từ Lai vãng

làm gì cho được việc hơn nữa trong cố gắng hiện thời của con.

HNH kính bái.

Manila, ngày 28/1/82

H. con,

Thư con gửi đến đề ngày 2/12/81, được biết con vẫn nung nấu ý chí tu học.

Hiện tại con đang sống trong cuộc đời thấp nhứt và tình thương lại vươn cao nhứt, con mới thấy rõ sức mạnh của Thượng Đế là thanh tịnh và sáng suốt. Trong không nó có cái có, mà trong có nó lại không. Biết được hồn bất diệt thì sự tiến hóa đương nhiên phải có.

Con nên vui trong cảnh được làm chủ một thể xác tinh vi do Cha Trời ân ban và được biết phần hồn là vô cùng tận, được giữ lấy phần thanh điển hòa tan với mọi trạng thái tức là định. Sự công bằng của Ngài là ban cho mọi giới một hơi hít vô và thở ra đồng đều trong chu trình tiến hóa của mọi cá nhân. Nhưng người đời không sao thấy được. Than khổ và tự tạo khổ mà không hay. Hạnh phúc, thanh tịnh và sáng suốt đang chuyển hóa khắp càn khôn vũ trụ. Thiên để tự đạt, thiên để nhận lấy món quà tinh vi của

Thư Từ Lai Vãng

Thượng Đế ân ban.

Chúc con vui khỏe.

TB: 18/3/82 Thầy sẽ rời khỏi Manila và trở về Canada.

Houston, ngày 25/1/82

Kính gửi ông Vô Vi, Vi Vô bất vi,

Con không biết phải xác định ông là ông gì cho nó hợp với tâm khảm con bây giờ. Thôi tạm gọi, tạm gán cho cái tên là ông Vô Vi cho nó khỏi mất lòng.

Chiều nay đi làm về, bước vào phía trong cửa, con quay lại ngắm nghĩa bài thơ Thiên Đường Houston Tây dán trên tường, xong khóc một cách vô vi, rồi lấy tờ giấy vụn của trẻ đang học trên bàn, và đặt bút ghi ngay bài thơ lục bát 32 câu liền tù tì.

Bài thơ cũng bị ngắt quãng bởi giờ nấu cơm cho trẻ. Vo gạo xong, lại tiếp tục cho đến lúc không còn muốn tiếp nữa. Dừng bút, con đếm lại, thấy bài thơ mang số năm. Con định gửi thơ cho Ông Trời, mà ông Táo thì đi rồi, thôi con đành nhờ ông Vô Vi chuyển tiếp

*Gió chiều lồng lộng trong ta
Thương ai mà chẳng chịu hòa để thương*

Bên Trên Cha nhớ đã nhiều
Đàn con run rủ muôn chiều chốn mê
Thâm tâm con muốn quay về
Đạo Trời đạo Đất chĩnh tề mới đi
Cao xanh mới đã tạc ghi
Tâm thân thanh lạc con thì luyện trui
Gió đem con hiểu vị mùi
Huyền vi trần tục phải vui đạo đời
Tài hèn sức yếu chơi vơi
Chốn mê con cố gọi đời chúng sanh
Dấu quì bái lạy vẫn đành
Mong ôm chặt pháp thực hành ngày đêm
Mong đừng dụ dụ khóc rên
Tự tu tự học đạo trên thân người
Thoát trần tiên cảnh vui tươi
Đạt ngay chân pháp thương người hiểu ta
Vui vầy con trẻ thư qua
Thầy ơi, đời đạo chẳng xa chẳng đời
LƯƠNG duyên ai đã thỉnh mời
SĨ nông gì cũng tự rời tham sân
HẰNG mong đạo đạt thiên phân
TRIỆU lần cay đắng hồng trần quản chi
HÒA tan vui học một khi
Kính yêu cục cút thay vì kính Cha
Dâng lên thơm thúí nghe qua
NGỌC trai dù quý nghe ra cũng từ
HOÀNG cung phân rõ thực hư
THƯỢNG phân hạ đạt vấn thư hỏi vầy
ĐẾ đô chín cõi cung mây
Thương thì bóp mũi con đây sẵn chờ

Thư Từ Lai Vãng

Lạy Thầy
TH - Đông Tân Dậu

Manila, ngày 29/1/82

TH,

Thầy đã nhận được bài thơ thức tâm của con đề
ngày 25/12/81

*Gió trong con gió yêu đời đạo
Gió dọn tình vượt khỏi xót sao
Gió giải thích đời là học hỏi
Gió yêu người trọn kiếp thanh cao*

Thầy đang chăm cứu và thăm các trại tỵ nạn tại
Phi Luật Tân. Chúc con và gia đình vui tiến.

Thầy
LSH

Manila, ngày 29/2/82

TM,

Thầy đang chăm cứu và dạy tu thiền tại Manila, tiếp tục đi thăm các trại tị nạn. Gần đây con có cơ hội học hỏi nhiều hơn. Muốn trở nên thanh nhẹ thì phải nhận lấy món quà “chỉ trích” để giải nghiệp tằm tối của chính mình. Đạt được chữ NHÂN, lúc nào cũng là đàn anh của sự động loạn. Cười để học, cười để tiến, cười để thông cảm.

Chúc con thân tâm thanh tịnh.

Thầy của con
LSH

Lương Sĩ Hằng phổ độ khắp Tây phương Âu Á
Hồ Văn Em cứu độ nơi thánh địa Việt Nam
Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

LƯƠNG duyên hồ hải hợp chung kỳ
SĨ khí thơ văn cứu thế nguy
HẰNG ngày em chị huynh cùng đệ
PHỔ pháp cứu đời ráng thực thi
ĐỘ nhân độ pháp năng trau luyện

*KHẮP chốn nơi nơi mở trí tri
TÂY phương thánh địa bên Do Thái
ÂU Á Việt Nam hộ pháp trì
PHÁP truyền tận độ lúc chung kỳ
LÝ diệu thâm sâu cứu thế nguy
VÔ cùng bí pháp cơ qui khảo
VI diệu truyền chơn ráng thực thi
KHOA đời khoa đạo rèn chơn tánh
HỌC đạo học đời ngộ nhập tri
HUYỀN môn bí pháp đời năng độ
PHẬT pháp năng trao Phật hộ trì.*

HPH

Trại VN VR refugee camp Palawan, 13 giờ 30 tháng
1/82 dương lịch

Kính gửi Thầy,

Lần đầu tiên con được nhìn tận chân dung của Thầy. Ở VN chỉ qua kinh sách. Giờ phút thiêng liêng này, trong buổi thuyết đạo ngắn ngủi quá, rồi Thầy ra đi, để lại cho chúng con, người biết đạo, một sự cảm kích thiết tha. Mọi người luyến mến, muốn tiến chân Thầy tận phi trường, nhưng cố không cho phép.

Riêng con, lòng xúc cảm và tranh đấu đến tận nơi này, đại diện một số huynh đệ chân thành, gửi đến Thầy sự kính phục, và xin Thầy đừng quên chúng con nơi này hằng tưởng niệm đến Thầy. Riêng con, giờ xem như Thầy đã cho con một kho tàng vô giá, đời đời, nếu con hành đúng lời Thầy giáo hóa, vậy xin Thầy hãy ban điển lành cho ba mẹ của con được trọn lành nơi xứ lạ, và mong được sự liên lạc chỉ giáo của Thầy liên tục đến khi con được đi đến Úc, đệ tam quốc gia mà con đang xin, xét nhận nhân đạo và định cư nơi đó.

Chồng con kẹt lại VN, ra đi với 2 con dại, như người sắp chết đuối vì hoang mang, tâm trạng bơ vơ khổ sở. May thay hôm nay gặp được nhìn diện Thầy, linh hội được lời Thầy, lòng con như thay đổi lạ thường. Nghe vạn vật bên ngoài không động được tâm tư, nếu xét như lời Thầy dạy. Kính mong Thầy và chị T. đừng quên con, hãy dẫn dắt trên đường đạo pháp.

Kính thư
Con
L.

Xin chị T. hãy thương đừng quên em. Chị có duyên phước được kề cận Thầy, chị hãy dạy bảo những gì chị đã đạt nghen. Em cảm ơn chị trước.

L.

Manila, ngày 1/2/82

*Quách giáng trần học khổ triền miên
Thị hòa tâm sự cảm giao liên
Liên hoa trong sạch tâm thường thức
Học khổ đạo tâm giảm bớt phiền*

*Bớt phiền minh cảm thiêng liêng
Hồn ta bất diệt nối liền cảm giao
Cảnh đời diễn biến muôn màu
Sanh trụ hoại diệt đối đầu giải tâm
Khổ đau tự phải khóc thầm
Hai vai gánh nặng phải tầm đường đi
Lời vàng tiếng ngọc nhớ ghi
Đi đi ở ở vẫn thì học thêm
Di Đà nguyện niệm tạo niềm
Thương yêu vô tận học thêm lý Trời
Hòa đồng các giới thánh thời
Lấy không làm địch mở lời cảm giao
Tâm hòa chẳng ngại thấp cao
Sửa tâm sửa tánh tự vào tình thương
Thực thi nguyên lý thanh gương
Đường đi sẵn có dựa nương tiến hoài
Chồng, con thức cảnh bi ai
Trời ban tình đạo học hoài không ngưng
Vía hồn tiến hóa vô chừng
Thực hành mới rõ pháp từng phút giây*

*Xứ người lại ngộ được Thầy
Quyết tâm hành đạo có ngày ngộ tâm.*

Nhớ học thuộc lòng để thực hiện cả cuộc đời của
con.

Thầy của con
LSH

Manila, ngày 1/2/82

*Hà thủy đục trong khắp các miền
Phước qui đường đạo thức triền miên
Thảo cầm vẫn tiến qui nguồn cội
Ngộ cảnh trần gian pháp bạc huyền*

*Bạc huyền rõ cảnh đạo duyên
Tiền căn phân rõ nối liền cảm giao
Sắc không không sắc chuyển màu
Dạy cho nhân loại rõ màu thiên cơ
Việc làm phát triển từ giờ
Năm trong tâm thức giấc mơ đạt thành
Chung qui cũng phải thực hành
Sống còn hay mất vẫn thành đạo tâm
Vía Hồn tiến hóa diệu thâm
Tâm nơi thanh tịnh mở tầng cảm giao
Qui về nội thức thanh cao*

Triền miên học hỏi nơi nào cũng thông
 Nằm trong định luật Hóa Công
Cha Trời ban rải chơn lòng tiếp thu
 Biết mình thấp thỏi còn ngu
Tự lo học hỏi giải tù trần gian
 Học thanh học tịnh mới an
Tâm bàn thiên đạo ngập tràn tình thương
 Phật Trời đã tạo ánh gương
Thương yêu vô tận dựa nương tiến hoài
 Vía Hồn thông cảm mới tài
Biết mình biết họ biết đài thanh cao.

LSH

Manila, ngày 1/2/82

Lê giáng trần học khổ học thương
Văn minh nay đã rõ phân tường
Hai đường đời đạo xoay xoay chuyển
Thức cảnh trần gian tự đo lường

Đo lường đời đạo dựa nương
Minh tâm kiến tánh tự lường tự đi
Đạo đời chuyển hóa khắc ghi
Tu thời tự giải tâm thì mới an
Thế gian cho đến thiên đàng
Nằm trong nội thức tự bàn tự đi

*Thân hình đã tạo tiện nghi
Dù cho tiến hóa tự suy tiến lần
Tu rồi đóng góp một phần
Dù cho nhân loại mở tầng cảm giao
Sanh sanh diệt diệt đối đầu
Tâm linh phát triển nhiệm màu Trời ban
Âm thanh lý luận tự bàn
Con đường thực chất là đường khai tâm
Chớ nên hướng ngoại sai lầm
Tâm người động loạn tự tìm khổ đau
Ở đời kẻ trước người sau
Dùng hòa tiến hóa nhiệm màu Trời ban
Triển khai từ lúc từ màn
Tâm ban tình đạo vượt sang cực hình
Tu hành tự sửa lấy mình
Cảm thông thiên địa chơn tình quang khai.*

LSH

A.T.,

Thầy đã nhận được thư của con và được biết con vẫn trong tình trạng động. Khi con muốn này muốn nọ đều là động. Con muốn đi theo Thầy cũng động, con muốn theo chị H, cũng động. Tất cả đều là động. Khi chúng ta tu, chúng ta phải trở về với nguyên căn

hư không đại định và buông thả như bài thơ của Thầy đã cho con rõ ràng:

*Nguyễn giáng trần cảm thấy khó khăn
Anh hùng tiến hóa giải cơ căn
Tuấn thông đời đạo tâm tự tiến
Giải tỏa kiếp này tự tiến thăng*

Lấy gì giải tỏa? Nếu con không bị động, con không bị đau khổ, con không bị vầy xéo bởi đời, phần Hồn con làm sao tiến hóa được. Cho nên trong 4 câu thơ Thầy đã nói:

*Tiến thân nơi cõi bùn lầy
Vượt qua mây gió ngày ngày an vui*

Thấy không? Vậy con phải sống trong chỗ bùn lầy, sống trong chỗ động loạn, sống trong chỗ đau khổ.

*Bình tâm tu luyện rèn trui
Tình đời lão đảo bụi ngài về không*

Đó, mình ở trong cái chỗ rèn trui. Lấy cái sự kích động và phản động mới rèn trui được tâm hồn. Tình đời nó lão đảo. Kẻ ghét con, người thương con, đó là lão đảo. Thì tự con bụi ngài, phải trở về không. Con phải trở về cái không con mới chơn giác được.

*Học rồi dẹp tánh ước mong
An phần tu luyện giữa dòng nước trôi*

Đó, mình bỏ cái tánh ước mong. Trong này Thầy đã rõ rồi, con không có nên ước mong gần một người

nào hết, con phải tự tu trở về với con là căn bản. An phần tu luyện giữa dòng nước trôi.

*Tham thiền, nhập định, ngủ ngồi
Hòa cùng cảnh giới sang tời như nhau*

Mình tham thiền, nhập định, ngủ ngồi là mình dùng cái ý chí để điều khiển cái thể xác là phần Hồn mình làm chủ. Không phải lệ thuộc bởi thể xác nữa. Con luôn luôn bị lệ thuộc bởi thể xác, cho nên con động. Hòa cùng cảnh giới sang tời như nhau: Mình đi trong quân bình không có động loạn, không theo bên nào hết.

*Dồi mài sửa đổi trước sau
Toàn thân cải tạo nhiệm màu quang khai*

Đó là con đang lập lại trật tự cho cái thể xác này và làm chủ cái thể xác này.

*Biết mình rõ pháp đạt tài
Trời ban chơn ý an bài nội tâm*

Mình rõ pháp đạt tài là mình rõ được cái đường lối tiến hóa, mình mới thấy rõ sự sáng suốt đó là cái tài năng tiến hóa. Trời ban chơn ý an bài nội tâm: ông Trời luôn luôn cho chúng ta sự sáng suốt và để sắp đặt nội tâm của chính mình. Hồn con không bao giờ chết, tại sao con phải ý lại, sống với người này, sống với người kia, sống với người nọ?

*Thiên đàng siêu lý diệu thâm
Từ tâm khai triển mê lầm tiêu tan*

Thiên đàng siêu lý, một khi chúng ta đã vượt khỏi cái tâm thức của đời mới là thấy rõ cái sự cao siêu. Từ tâm khai triển mê lầm tiêu tan: lúc đó con mới tiêu diệt sự mê lầm. Khi con muốn gần chị C. con là mê, gần Thầy con cũng vẫn là mê.

*Phật Tiên nay đã mở màn
Giúp người tại thế chọn đàng mà đi*

Đó, ngày nay Phật Tiên đã thành công và mở đàng tiến hóa xuống thế gian để giúp người tại thế chọn đàng mà đi, để lựa một con đường, chính mình phải tự đi chứ không nhờ đỡ ai cả.

*Vô cùng huyền bí chuyển ghi
Từ tâm phân giải hợp thì tiến thẳng*

Biết rằng sự huyền bí là vô cùng, mình phải nhớ luôn luôn không bao giờ mất trong tâm thức.

Từ tâm phân giải hợp thì tiến thẳng:

Đó, chúng ta phải dùng từ tâm tránh bỏ tất cả những cái sự kêu là ghen ghét, buồn giận bất cứ một người nào, để phân giải rõ rệt. Đó, lúc đó chúng ta mới tiến thẳng được.

*Đạo đời chẳng có khó khăn
Có tâm thanh tịnh, có tăng quảng khai*

Cái đạo với đời không có khó khăn. Chúng ta chỉ cần sự thanh tịnh và sáng suốt là cái cơ tầng nó quang khai, là nó mở rộng ra mới đi tới.

Minh tâm kiến tánh mới tài

Hai vai gánh nặng lập đài tiến thân

Chúng ta minh tâm kiến tánh rồi chúng ta mới thấy rõ rằng sự vô cùng tận của chính mình. Hai vai gánh nặng lập đài tiến thân. Đó, lúc đó chúng ta phải chịu đựng nhiều. Con là con của trong một gia đình mà con cứ sợ này sợ kia sợ nọ. Dù ngày mai gia đình con thất bại, hoàn toàn và cha con rủ nhau đi xin ăn ngoài đường, ở ngoài đường, cũng là bài học của Thượng Đế. Khi mà con tin Thượng Đế, tại sao con phải động loạn mãi? Thầy đã nói rõ trong cái thơ này và một khi nhắc con muốn gần chị C. thì con phải có trình độ như chị C. thì tự nhiên là con gần chị C...

Ngày 15/9/81

Kính gửi A Hương Cú Lường,

Em vừa mới nhận được những tấm hình của cô nương gửi tặng. Ôi giờ ôi, cô nương đẹp dễ sợ, đẹp đến nỗi em muốn xỉu luôn:

*Má hồng son phấn tóc quăn quăn
Bông tai áo yếm sắc lãng nhăng
Làm tuồng thiên hạ cười bốt khổ
Khổ sướng học đều, chi khó khăn*

Vĩ Kiên ơi, anh đóng tuồng hay thật, múa may quay cuồng mà chẳng hề mệt. Em mạn phép Cha khen con gái cưng của Cha một phát nha. Một kiện tướng của Cha đấy. Đi đâu cũng làm ra trò.

Ha ha! Con gái cưng của Cha tóc quăn dễ sợ, mắt xanh, môi đỏ, má hồng, trông như bà bóng. Chọc có tức không? Bà bóng, bà bóng. Ê lêu lêu, bụng bự, Vĩ Kiên ơi. Đôi khi em tự nghĩ, tu để làm chi hả? Những lúc chán đời, tu để trở về sáng suốt, thanh tịnh và tiến lên được như anh đi. Nhưng để làm cái gì? Thành thanh cũng tốt mà thành trược cũng tốt vậy. Mọi tầng giới đều có sự hữu ích hết mà. Anh cũng cười, cũng chết và rồi để trở về cái gì?

Hồi đó em tu, em muốn được xuất hồn nè. Muốn thông công được cùng Chúa nè. Muốn thanh tịnh như Phật. Muốn toàn giác như Cha. Nhưng bây giờ càng tu, em càng chán tất cả. Em chẳng muốn giống

như một loại người nào hay trở thành một vị nào hết. Em chẳng muốn mình là Chúa, là Phật hay là Cha. Mà là muốn vượt qua tất cả những ảnh hưởng đó, những chi phối đó. Nhưng điển yếu, sức mọn, em vẫn còn bị trói buộc, nên em tức tối, em muốn đập tan một cái gì, nhưng không hiểu nổi, nên bực tức, khóc lóc. Nhưng rồi em sẽ hành động.

Thế gian chẳng có gì là quan trọng. Tất cả là bài học. Em đang có bài học đây. Nhưng em chẳng sợ nữa. Em tiến lên và em biết trước rằng: Sanh, Trụ, Di, Diệt. Bài học có sanh ra thì tất nhiên có ngày nó sẽ diệt. Và cái gì cũng hữu ích hết, dù đó là trước hay là thanh. Mục đích của chúng ta là nơi không thanh không trước kia. Còn thanh còn trước là chúng ta còn phải được trui luyện đi đến một lúc nào đó. Em thấy tất cả trong trước có thanh, trong thanh có trước, thì cái gì gọi là thanh? Có cái gì gọi là trước nữa đâu. Vì trong thanh nó đã có trước rồi, thì sao gọi là thanh? Trong trước nó đã có thanh rồi, thì sao gọi là trước? Chẳng có gì thanh, chẳng có gì trước. Ôi tâm ta thanh tịnh sáng ngời.

Ví Kiên ơi, em đang hướng về anh, hướng về sự sáng suốt của càn khôn và cả càn khôn này, nơi nào cũng đều có sự sáng suốt, nếu ta ý thức rõ sáng suốt chan hòa ban rải, tưới tươi tất cả phần Hồn biết hướng thượng. Sáng suốt là gì? Là Cha. Cha ở khắp nơi. Thượng, trung, hạ đều có Cha. Cha đang ngự ngoài càn khôn và cũng đang ngự trong cái tiểu vũ trụ này nữa. Em đang cố gắng trở về Cha của em, trở

về cái thực chất của em. Lúc đó mới là lúc em tìm ra Cha thật sự của mình, thanh tịnh, sáng suốt, hư không. Vĩ Kiên ơi! A Hương, cô nương ơi! Bà bóng bụng bự ơi! Hình anh đẹp lắm. Đáng yêu lắm. Cả càn khôn này cũng đẹp, cũng đều tinh vi, đều đáng yêu. Ôi em đang yêu, yêu vô cùng.

À, Vĩ Kiên ơi! Hôm nọ anh bị bệnh, khi ra khỏi nhà thương rồi, em tự nghĩ chắc là anh phải trẻ ra nữa. Cái xác này được thanh lọc, nghỉ ngơi, chắc là phải trẻ nữa. Thế mà những hình sau này, em thấy anh già đi. Em cấm anh không được già đó nhé. Anh phải trẻ mãi. Em yêu phần Hồn anh nhưng yêu cả phần xác anh nữa. Phần điển quang của anh, ôi nó đẹp biết ngần nào. Em mà thấy được chắc là phải yêu đến chừng nào mới tả nổi. Ôi, em phải tiến, phải sáng, phải hợp hòa được cùng với điển quang của anh.

Vĩ Kiên ơi, em cố gắng yêu anh.

LH

Amphion les Bains, ngày 21/11/81

LH,

*Tóc quăn, má hồng, môi đỏ đẹp
Bông tai hoa đẹp đắp toàn thân*

*Đóng tuồng khiêu khích trên người đẹp
Giả cảnh toàn thân tạo sắc thần*

*Sắc thần tại thế phân vân
Học bài sanh tử, giữ phần cảm giao
Qui nguyên chỉ có một màu
Phân ra nhiều sắc đối đầu phỉnh tâm
Tu thời tự tiến siêu tầm
Thâm sâu đời đạo khỏi lằm khỏi sai
Tiến lên học hỏi hoài hoài
Học thanh học trực học đầy tâm thân
Khổ hành mới rõ cán cân
Cần khôn vũ trụ tạo phần giải tâm
Bực mình tự tiến tự tầm
Vĩ Kiên vẫn đứng siêu âm gọi người
Xem người lúc khóc lúc cười
Thông minh tiến hóa người người yên vui
Cơ Trời điều luyện rèn trui
Dạy cho thức giác rõ mùi đạo tâm
Khai thông nghịch thuận tự tầm
Liên Hoa sáng suốt diệu thâm hợp hòa
A Hương tươi đẹp chan hòa
Ăn no bụng bự thiết tha đạo đời
Nằm trong nguyên lý của Trời
Thực hành giải tiến mở lời nhủ khuyên
Liên Hoa xoay chuyển tạo duyên
Yêu đời yêu đạo giải phiền nội tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
Đạt không tự thức tự tầm đến nơi*

Thư Từ Lai Vãng

*Tâm xinh lý đẹp tuyệt vời
Hòa cùng Trời Đất mở lời cảm giao
A Hương bụng bự xin chào
Liên Hoa tận hưởng muôn màu Trời ban.*

Kính thư
A Hương

*Gay gắt xem người sao chẳng tiến
Hào quang khơi dậy giải tâm phiền
Ý người muốn đợi chừng nào biết
Thế cảnh đảo điên tự tiến xuyên*

28/9/81

Kính gửi cụ Vĩ Kiên

Lạy cụ ạ,

Mấy hôm rày nhớ cụ quá! Cụ già tai điếc của con ơi. Kỳ này cụ đi sức khỏe của cụ thế nào? Có đau nhấm không? Có bị hư da mặt, sứt lỗ mũi không? Thế mà ở nhà con cứ trông thơ cụ mãi. Hôm qua con có nhận được thơ của B. gửi từ hôm tháng 6. Mãi tới tháng 9 mới nhận được đây cụ ạ. Điển này đi chậm quá.

Một cái hình của Minnesota, bài Đi Với Tôi và tờ Tình Thương và Đạo Đức. Con cũng cho cụ hay là từ trước tới nay con đã nhận được 5 tờ Tình Thương và Đạo Đức rồi. Cụ già cả thế mà lại dạy con tham thế. Lúc này, hể cứ nhận được thư cụ là con lại coi thật kỹ. Thế cụ thấy chưa, con trông thư cụ đâu phải con nhớ cụ. Cái mặt thấy ghét. Con trông cái Tình Thương và Đạo Đức của cụ đấy. Đức mà cụ gởi nhiều là cụ là cụ sẽ lãnh nghiệp nhiều đó nghe. Hì hì. Con xài cũng như cụ xài đó thôi. Thế là con sẽ xài hết nhẩn đây. Cụ đừng than ván nhé. B. có nói là mấy ngày ở bên đó, cụ ăn nho đen dùm con hoài phải không? Ngày nào cũng ăn. Ối giờ đất ơi! Ối thánh thần ơi! Ngày nào cũng ăn thế là chết con mất. Ăn cả phần của con rồi. Hu hu hu. Ăn dùm người ta mà bên này người ta chẳng no tí nào cả. Ối giờ ơi. Đúng là ba xạo. Cụ ơi là cụ.

À, nói về ba xạo, ông nói Ngọc Hoàng là Đại ba xạo hả? Không, không những Đại ba xạo mà là Đại bịp nữa đấy ông à. Ông Trời, ông Phật gì cũng là đại loại hết. Cho nên tụi các kè kỳ nhông này bị bịp mãi mà vẫn tin. Tin là bị bịp. Bị bịp rồi lại tin. Hì hì. Vậy mà cũng còn cả đồng người vẫn tin. Cái bài Đi Với Tôi đó. Đọc xong, tôi thấy ông ba xạo quá chừng. Nhiều người đọc xong chắc khoái lắm, dễ lắm, ngon lành ghê, nhào vô đi, nhào vô kiếm ăn! Nhào vô đi với tôi. Đi rồi thì biết. Nè, ông nghe tôi nói nè. Tôi nói thật đàng hoàng nè, đứng đắn nè, không thềm ba xạo như ông nè:

*Đi với tôi rồi sẽ mệt thấy Cha
Đi với tôi rồi sẽ biết la
Đi với tôi rồi sẽ thành ca ca*

Ha ha! Đúng không? Người ta nói thiệt thấy chưa? Người ta đâu thèm ba xạo như ai đó. Người ta.. ý mà thôi. Stop! Nói một hồi nữa ông Hai Không sẽ thành ông Ba Không cho biết. Ồ, mà tôi nghe có người nói ông sẽ chuyển điển cho tôi đi ngoại quốc thuyết pháp phải không? Ồi giờ ơi, lại một màn ba xạo nữa. Cụ ơi là cụ. Cụ già quá rồi, chắc lắm cầm đó. Con mà nói pháp là người ta bỏ tu hết đấy.

Thôi, cho con xin can cụ. Ở đây con nói ông Ba E. còn phải chạy nữa, chẳng ai mà nghe con vô đầu cụ ơi. Ha ha. Giấy còn nhiều, tôi sẽ chọc ông tiếp. Hít một hơi Pháp Luân vô cho khỏe rồi sẵn sàng, điển trực đây, tôi chống đối ông. Ông phóng thanh điển cho tôi phải không? Được rồi. Tôi cũng chẳng tiếc gì mà chẳng phóng trả trực điển cho ông. Huề nhe. Hồi đó tới giờ, chắc ông nhận thơ nào cũng Thầy Thầy con con, ông ông cháu cháu, lễ nghi nghiêm trang đứng đắn, và toàn là ca tụng ông phải không? Còn tôi, sao tôi thích chống đối ông ghê. Điển trực mà. Biến thể của Tình Yêu đấy ông à. Càng yêu càng chống. Ông nhận thơ toàn là lời thanh cao phải không?

Cũng như ăn chay, ăn tàu hũ, rau cải mãi cũng chán. Còn tôi thì du côn, ngang bướng quá, lời nói nặng trực. Giống như lâu lâu cho ông ăn thịt vậy

mà. Điển thịt gà khác điển tàu hũ. Trời ơi! Thịt gà tôi ngon lắm chó bộ. Mềm lắm đó. Đem rô ti lên, người nào có răng giả như ông ăn cũng được nữa. Mềm kinh khủng. Tôi tuổi gà mà. Còn ông thịt heo, ông chắc chắn còn ngon hơn nữa. Vừa trắng vừa mập. Đem quay lên, thịt heo quay hết xẩy. Tụi qui, tụi yêu khoái thịt Tam Tạng lắm đó. Ăn vào sống ngàn tuổi. Không ăn cũng uống. Còn ông, ông cần cẩn thận đấy nhé. Nhiều người khoái thịt sống của ông lắm đó. Sơ xẩy là ông sẽ về với Cha sớm đó. Nhứt là ông mà về VN là biết, coi chừng đấy.

Hi hi! Hăm dọa đấy. Thôi chống đối ông bao nhiêu đó cũng chưa thấm vào đâu hết. Còn nhiều nữa ông ơi. Nhưng thôi! Cho ông nghỉ mệt. Hẹn thơ sau tiếp. Còn bây giờ thì tôi chúc ông ngủ ngon nè, đừng có mộng mị nhiều nè. Nhớ thức dậy thiên cho đúng giờ nè. Ngồi cho lâu nè. Ông mà làm biếng thiên giống tôi, là nữa không được qua Long Hoa đó nhé. Ráng chịu đó nhe. Hi hi. Hăm dọa nữa.

Thôi bye bye cục cứt trần gian.

LH

Amphion les Bains, ngày 22/11/81

Kính gửi LH,

*Tình thương Đạo đức chạy hoài
Chạy trong thanh tịnh, chạy ngoài bờ sông
Biết mình đang sống Hóa Công
Lấy không làm đích treo tròng làm chi
Hoa sen sống thối vẫn ghi
Khoe đời chuyển sắc, tâm thì an vui
Giấy xanh cũng đổi được mùi
Sanh sanh diệt diệt rền trui ở đời
Chặt tôi thích chặt không rời
Trong mùi trong đạo trong đời đổi thay
Sống cùng Thượng Đế hàng ngày
Nay đây mai đó có thầy có ta
Gắng tu mới được ta bà
Cần khôn giao tiến, tâm hòa với tâm
Nho kia ngon ngọt diệu thâm
Máu đào tuôn chảy vẫn tìm đến nơi
Bình tâm mới rõ chơn lời
Cứu người tại thế tự rời tham sân
Lấy tâm phán xét tự cân
Đời là cảnh tạm tạo phần cảm giao
Tu cho sáng suốt xem nào
Giải thông đời đạo ra vào như không
Trời xem những kẻ có công
Dạy cho tiến hóa mở lòng độ nhơn
Cảnh Trời hùng vĩ keo sơn*

*Giúp cho nhân loại qui hườn chơn tâm
Cụ nay vẫn tiến vẫn tầm
Vĩ Kiên đàm đạo âm thầm cảm giao
Tiến lên giải pháp đối đầu
Du côn thành đạo đẹp râu đẹp mé
Liên Hoa sống hợp muôn bề
Giao du thế giới trở về chơn như
Chớ nên loạ động chê cười
Ngày kia thành đạt người người hít hôn
Khóc đi sẽ đạt ôn tồn
Khóc rồi rõ pháp qui hồn vô sanh
Cười đi phân giải bại thành
Người người thích thú thực hành theo Hoa
Thế gian chung sống một nhà
Tình thương huynh đệ chung hòa nơi nơi.*

Kính thư
LSH

SG, ngày 7/10/81

Kính gửi anh Vĩ Kiên,

Em không biết là anh đã trở về Montréal chưa, nhưng em cứ viết. Cô em ngang ngược, phá phách này, lâu lâu đọc thơ nó cũng vui vui hả anh? Còn nếu không vui thì cũng hưởng khổ với nó luôn, anh nhé.

Nói vậy chứ em biết anh đâu còn vui hay khổ nữa. Phải vậy không anh Phật? Đôi khi em nghĩ, khi mình còn thấy khổ hay sướng đều là do mê mà ra. Khi em học yêu anh, em đã phân biệt mãi trong đầu óc: yêu phàm hay là yêu Phật có khác gì nhau không? Và bây giờ, em cảm thấy rằng yêu phàm hay yêu Phật cũng là mê. Khi đã tỉnh được thì chẳng có gì yêu hay là ghét cả.

Người ta tu, người ta muốn xa sự ác trực, muốn tránh sự xấu xa và nhào đầu vô thanh, tìm việc thiện để làm. Nhưng em nghĩ, còn tìm việc thiện để làm cũng là do mê mà thôi. Tất cả hãy để tự nhiên. Ồ, em nói vậy chắc mọi người sẽ phản đối lắm, phải không anh? Vì cho làm việc thiện mà là mê. Nhưng đó chỉ là em nghĩ vậy thôi. Nói cùng anh nghe vậy thôi chứ chẳng ai nghe vô đâu.

Người xưa nói đời là một giấc chiêm bao thật đúng. Khi mình ngủ, mình chiêm bao đủ thứ chuyện. Nào là khi giàu khi nghèo, rồi yêu người này ghét người kia. Rồi có khi thì thấy đánh lộn, rồi chạy trốn, rồi sợ, rồi lo. Nhưng bừng tỉnh dậy, ủa mình vẫn nằm đây mà, đâu có gì phải sợ, phải lo, phải chạy trốn đâu. Nhưng một phút trước, mình lại sống trong mơ. Cho nên, khi mơ, chúng ta thấy đủ chuyện cả, chứ khi tỉnh rồi thì có gì đâu. Tất cả là hư không. Cho nên còn yêu còn ghét, còn thiện còn ác thì còn mê chưa tỉnh. Tỉnh rồi thì hư không đại định. Ví Kiên ơi, em biết rằng phải tỉnh. Em biết, nhưng sao em chưa tỉnh hả anh? Chắc em còn say. Say ngủ, còn say, còn

quyến luyến giấc mơ, còn mê man trong giấc mơ vừa thấy. Cho nên vẫn còn khóc, còn buồn, còn yêu, còn thương!

Ồi thật là mê muội. Ngộ được lý nhưng chưa đạt lý được. Ồi còn xa quá. Vĩ Kiên ơi! Thế gian này...À, mà thôi, không lý luận nữa, lại trằng giang đại hải, lại nhúc đầu anh thôi. À, em sẽ kể chuyện vui chọc anh. Lâu lắm rồi, hồi xưa đó, có lần em đi coi xi nê đó, em thấy cái cậu đó, cậu chẳng tu gì hết đó nhe. Thế mà cậu ta đặc quả Bồ Tát đấy anh à. Siêu chưa? Lúc cậu ta đặc quả đó, trời ơi, lúc đó em mở nhãn hả, chắc em thấy hào quang xẹt đầy trời. Càn khôn vũ trụ cậu ta rung chuyển, mặt mày thanh tịnh lạ lùng, cặp mắt sáng rõ, tay chân run rẩy, sung sướng tràn ngập tâm hồn đấy.

Anh thấy chưa? Cha nói anh đặc quả Phật rồi, nhưng em biết anh chưa đặc quả Bồ Tát này đâu. Hì hì. Đặc quả này là lâm ly lắm anh ui. Anh có bao giờ bị bồ tát chưa? Ồi giời ơi! Có bồ đâu mà bị tát vậy. Phải học đi nhé. Chưa học, lên trên rồi cũng bị xuống đặng học à. Hì hì. Bị hù hoài. Bây giờ hù lại đó. Cười đi. Anh hãy nở nụ cười Di Lạc đi. Ồi đẹp quá. Em kính cẩn hôn nụ cười anh.

À, nói cái vụ hôn. Em phải viết tiếp mới được. Anh nói khi mình yêu thương người nào, thì mình phải phóng thanh điển cho họ, độ họ cho họ sớm thức giấc, mới gọi là yêu thương, chứ không phải ôm hôn hít mới là yêu thương. Ừ, ông sáng rồi, ông có thanh điển ông nói vậy, chứ tui hả, tui phóng toàn trực

điển không hà. Ông nói ông thương yêu là ông phóng thanh điển cho họ thức giác. Còn tui, tui biết ông chẳng thương yêu tui tí nào cả, là vì tui chưa thức giác. Ông sẽ nói mấy năm nay cô thức giác nhiều lắm chứ. Ông biết tôi nói tu chưa thức giác đó. Ngày nào mà tui thức giác kia, tui mới thấy là ông đã có thương yêu. Còn bây giờ thì là ông ba xạo.

Tôi vẫn còn buồn, còn khóc. Ông thương yêu tui, ông cứ phóng thanh điển đi. Còn tui, tui cứ hôn ông đó. Hôn hoài, hôn mãi, hôn vô cùng tận. Kệ tui, tui vậy đó. Ông mà chuyển tui đi, tui đi mà rũi gặp ông là ông sẽ mệt lắm đó nha. Ông sẽ hư da mặt nè, sút lỗ mũi nè, sút cả lỗ tai đấy. Lỗ tai heo ngon lắm, dòn lắm đấy, cuốn bánh tráng chấm mắm nêm ngon lắm. Hì hì. Ông nghe tui tả ông sợ chưa? Chắc chắn là ông sẽ không dám chuyển nữa. Trời hôm nay lạnh lắm đấy, ông sẽ run run.

Thôi tới đây stop. Đủ rồi. Ông còn thích chống đối nữa hay không? Hay thôi, tôi biết ông là Vĩ Kiên mà. Ông đâu ngán cái gì. Được rồi, đợi thơ sau chống đối tiếp, ông Vĩ Kiên nhe. Hì hì. Còn bây giờ cho ông hư da mặt trước.

Hôn ông
LH

Ồi giờ ơi! Da heo mà thơm mùi phấn Johnson Baby. Ê lêu lêu! Xẹp lỗ mũi chưa?

Toulouse, ngày 4/12/81

Kính gửi LH,

Thư đề 17 tháng Mười
Độc vui, độc khổ, độc cười dở dang
Liên Hoa nghịch ngợm khai màn
Tự mê, tự trách mở đàng tự tu
Biết mình bán loạn tạo ngu
Chọc người, tự chọc càng mù hơn xưa
Khóc rồi, lại khóc chưa vừa
Buồn rồi lại động, chẳng ưa thế tình
Khổ rồi lại thức tự mình
Bài vừa mới học tâm linh hợp hòa
Biết mình với họ chẳng xa
Trong ta sẵn có ta hòa nơi nơi
Luật sanh nguyên thủy của Trời
Giúp mình tiến hóa mở lời nhủ khuyên
Tâm hòa tự đạt lý duyên
Xuyên qua đời đạo giao miền hư không
Chẳng còn ước vọng ngóng trông
Tình thương khai mở chuyển vòng thương yêu
Lý Trời thanh nhẹ lại siêu
Giúp cho nhân loại học nhiều bài hay
Cùng chung nhịp thở hàng ngày
Công bằng trật tự cao đầy tình thương
Tâm người sáng tỏ như gương
Khai đường tự tiến mở đường cảm giao
Hòa tan muôn sắc muôn màu
Qui về một cõi rõ ràng tình thương

Thư Từ Lai Vãng

*Tình yêu Thương Để vô lường
Liên Hoa ôm ấp như gương tròn lành
Chung qui cũng phải thực hành
Tâm thanh tự đạt điều lành đến nơi
Vui buồn bài vở của Trời
Học rồi tự thức lập đời an khương
Mong cô tự xét tự lường
Đời cô là tạm mở đường tự đi.*

Kính thư
LSH

Sàigòn, ngày 1/12/81

Kính gửi cục cút,

Con giò xin kính chào. Mấy bữa rày, tui bón dể sợ, cho nên thấy nhớ cục cút kinh khủng. Ngày nào cũng phải thấy cục cút, không thấy cũng buồn buồn.

Cục cút ơi! Cục cút à! Thương cục cút quá đi! Nhớ làm sao đó, cả mùi vị thú của cục cút nữa. Lúc này cục cút ra sao? Mập ốm thế nào? Đã sang đông rồi, bên đó chắc lạnh lắm. Cục cút có teo lại một tí nào không? Hay là lại nở ra? Bệnh lên máu, lở tai điếc thế nào? Trời ơi! Làm gì chứ làm cục cút oai lắm đó. Năm một đống vậy chớ ai cũng không dám đụng đến. Người nào cũng tránh, người nào cũng kiêng, có ai dám đập lên đầu? Ai cũng sợ hết. Oai ghê ta ơi! Cục

cứt là ông Trời mà. Có ai dám đụng đến ông Trời đâu. Cục cứt ơi, cục cứt à.

Cục cứt thúi dễ sợ mà sao nhớ cục cứt quá đi. Cục cứt biết không, lúc này bộ đầu ta rút hoài. Càng rút càng nhớ đến mi. Lúc trước ta tức tối, tại sao cứ nhớ đến cái mặt mi hoài vậy? Tại sao cứ yêu mi hoài vậy? Nhưng bây giờ, ta không ngăn chặn tư tưởng đó nữa. Để được yêu thương mi nhiều hơn, gọi tên mi nhiều hơn trong tâm hồn ta. Để coi mi đang ẩn núp chỗ nào, ngõ ngách nào trong tư tưởng ta, để bắt mi phải lộ diện, tỏ rạng. Nhưng ta chưa được thấy rõ bộ mặt mi. Có lẽ tại ta thiếu Kiên. Không có kiên trì làm sao vĩ đại được. Cho nên bông hoa ta còm cõi, nhỏ nhoi.

Nhưng Vĩ Kiên ơi, nhà mi không trốn ta lâu được đâu. Ta sẽ thấy mi, ta sẽ tìm ra được mi, mi đang ẩn nấp trong ngõ ngách tâm hồn ta. Ta sẽ lôi mi ra, nhờ mi ta sẽ sáng suốt. Cục cứt ơi, giờ này mi đang ở đâu hả? Mi có biết ta đang nhớ đến mi đây không? Ta du côn lắm. Mỗi lần ta nhớ mi quá, không làm gì được, ta liền đem mi ra mà chửi. Vừa chửi vừa khóc, mi biết không? Ta du côn vậy đó. Mi đã thúi rồi, ta chửi cho nó thúi thêm. Thúi dễ sợ. Cục cứt ơi, ta đang gọi mi đây. Tên mi đang vang dội trong tâm hồn ta, đang thúc dục ta, đang dẫn tiến sáng suốt tư tưởng ta. Mi là cứt thứ gì mà thúi quá. Thúi dễ sợ. Ta không thể chịu nổi được nữa. Ta khóc lên đây. Vĩ Kiên ơi! Hình anh đang nhìn em kìa. Anh đang nghĩ gì khi những giọt nước mắt đang tuôn chảy nhớ đến anh? Ôi yêu thương tràn ngập tâm hồn em.

Vì Kiên ơi! Những bông hoa ở cửa sổ cũng đang nhìn em e ấp thắc mắc. Những mặt mây trời bay ngang cũng che miệng cười khi thấy em khóc. Những làn gió nhẹ đang lau vội đi dùm em những giọt còn trên má và anh đang ở đâu? Anh đang ngồi kia, nhưng sao không hôn em khi em khóc hả anh? Em giận đời đây! Em không thèm nói chuyện với anh nữa. Em nói chuyện với cục cứt.

Cục cứt ơi! Cục cứt thúí ghê, nhưng trong thúí có thơm. Trong thơm có thúí, phải vậy không? Và thúí hay thơm gì cũng đều hữu dụng hết. Cho nên cục cứt xấu nhất, thấp hèn nhất, thúí nhứt cũng có sự hữu dụng của nó và cũng là Chân Lý luôn. Cho nên cái mặt ai đó, xưng là cục cứt trần gian là Chân Lý đấy bà con ơi. Bà con ráng làm được cục cứt vậy là cũng mệt hết hơi đó. Thôi kính chào cục cứt trần gian nhé.

Con giỏi.
LH

Manila, ngày 9/1/82

CÚT CƯỜI

*Cút cười trở lại vấn an
Cút trong bản thể, cút bàn luận luôn
Cút theo nguyên lý điển luân
Cút thông tứ đại, cút buồn với vui
Cút trong nguyên lý phân mùi
Cút không động loạn, cút trui luyện hoài
Cút không biếng nhác hàng ngày
Cút lo phát triển, cút vay trả liền
Cút lo phân phối nợ duyên
Cút không yếu ớt, cút truyền cảm giao
Cút vui hòa hợp muôn màu
Cút sanh, cút hóa, cút màu nhiệm ghê
Cút không thích luận khen chê
Cút hòa nguyên lý, cút về trung tâm
Cút vui cũng có khóc thầm
Cút hành trong khổ vẫn tầm đến nơi
Cút khô hay ướt do Trời
Cút minh tâm đạo mở lời dạy tu
Cút nằm trong cảnh khờ ngu
Cút thương, cút chịu trùng tu hợp hòa
Cút không trú ngụ ở xa
Cút trong luận điệu nhà nhà yên vui
Cút phân đời đạo hai mùi
Cút nuôi giời tiến cút trui luyện hoài
Cút thông cảm hóa hoài hoài*

Cút khai giềng mối lập đài hóa sanh
Cút thanh, cút trước cũng hành
Cút dịu nhân loại đến thành thức tâm
Cút vui, cút hát, cút ngâm
Cút buồn tự thức, cút thăm giải mê
Cút vui cung ứng muôn bề
Cút trong nhân loại, cút về với Cha
Cút trong hoa quả thật thà
Cút hòa các giới, cút ra với vào
Cút không buông bỏ người nào
Cút thương tình đạo, cút trao đổi tình
Cút nay càng tiến càng minh
Cút say tình đạo hiển linh đời đời
Cút nay hằng hữu không rời
Cút ôm tình đạo đời đời không quên
Cút vui chẳng có khóc rên
Cút trong nền tảng, cút bền vững tu
Cút nay vẫn học chữ ngu
Cút mềm như bún đắp bù tình thương
Cút nay đã tạo được gương
Cút thương nhân loại, cút nương mọi bề
Cút không chán nản gớm ghê
Cút đi trong thức muôn bề yên vui
Cút là khoa học mới vui
Cút trong sủng đạ, cút vui nơi nơi
Cút sanh trong đất ngoài khơi
Cút lên, cút xuống, cút rời khổ tâm
Cút hành chơn pháp uyên thâm
Cút thăm tiến hóa, cút thăm cảm giao
Cút vui hòa hợp trắng sao

Cút về hợp nhứt muôn màu hòa minh
Cút vui chơn lý chơn tình
Cút thanh, cút trực, cút minh loài người
Cút nằm dưới đất vẫn cười
Cút sanh lương thực, người người vẫn ăn
Cút thương giải quyết khó khăn
Cút không nịnh bợ, cút mần dùm cho
Cút trong cảnh sống như sò
Cút to như Phật, cút bò như sâu
Cút trong loại thú nhiều màu
Cút đồng hưởng ứng kết tầu dựng xây
Cút thông đồng đẳng vui vầy
Cút càng minh triết ngày ngày cảm giao
Cút ban hơi thở ra vào
Cút diu nhân loại, người nào cũng ưng
Cút làm những việc không ngừng
Cút thương tất cả, cút ưng mọi người
Cút vui vĩnh viễn tươi cười
Cút hòa thanh điển, người người vẫn mê
Cút thanh hoà cảm muôn bề
Cút vui hành pháp, cút về nơi nơi
Cút vui như tánh Cha Trời
Cút buồn như kẻ vì đời khổ đau
Cút thông hai mặt trước sau
Cút hòa các giới, cút mau thực hành
Cút thương cái cảnh em anh
Cút sanh, cút diệt, cút hành đến nơi
Cút vui lại được người mời
Cút thành tự đặng, người xoi với người
Cút trong định luật thơn tươi

Thư Từ Lai Vãng

*Cút là thực phẩm cứu người trần gian
Cút hòa huynh đệ luận bàn
Cút thông đời đạo, cút an đời đời*

Kính bái
LSH

Sàigòn, ngày 2/12/81

Kính gởi Thầy,

Kính thưa Thầy, con là NTS, đã từ lâu con không biết thơ gởi Thầy. Con cứ mãi mê viết cho anh con. Hôm nay đây, con xin được phép hầu chuyện cùng Thầy.

Kính lạy Thầy, tuy Thầy đã xa con, nhưng con biết rằng phần vô vi Thầy đã luôn dạy bảo, theo dõi tiến trình của con. Phần con, con cũng vẫn luôn luôn cố gắng tu học, nhưng rồi trời lên sụm xuống mãi. Con không than vãn nữa, mà tự hiểu rằng, cuộc hành hương vô tận này, mỗi hành giả đều phải trải qua, học hỏi để tiến hóa. Những bài học đó là hạnh phúc và đau khổ.

Phần nhiều người ta hay tìm hạnh phúc, tránh sự đau khổ, sợ sự đau khổ, như con chẳng hạn. Con rất ghét sự đau khổ, thấy ai bị đau khổ, ức hiếp, con tức

tối, con phần uất. Có khi con tức tối và ghét cả Cha. Vì cho rằng Cha đã tạo ra trong con như vậy. Con vẫn luôn bị đau khổ nội tâm, khổ trí.

Con tức tối, con muốn đập phá tan cái đau khổ này. Con muốn cả thế gian không có sự đau khổ. Nhưng Thầy ơi! Đó chỉ là những tư tưởng vô minh. Cha không tạo sự đau khổ làm sao các con Ngài tiến hóa được, phải không Thầy? Và rồi tâm con lần lần trầm hơn, tịnh hơn trước sự đau khổ, khi cảm thấy hạnh phúc hay đau khổ đều quý cả. Nó là mưa và nắng, giúp cho cây được phát triển cao lớn. Thiếu mưa hay thiếu nắng cũng không được.

Kính thưa Thầy, và rồi con được trui luyện, được học hỏi. Như bây giờ đây, con đang được học, con đang nhào vô bài học, một bài học mà người đời có thể kết án con là tội lỗi. Nhưng sao tâm con không nghĩ nó là tội gì hết. Bộ đâu con vẫn luôn rút. Điển tụ ở Hà Đào Thành luôn. Con vẫn thiền, vẫn tuôn ra những lý đạo và có thể nói là con minh thêm nhiều điều nữa. Vậy đó có phải là tội không? Con tự nghĩ thế gian cho đó là những hành động tội lỗi, nhưng con nghĩ không phải tội. Vì thế gian này chẳng có gì là tội mà cũng chẳng có gì là không phải tội. Nó chỉ là sự tiến hóa hay thoái hóa thế thôi.

Và rồi con lại nghĩ hay là lục căn lục trần nó ham thích hành động nên nó bào chữa và ngụy biện. Cũng không sao. Việc gì rồi cũng nằm trong sanh diệt. Chỉ là giai đoạn, chỉ là bài học. Học mới biết, để nếm, để hưởng tất cả trạng thái. Dù đó là trạng thái hạnh

phúc hay đau khổ. Chúng ta cũng sẽ học nó, hưởng nó, thăng hoa nó, chớ không tiêu diệt nó. Đôi khi con chán nản, tại sao phải học hoài vậy? Và con đâm ra chán, chán tất cả những gì ở thế gian này. Nhưng rồi con phải học. Vì con phải tiến hóa.

Kính lạy Thầy, Thầy cho con tiếp tục nữa không? Con đã choáng thì giờ Thầy nhiều quá không? Hàng ngày Thầy phải đọc biết bao nhiêu lá thư của bốn phương bạn đạo, tâm từ bi của Thầy được mở rộng thêm, rộng thêm, chiếu rọi sự vô minh của các con. Hôm nay con xin được hưởng một chút xiu nào đó tâm từ bi của Thầy chiếu rọi, để con được học thương yêu nhiều hơn, từ bi hơn. Thương yêu là nền tảng giúp con được sáng suốt hơn.

Thầy ơi! Những lời giảng của Thầy, những lời giảng của Cha, mọi người cho là Chân Lý. Nhưng một lời của trẻ nít, của một thằng du đảng không phải là Chân Lý sao? Nó cũng nói đúng vậy. Tất cả là Chân Lý và cái Chân Lý tốt cùng của nó là không Chân Lý. Cái hư không đó nó mới trường tồn vĩnh cửu, không thay đổi. Còn Chân Lý ở thế gian này thì người kia khác, người này khác, xứ này khác, xứ kia khác. Thời này khác, giai đoạn khác lại khác. Thay đổi mãi hoài, không trường tồn. Nó cũng là Chân Lý, nhưng cũng không phải Chân Lý. Tại sao? Vì người ta cho rằng: Tu hay làm việc thiện, việc tốt, là Chân Lý. Còn hành động ác, công việc xấu thì là không phải Chân Lý.

Ồ! Tất cả thanh hay trước cũng đều là Chân Lý. Nhưng Chân Lý tốt cùng là hư không. Không thanh không trước, nhưng vẫn có. Thầy ơi! Con có đang cao ngạo, ngã mạn với những tư tưởng của con không? Không, vì con không đem những tư tưởng của con ra để chèn ép ai, để hại ai, để xưng danh với ai, mà để tu bổ sự học hỏi tiến hóa của con. Con có quyền cao ngạo chứ. Vì đó là bản chất của Cha Trời mà. Nhưng cái cao ngạo đó, nếu đem lại cho con sự tiến hóa, sự thăng hoa tư tưởng thì đúng. Nhưng nếu cao ngạo đó đem đến cho con sự tự tôn ngã mạn, hại đến đường tiến hóa của con, thì đó là sai. Con có quyền cao ngạo với con thôi, để dẫn tiến cái phần yếu hèn, sợ sệt, không dám tiến của nó đi lên. Chớ không có quyền đem cái cao ngạo đó ra để dẫn tiến mọi người. Và con đang cao ngạo đây Thầy ơi.

Con đang muốn làm ông Phật, con đang muốn làm ông Trời, không phải với mọi người, mà với cái vũ trụ tiểu thiên địa này. Ôi, cả một sự ngã mạn, nhưng rồi con sẽ tiến tới, vì con có đầy đủ bản chất đó. Vì Phật là con, mà Trời cũng là con.Ồ, thơ đã dài quá, con có thể viết nữa, viết nữa. Những tư tưởng của con luôn tuôn tràn như nước đại dương, nhiều vô kể, nhưng tờ giấy như vỏ sò này làm sao chứa đựng hết cả. Vậy thì một chút xíu nước trong vỏ sò này, con kính dâng lên Thầy. Nước vẫn còn đục lấm, nhưng con không sợ sệt nữa. Con sẵn sàng phơi bày cái đục này ra để được dạy bảo và được chiếu rọi sáng suốt cho con. Con rất khao khát và học hỏi hòa cảm

Thư Từ Lai Vãng

với mọi người để thấm nhuần một phần nào thương yêu của Thầy và Cha.

Con kính lạy Thầy
Con
NTS

Manila, ngày 9/1/82

TS con,

*Thư con đã đến tay Thầy
Biết con vùng vẩy việc này việc kia
Mãi mê loạn động phân chia
Chẳng lo tự thức khó về đến nơi
Bên trong có sẵn ông Trời
Có nơi thanh tịnh, có lời nhủ khuyên
Thực hành mới rõ tiền duyên
Từ nơi căn bản nối liền căn cơ
Chuyển xoay xoay chuyển từ giờ
Từ nơi động loạn làm thơ hữu tình
Du côn cũng thức, cũng minh
Sau thời học hỏi biết mình tạo sai
Luật sanh sanh hóa an bài
Dạy cho hiểu đạo, ngày ngày dựng xây
Nay con thức giác nhớ Thầy
Thầy là con vậy, ngày ngày học tu*

Biết mình trong cảnh người ngu
Trong thân tứ đại, trong tù thế sanh
Cộng đồng khai triển thực hành
Học mê, học động, học rành chữ KHÔNG
Chẳng còn trong ước ngoài mong
Lấy không làm đích chẳng tòng điều sai
Điển thanh phân giải hoài hoài
Thức tâm, thức tánh, thức sai của mình
Trở về qui hội chơn linh
Chẳng còn luận xét cảnh tình giả chơn
Cha Trời sáng suốt ban ơn
Giúp cho muôn loại bỏ hờn tủi thân
Khai thông tiểu địa rất cần
Huyền vi cấu tạo góp phần dựng xây
Địa linh thức giác hàng ngày
Dạy cho tức tiến rõ Thầy rõ ta
Vượt qua động loạn chẳng xa
Hòa cùng Trời Phật mới là thức tâm
Trở về thanh tịnh khỏi lăm
Đường tơ kẻ tóc rõ tâm hóa sanh
Không thanh không trực khó hành
Biết mình thanh trực, biết rành lý chơn
Cảnh đời khổ cực cô đơn
Thực hành mới thấy rõ ơn Phật Trời
Hạ thừa trung giới nơi nơi
Cửa Trời mở rộng tạo nơi an toàn
Tu thời giải thoát mới an
Phân minh đời đạo mở đường tự đi
Trở về nội thức uy nghi
Tâm linh sáng suốt hợp thì cảm giao

Bình tâm phân rõ sắc màu
Qui về một giới rõ đâu là mình
Thực hành thanh tịnh làm thính
Chơn tâm sáng suốt hơn mình luận sai
Vía hồn qui tụ mới tài
Vui bàn thế sự đời mài giác tri
Con ơi! Gắng tiến học thì
Có lên, có xuống, có ghi thực hành
Luận đàm ý chí trước thanh
Hai chiều rõ rệt em anh hợp hòa
Thầy trong luận thức mà ra
Món quà thiên giới chuyển qua thế tình
Biết mình, biết họ càng minh
Tình thương mở rộng, tâm linh sáng ngời
Hư không diễn giới đời đời
Chuyển qua thanh tịnh chẳng rời hư không
Khai thông đại não một vòng
Học bài thanh tịnh mới tông lý chơn
Thức cười mới rõ cái ơn
Cha Trời ban rải đẹp hơn đẹp mê
Chết rồi thật sự trở về
Vun bồi thanh tịnh về quê dễ dàng
Hồn thời sáng suốt mới an
Vô cùng tiến hóa tâm an đời đời
Phá mê phá chấp tự rời
Cảnh đời như đạo cũng nơi an toàn
Thực hành khổ cực chuyển sang
Tự do hạnh phúc tự ban chơn tình
Dày công tu luyện mới mình
Qui về chơn trạng rõ tình Trời ban

*Khai thông điển giới mở màn
Qui hồi tam giới pháp quang cảm hòa
Bên trong thống nhất chẳng xa
Tự hòa tâm thức mới là người ngoan
Thiên cơ pháp giới luận bàn
Thương yêu mới rõ con đường tự tu
Biết mình khờ dại mới ngu
Sợ đau, sợ khổ, sợ tù nội tâm
Không lo học hỏi siêu âm
Vượt qua cảnh giới dương âm tạm hòa
Càng tu càng rõ lý Cha
Thật thà tự thức tự hòa đến nơi.*

Thầy của con
LSH

Sàgòn, ngày 3/12/81

Kính gửi ông Tám Mập, Mập, Mập, Trọc, Trọc,
Trọc... hi, hi,

Bữa nay chọc cho đã. Lúc trước ta muốn chọc mi mập hoài mà không dám chọc nhiều, sợ bị quả báo. Nhưng bây giờ, ta biết trước sau gì ta cũng bị mập, cho nên hồng thêm sợ nữa. Chọc cho đã. Ê lêu lêu! Mập, mập, mập. Ồ, mà có quả báo ta, nhớ quả báo

nhè nhẹ vậy nhé. Quả báo nặng quá ta ngồi cyclo tội nghiệp cái xe lằm đó.

Tám Mập ơi! Có cuộn băng nhà mi nói mình không được ghét ai, mình không được nói xấu ai. Các bạn phải tự cấm cái điều đó. Ha ha! Tôi đã tự cấm từ lâu rồi. Nhưng cấm nói xấu người khác kia, còn nói xấu Phật thì được, phải không ông Phật? Cho nên, tôi khoái nói xấu Phật ghê, tôi khoái chửi Phật nữa.

Mập, mi ơi! Ta đang chửi mi thậm tệ đây. Ta thách mi đó. Mi dám về ăn thua không? Ỉ, cái mặt nhát gan, sức mấy dám về. Ta nghe nói hồi nhỏ mi gan lằm mà? Có lần mi dám đưa chân ra cho xe hơi cán mà? Sao bây giờ mi nhát gan vậy. Mi sợ ai mà không dám về hả? Hừ, mi mà về đây là biết ... Ta sẽ là người đầu tiên xắn tay áo lên, xắn cả ống quần nữa, mà rồi mi coi đây này. Ta mà thấy mặt mi hả! 1, 2, 3 ta chạy.

Trời ơi, mi cười ta hả? Ta cũng nhát gan đâu thua gì mi. Ta chọc mi nhiều quá rồi. Gặp mi chắc ta “gung” lằm. Cho nên ta phải chạy trước. Mi sẽ không tìm được ta đâu. Mi mà xuất hiện là ta quy ẩn ngay đấy. Ta nhát gan chẳng thua gì mi mà. Lúc trước ta định, nếu mà ta gặp mi là ta sẽ cắn mi một cái đau điếng cho mi biết tội. Và rồi sẽ hôn mi, hôn mi thật nhẹ, thật nhẹ yêu thương. Nhưng thôi, cắn mi làm gì cho mang nghiệp mất công. Còn hôn mi hả? Thú vị quá, chẳng thềm hôn... Mập ơi, Mập à, Mập cù lằm, Mập ca ca.

Đã gần cuối năm rồi, lại sắp sửa Tết. Nhà mi đã xa ta ba cái Tết rồi. Ôi ba cái Tết thương nhớ. Năm nào bạn đạo cũng nói: “Năm nay chắc ông Tám về”. Năm nay lại cũng nói: “Chắc chắn Tết này ông Tám về”. Còn ta, ta biết rằng đâu phải đợi Tết nào ông Tám mới về, mà ngày nào, lúc nào ông Tám cũng về. Khi tâm ta mở rộng, hướng thượng về sự sáng suốt, về Hai Không là ông Tám có ngay.

Cho nên, tuy Vĩ Kiên đi xa, nhưng ngày nào ta cũng nói chuyện với Vĩ Kiên. Cũng thủ thi, cũng tâm sự, cũng vui buồn với Vĩ Kiên được. Vĩ Kiên đâu có xa em. Hàng ngày em vẫn sống với Vĩ Kiên, vẫn cùng thở với Vĩ Kiên, vẫn trò chuyện cùng Vĩ Kiên. Và rồi em là Vĩ Kiên. Không phải chỉ có anh là Vĩ Kiên, hay em sẽ là Vĩ Kiên, mà mọi người đang tu, đang hành pháp đều là Vĩ Kiên. Họ đang kiên trì, kiên nhẫn tu bổ sửa đổi, từ cái vi vi nhỏ nhất cho đến cái lớn nhất, vĩ đại kiên cố. Họ đang đi con đường Vĩ Kiên đi, đang hành như Vĩ Kiên hành, và rồi họ sẽ là Vĩ Kiên.

Ôi, cái tên của anh, Vĩ Kiên, cả một Chân Lý. Sao bây giờ em thấy cái gì cũng là Chân Lý hết. Cái tên của em cũng vậy. Liên Hoa, nó cũng có cả một Chân Lý của Liên Hoa. Em sẽ viết về Liên Hoa cho anh đọc nghe. Còn bây giờ thì...

Quên nữa, hồi nãy giờ nói chuyện với anh mãi. Lá thư này là em viết cho Tám Mập mà. Em phải nói chuyện tiếp với Tám Mập mới được. Mập ơi! Ta biết rằng Mập không dám về hè, Vi... Còn nếu Mập dám

Thư Từ Lai Vãng

về thì ta sẽ chạy nè. Vì... Như vậy, ta sẽ không bao giờ gặp Mập nè. Phải rồi, đi luôn đi. Ở bên đó luôn đi, ta không thèm đó. Ta nhớ kệ ta. Ta khóc kệ ta. Ta không thèm cái mặt Mập nào thương ta hết đó. Ta chửi mi đó. Đồ cái mặt mập, đồ cái đầu trọc! Đồ cái mặt có nhiều thanh diện. Đồ cái mặt ai cũng thương. Đồ cái mặt Vĩ Kiên.

Ờ mà thôi, hông thèm chửi mi nữa. Mọi miệng, hao thần khí. Ta chửi ta vui hơn. Ờ, mà ta cảm không được nghe lén đó nghe. Ta chửi kệ ta. Tám Mập ơi, hôm nay Ốm nhớ Mập quá. Lúc trước Ốm sợ bị mập lấm, nhưng bây giờ thì mập ốm gì cũng là Chân Lý hết. Ờ, cái con nhỏ ốm này, lúc này sao nó ba xạo quá. Chân Lý là cái giống gì mà nó cứ Chân Lý, Chân Lý mãi. Thôi đừng thèm nghe nó nói nữa Mập nhe.

Cuối thư, chúc Mập càng ngày càng mập hơn, mập mãi, mập hoài, mập vô tận.

Kính chào Tám Mập
Hoa Ốm

Manila, ngày 8/2/82

Kính gửi Hoa Ôm,

*Mập là phước tướng bạn ơi!
Trọc đầu để gọi nơi nơi vẫn hòa
Trong mình thanh điển phát ra
Ai ai cũng thấy dễ hòa, dễ thương
Có khi đẹp đẽ khó lường
Có khi nghiêm nghị như tường thức tâm
Có khi thương nhớ khóc thầm
Có khi tự sửa tránh lầm, tránh sai
Diễn thanh tiến hóa hoài hoài
Ôm thời động loạn tạo sai, tạo lầm
Ôm không thích hát, thích ngâm
Ôm tâm tâm tối, Ôm làm đường đi
Buông xuôi thả lỏng hợp thì
Ôm thành ra mập, Ôm đi thiên đàng
Trước kia Mập cũng hoang mang
Vì đời ô trọc chẳng an chút nào
Trở về lập lại thanh cao
Ngày nay thành mập nơi nào cũng vui
Thực hành điều luyện rèn trui
Giải mùi ô trọc tạo vui đời đời
Thâm tâm chẳng bỏ chẳng rời
Phần thanh hưởng thượng vui nơi thanh nhàn
Mập nay cũng thuyết cũng bàn
Muôn đàng qui một là đàng thức tâm
Dù cho họ nghĩ sai lầm
Tâm ta vẫn tiến vẫn tâm đường đi*

Những gì sáng suốt khắc ghi
Những gì động loạn ta thì tự quên
Sống trong căn bản chơn nền
Cha Trời sẵn có đáp đền tình thương
Nói theo luận thuyết chơn gương
Cười cho mở trí, mở đường khai tâm
Lý Trời ban rải diệu thâm
Viết hoài vẫn ứng chơn tâm hợp hòa
Sống chung chẳng có sống xa
Mập óm, óm mập hình hòa tạo thân
Chung qui thanh tịnh tiến lên
Thương yêu tự giải góp phần dựng xây
Nhớ thương luận thuyết mi mài
Chẳng ai còn chấp việc này mới vui
Có tu mới rõ rền trui
Thua rồi lại thức tạo vui tâm hồn
Thơ như luồng gió ôm hôn
Khai tâm triển thức đáy lòng nhẹ không
Buông xuôi hướng thượng thiên tông
Học rồi lại học, học vòng đổi trao
Chẳng còn động nguyện ước ao
Tạo thanh giải trước nơi nào cũng vui
Thâm tâm ban rải đạo mùi
Qui về tâm thức cảm vui cười hoài
Chẳng còn chờ đợi đến ngày
Khai thông Chân Lý mỗi ngày mỗi an
Chơn tâm thực hiện đàn tràng
Trước thời phải chạy chẳng bàn nhập tâm
Mập vui Mập sống âm thầm
Óm vui Óm phải tự tâm đường đi
Trở về nguồn cội một khi

Muôn hồn đại hội phân ly chẳng còn
Thế gian trường học ôn tồn
Dạy cho kiến tánh dập dồn tiêu tan
Cực hình động loạn tạo an
Vui bàn Chân Lý mở màn thực thi
Trên đầu Thầy đã xét ghi
An lành sáng suốt con thì thắng hoa
Nhớ thương ôm Mập khóc hòa
Khí Trời ban rải tình ta tình người
Chẳng còn lở khóc lở cười
Khóc cười Chân Lý, người người cảm giao
Bình tâm thanh tịnh mới mau
Ngày về tái ngộ muôn màu hợp khuynh
Xét thanh, xét trọc mới minh
Chơn tình thiên cảnh, chơn linh hợp hòa
Chung qui cũng phải thật thà
Lấy không làm địch cảm hòa tình thương
Tiền nơn thanh đạt tạo gương
Mở đường diu tiến, mở đường cảm giao.

Ký tên
Mập

Sàigòn, ngày 7/12/81

Kính gởi ông Lương Sĩ Hằng,

Ngày hôm nay tôi có nhận được một gói quà từ Canada gửi về. Người gửi là LSH, người nhận là NTS. Trong hộp có 5 hộp thuốc, tấm lịch và tờ giấy đề: "Nhận được thuốc, xin báo cho thân nhân rõ".

Kỳ vậy ta! Tui đâu có thân nhân nào ở Canada đâu. Tôi đâu có quen ai tên là LSH đâu. Hổng biết thằng cha nào mà dám mạo nhận là thân nhân tui vậy nữa. Rồi còn dám cả gan gửi thuốc về cho tui nữa. Thằng cha nào to gan ghê. Tui muốn giận hết sức vậy đó. Nhưng mà thôi. Tôi là người tu, tôi tập tha thứ, thứ tha cho kẻ mạo nhận là người thân tôi. Cái đó còn đỡ, chớ mạo nhận là kẻ thù tôi, tôi cũng thứ tha luôn.

Uống một giọt nước cũng phải trả. Mà sao ông khôn vậy, ông cho vay nhiều vậy? Ông chơi ngon hả? Ông không có tiền mà ông gửi quà cho người này, người kia hoài hà.

Được rồi, S. này cũng chơi ngon vậy. Ông cứ gửi nữa đi, S. này đâu sợ, sẵn sàng nhận liền. Hành động cho hoặc nhận đều là vô minh hết. Cho hoặc nhận cũng đều là một thứ, đều là Chân Lý, chẳng có gì khác. Nếu mà ông thấy khác là do tâm ông khác, và tôi thấy ông khác là tại tâm tôi khác. Mà tâm tôi khác là tại vì...khác...khác ...ha ha.

Nhức đầu chưa? Tôi thấy ông nhức đầu là tại vì cái đầu tôi nhức. Ha ha. Tức chưa? Mà tôi thấy ông tức là tại vì tâm tôi tức. Mà tâm tôi tức là tại

Thư Từ Lai Vãng

vl...tức...tức...tức...Hì hì. Ông biết không? Tôi đang cười nè. Tôi chọc ông tôi khoái để sợ. Dòm cái mặt ông, tôi càng phát cười kinh khủng. Cười chảy ra nước mắt. Ôi, đời đạo gì cũng tức cười quá. Cười...cười... vô tận.

Thôi, không thèm viết nữa, mà cũng không thèm cảm ơn cái mặt mạo nhận là người thân tui, gửi thuốc cho tui nữa. Gửi hay nhận cũng đều là Chân Lý. Có gì để cảm ơn cái mặt ông. Cái mặt để ghét. Ôi, sao tôi nhớ cái mặt để ghét này hoài.

Hông thèm cảm ơn đó.

Ê, ê, xin kính chào người gửi.

Người nhận
S.

Manila, ngày 14/2/82

Kính gửi TS,

*Nhận quà cũng chữ cũng la
Tâm ta thanh tịnh vẫn hòa tình thương
Chọc người, người chọc khó lường
Người thân chung gốc mở đường cảm giao
Cha Trời nguyên lý một màu*

Ban cho con cái chung nhau luận bàn
Có con danh hiệu Thị Sang
Có con danh hiệu Sĩ Hằng giúp nhau
Cha Trời quang chiếu nhiều màu
Qui về một cội, trước sau dung hòa
Nhận quà cảm thấy thiết tha
Bề Trên Cha chuyển chung hòa các con
Thương nhau đặng chạm hao mòn
Giúp nhau tiến hóa chẳng còn si mê
Cha Trời xây dựng muôn bề
Cảm ơn là xạo là quê hơn người
Học theo đường lối rưới tươi
Giúp người đau khổ vui cười thức tâm
Dù cho ăn yến với sâm
Xung quanh đau khổ chẳng tầm được chi
Trời ban tình đạo uy nghi
Người đời chán ghét tâm thì tạo dâm
Trung dung thấu đáo thì thầm
Giải cho phải trái tự tâm đến nơi
Tình thương ban rải bởi Trời
Cộng đồng chia sẻ nơi nơi dung hòa
Thiên đàng tâm thức chẳng xa
Hồi sinh vô tận tâm hòa với tâm
Lý Trời ban rải thậm thâm
Giải trừ tình dục nguyên âm hương về
Đạo đời cũng chả chán chê
Thực hành pháp lý muôn bề yên vui
Tự mình thanh luyện rèn trui
Của Trời sẵn có an vui hợp hòa
Tình duyên cao đẹp một nhà
Cùng chung một cội thân hòa tình thân

Học bài phải xét phải phân
Đời hòa tâm đạo giúp phần tiến thân
Chẳng còn bực tức khó khăn
Chủ người tự chủ cần nhân tối tâm
Giải thông tự tiến tự tầm
Tiền trao trợ giúp do tâm của Trời
Độ người chẳng lỗ lại lời
Biết Trời hoàn trả đạt nơi an toàn
Ở đời danh hiệu Thị Sang
Thiên đàng vô hiệu chẳng bàn đến tên
Giữ thanh sắc có tạo nên
Qui y thanh cảnh một bên Cha Trời
Ngày nay nhồi quả ở đời
Quáy quần tham dục ước rời dục tâm
Kiên trì thực hiện chơn tâm
Rõ người đã ghét, ghét thềm mình thôi
Sống trong phúc tạp sang tời
Thức tâm đẹp bỏ về ngôi thanh nhàn
Hòa tan các giới mới an
Luận bàn mới rõ Thị Sang nơi nào
Năm trong ý thức thấp cao
Tô màu tâm thức muôn màu hợp khuynh
Bên ngoài hải ngoại đệ huynh
Ước mong tái ngộ trao tình Thị Sang
Từ đời qua đạo chuyển sang
Lý kia vững chắc tự bàn cảm mình
Bầu Trời khung cảnh chơn tình
Minh tâm kiến tánh chính mình thức tâm
Tình thương siêu diệu thậm thâm
Khóc thêm, lại khóc, khóc thềm giải mê
Khổ hành thức giác tương kê

Thư Từ Lai Vãng

*Phật Tiên cũng vậy muôn bề giải thông
Việt Nam giải nghiệp tréo tròn
Chữ rồi hết chữ tức tông lại thông
Nguyên lai bốn tánh Hóa Công
Trụ tâm khai triển đạt vòng điển thanh.*

Kính thư
LSH

Sài Gòn, ngày 16/12/81

Kính gởi ông Hai Không Tám,

Cha chả là gan, ông dám nói tôi là “Võ sĩ lưng đen mắt có ghèn”. Được rồi, còn ông thì ” Võ sĩ không đai lỗ tai điếc”. Ha ha! Thân mập trọc đầu chỉ một chiếc là đo ván ngay. Nằm tại chỗ. Hì hì, biết chưa, không đai lỗ tai điếc?

Tôi nói cho ông biết, ông chọc nữa đi. Sức ông mà bao nhiêu. Tôi khóc nhiều quá rồi. Khóc thêm càng tốt. Ngón võ này, tôi dám chắc là ông đấu chẳng nổi tôi. Ông sợ khóc lắm mà. Tôi khóc cả ngày cả đêm luôn là ông chạy mất. Ông đo ván ngay. Mấy năm nay, tôi luyện tập cái môn võ này. Tôi không có thèm khóc như ông đâu. Còn đỡ. Khóc có mấy giọt nước mắt mà đã cảm hóa lòng người. Hà tiện nước mắt ghê. Còn tôi, tôi xài sang nước mắt lắm. Tôi khóc là

ông phải chạy tuốt tới Canada luôn. Rồi ông chẳng dám về nữa đó. Hì hì. Vậy mà dám khoe:

Đai nào mới thật là cao

Đai nào mới có người chào đón nghinh

Tui chẳng khoái cái đai đó chút nào hết. Mất công hư da mặt, sứt lỗ mũi, hao nước miếng. Ha ha! Chọc “võ sĩ không đai lỗ tai điếc” đã ghê. Ê, ê, đánh đi! Tôi chạy cho coi. Hụt rồi. Lêu lêu. Rủi mà trúng tôi, tôi khóc, là cái lỗ tai ông sẽ điếc thêm cho coi. Mất công bà con bạn đạo phải la lớn lắm. Thôi, nói chuyện khác nha.

À, tôi cho ông hay là tuần rồi tôi có nhận được mấy tấm hình bụng bự của ông. Mấy lá thư và cả mấy tờ Tình Thương Đạo Đức của ông nữa. Được rồi, muốn gửi cứ gửi, tôi không nở từ chối lòng tốt của ông đâu. Vì từ chối như vậy là thiếu từ bi. Hà hà. Hôm nọ tôi có đọc lá thư của TN gửi cho VL." Hôm nay cảm thấy nhớ L. và nghe thanh điển đời dào, anh vội viết ít hàng cho L. rõ".

Trời ơi! Ông mà cũng biết nhớ L. nữa à? Đọc tới đó, tôi thấy ông làm tuồng dễ sợ. Ông là loại vô tư, vô giác, vô tình cảm, hư vô. Ông mà yêu ai, ghét ai, nhớ ai. Chỉ có tôi ngu, tôi mới yêu ông, nhớ ông. Chớ ông thì là Hai Không mà. Làm tuồng, ba xạo. Có lần ông giảng trong cuốn băng “Tôi giảng đây chớ có nhiều người nghe cũng như là nước chảy lá môn thôi”. Phải rồi. Còn ông. Những lá thư tôi gửi đến ông, cũng như là nước chảy lá môn vậy. Yêu ông nè, chửi ông nè, khóc với ông nè, chống đối ông nè. Ông vẫn trơ trơ.

Có ăn thua gì tình yêu của tôi. Cũng như nước chảy trên lá môn, có thấm một chút nào vào tâm hồn ông đâu. Ông chỉ là người trả lời thư. Gửi thư đến ông, yêu ông hay ghét ông cũng là một thư, và ông nhận và lịch sự trả lời, thế thôi. Ông ơi, tôi đang cay đắng đời đây, cho nên cay đắng với ông luôn. Cả tuần rồi, tôi khóc quá chừng. Tôi chán đời. Tôi ghét đời. Tôi ghét cả xã hội này, cả thế gian này. Ghét cả mọi người xấu xa ác độc. Ghét cả tới Cha, ghét luôn ông nữa.

Cho nên, ghét người là ghét mình. Tôi đang ghét tôi thậm tệ vì thấy mình đầy sự xấu xa, ác độc, khốn nạn. Bản chất của Cha Trời. Tôi căm thù những bản chất đó. Có lần tôi nghe ông nói:” Con người càng văn minh, càng ác độc hơn, tinh vi hơn”. Con người ác độc hơn con vật. Tâm thường. Đó là lẽ đương nhiên vậy. Chớ tôi hỏi ông chứ Thần Thánh Tiên Phật Cha bộ hiền lắm hả? Ác độc còn cả ngàn, cả triệu lần hơn con người nữa kia.

Con người mà muốn có 100 đô la, giết vài mạng là cùng. Còn Thần Thánh hả. Một cái ôn dịch của Thần thôi là có thể giết cả làng, san bằng cả nước. Một vị Tiên chế một cái phép thôi, hay một cái bửu bối, một cái vũ khí, nhấn nút là cả bao nhiêu người chết hả? Cả triệu người. Còn Cha? Cái cơn sàng xẩy của Cha, cái cơn thanh lọc của Cha, 10 phần chết 9 còn 1. Ông thấy vậy con người ác độc hơn con vật có gì lạ đâu. Cha là đại ác. Cho nên, trên thế gian này có những

cái ác mà con người đầu óc không thể tưởng tượng ra được, mà vẫn xảy ra trên thế gian này.

Ôi, đây rấy những sự ác độc khủng khiếp. Vĩ Kiên ơi! Em lại yếu hèn sao? Nhưng sao em ghét sự trưởng thành. Trưởng thành để khôn lanh hơn à, quí quyết hơn à, ác độc hơn à? Em biết rằng anh sẽ nói:" Những cái đó là để kích động, để giúp sự tiến hóa cho phần Hồn, để...ba phải...ba xạo...ba ba...tràng giang đại hải". Và rồi cái gì cũng là Chân Lý, và rồi không ai cãi cho lại cái miệng của ông hết.

Lúc trước tôi cũng vậy, tôi phân biện hay lắm. Thành công hay thất bại cũng tốt luôn, vì cũng đều giúp cho chúng ta thức giác và rồi Sanh Trụ Di Diệt, thanh trược, Chân Lý cả đồng. Nói cả đồng không ai cãi lại, nhưng sau đó rồi cũng cảm thấy mình ba xạo quá chừng. Đêm đêm khóc thầm, vô minh, không muốn nói nữa. Tôi đâm ra ghét đạo. Tôi chán những cái gì tôi nói. Ba xạo, ba xạo hết. Tôi khao khát sự thanh tịnh sáng suốt. Nhưng càng ngày tôi càng động loạn hơn, xấu xa hơn, khốn nạn hơn, khổ trí hơn.

Khóc ngày khóc đêm khi nhớ đến ông, nghĩ đến đạo. Cả tuần nay tôi bị đau ông à. Đau cả thể xác lẫn tâm hồn. Nhưng hôm nay đã khỏi. Tôi lại ốm đi hơn nữa. Không sao, rồi lại mập ra. Ốm rồi mập, khóc rồi cười. Có gì đâu. Thế gian vô nan sự. Đầu thơ tôi cười, cuối thơ tôi lại khóc. Ôi luân hồi, luân hồi mãi những tư tưởng này.

*Vĩ đại lại chuyển liên hồi
Thâm sâu cao quý quả nhồi sửa tâm.*

Và rồi tôi được học thì sẽ là hạnh phúc hay đau khổ. Hạnh phúc sẽ cười và đau khổ lại khóc. Ôi, có gì ngoài cái đó nữa đâu. Thế gian này thịnh suy, vinh nhục thế thôi.

Vĩ Kiên ơi, em biết là thế thôi, nhưng em vẫn khóc, em đang khóc đây anh à. Đang nhớ anh thật nhiều, thật nhiều. Và rồi ngày này qua ngày khác, cái gì rồi cũng xong. Sanh diệt. Thôi, em kính chào anh.

Hôn anh
LH

TB: Có một bạn đạo, tên LVT, hồi đó ở Bộ Kinh Tế, gửi lời thăm ông Tám. M/M xin chuyển lời đến ông Tám. M/M hỏi thăm ông Tám thêm nữa nhe? Lúc này ông Tám mạnh khỏe không? Làm ăn có phát tài không? Có thêm bà vợ nào không? Có mấy đứa con rồi? Tụi nó học tới đâu? Có đứa nào vượt biên không? Ở bên đó có lạnh không? Rồi cái cả đồng ... cả đồng cái hong nữa. Thế gian hỏi thăm thế đấy ông à, ông Tám à.

Miễn trả lời.